
THE UNIVERSITY OF MICHIGAN
LIBRARIES
1817

HISTORICKÝ ARCHIV
ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ V PRAZE.
ČÍSLO 16.

LISTÁŘ KOLLEJE JESUITSKÉ

U SV. KLIMENTA

NA STARÉM MĚSTĚ PRAŽSKÉM

Z LET 1628—1632.

K VYDÁNÍ UPRAVIL

VÁCLAV SCHULZ.

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY, SLOVESNOST A UMĚNÍ.
[illegible]

Publikace
od I. třídy České Akademie posud vydané:
V Rozpravách:

Ročník I.

Číslo 1. Dr. František Laurin. Pokrevenství a švakrovství jakožto překážky manželství rozlučující . . . . Cena 75 kr.
» 2. Ferdinand Tadra. Kanceláře a písaři v zemích českých za králů Jana, Karla IV. a Václava IV z rodu Lucemburského . . . . Cena 2 zl. 30 kr,
» 3. Frant. Dvorský. Albrecht z Valdštejna až na konec r. 1621. Cena 1 zl. 70 kr.
» 4. JUDr. Karel Kadlec. Provozovací právo k dílům dramatickým a hudebním. Cena 90 kr.

Ročník II.

Číslo 1. František Mareš. České sklo. . . . . Cena 2 zl. 25 kr.
» 2. Josef Konstantin Jireček. Poselství republiky dubrovnické k císařovně Kateřině II. V l. 1771 1775. . . . . Cena 1 zl.
» 3. Dr. František Laurin. Nařízení papežské kongregace »Auctis admodum«, ze dne 4. listopadu 1892 . . . . Cena 20 kr.

Ročník III.

Číslo 1. Josef Kalousek. O staročeském právě dědickém a královském právě odúmrtném na statcích svobodných v Čechách i v Moravě. Cena 45 kr.
» 2. Dr. Čeněk Zíbrt. Seznam pověr a zvyklostí pohanských z VIII. věku. Cena 1 zl. 40 kr.
» 3. Josef Smolík. Pražské groše a jejich díly . . . . . . Cena 1 zl. 30 kr.
» 4. Ferdinand Menčík. Volba Papeže Innocence X. . . . . . Cena 50 kr.
» 5. František Čáda. Noetická záhada u Herbarta a Stuarta Milla. Cena 1 zl. 40 kr.

Ročník IV.

Číslo 1. Frh. von Helfert. Gregor XVI. und Pius IX. Ausgang und Aufgang ihrer Regierung October 1845—November 1846. . . . . . . Cena 1 zl. 60 kr.
» 2 Dr. Frant. Storch. Vyručení obviněného z vazby vyšetřovací. Cena 1 zl 10 kr.
» 3. Dr. Josef Pekař. Dějiny Valdštejnského spiknutí . . . Cena 3 zl. 90 kr.
» 4. František Krejči. Element psychologický . . . . Cena 65 kr.

Ročník V.

Číslo 1. O. Hostinský. Jan Blahoslav a Jan Josquin . . . . . Cena 2 zl. 60 kr.
» 2. Josef Smolík. Denary údělných knížat na Moravě . . . . Cena 80 kr.
» 3. Cyrill Horáček. Počátky českého hnutí dělnického . . Cena 1 zl. 10 kr.

Ročník VI.

Číslo 1. Dr. Karel V. Adámek. Příspěvky k dějinám selského lidu z okolí Hlinska v XVIII. věku . . . . Cena 70 kr.
» 2. Dr Frant. Krejčí. Zákon associační. (Pokus psychologický.) Cena 1 zl.
» 3. Josef Smolík. Nález denárů v Chrášťanech u Českého Brodu. Cena 50 kr.

Ročník VII.

Číslo 1. Dr. Lubor Niederle. Starověké zprávy o zeměpisu východní Evropy se zřetelem na země slovanské.

Pokračování viz na třetí straně obálky.

LISTÁŘ KOLLEJE JESUITSKÉ

U SV. KLIMENTA

NA STARÉM MĚSTĚ PRAŽSKÉM

Z LET 1628—1632.

K VYDÁNÍ UPRAVIL

VÁCLAV SCHULZ.

V PRAZE.
NÁKLADEM ČESKÉ AKADEMIE CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA
PRO VĚDY SLOVESNOST A UMĚNÍ.
1899.

Tiskl Alois Wiesner v Praze.

Úvod vydavatelův.

Z archivu slavné druhdy kolleje Societatis Jesu u sv. Klimenta na Starém městě pražském dostaly se do archivu Musea kr. č. tři svazky listů, na nichž nalézají se koncepty českých dopisů, které rektoři a prokurátorové téže kolleje v létech 1628—1632 v záležitostech ústavu svého různým osobám a obcím zaslali. Svazky ty čítají celkem 95 dosti hustě popsaných listů *) archového formátu s 247 koncepty dopisů, jež rektorové kolleje P. Martin Santinus a P. Martin Stredonius jakož i prokurátorové P. Mikuláš Kompost a P. Blažej Obeslavius napsati dali.

Dopisy tyto obsahu velmi rozmanitého jsou až na malé výminky přesně chronologicky seřaděné. Z největší části týkají se rozsáhlých statků kolleje a života lidu poddaného na nich. V druhé řadě věnovány jsou vymáhání peněz kolleji odkázaných a hlavně úroků z jistin university pražské, kterou císař Ferdinand II. r. 1622 kolleji u sv. Klimenta odevzdal se všemi jejími statky i fondy.

Tak dluhovali universitě: osada sv. Jiljí na Starém městě pražském a po ní řád Dominikánů tam usazený 700 kop míš. (číslo dopisu: 123, 126, 209), Nové město pražské 1.700 kop míš. (12, 23, 27, 117, 125, 207), Kouřim 500 kop míš. (12, 21, 119), Písek 2.000 kop míš. (12, 54, 68, 118), Příbram (55, 150), Vodňany 800 kop míš. (12, 54, 120), Žatec 1.300 kop míš. (127), paní Berková 1.000 zl. (132, 206, 230) a z odkazu Jana z Proseče Zikmund z Wolkenšteina 500 kop č. (122); kolleji jesuitské přímo: Budějovice (42), Most 13.000 kop. míš. (14, 92, 169, 197, 213, 243, 247), Pardubice (12, 22, 25, 32, 56), Menší město pražské 1.000 kop míš. (106), Štěpán Beník z Petrsdorfu (44, 45), Zdeněk Lev Libštejnský z Kolovrat odkaz hr. Adama Gotfrída Berky (15, 26), Adam Loubský z Lub (99), Oktavián Vchynský ze Vchynic a Tetova z panství svého Chlumeckého platu pololetního 1.000 kop

*) Mezi listy 80 a 81 jsou dva jiné vyříznuty; buď nebyly ani popsány aneb koncepty na nich se nalézající byly přeškrtnuty a vytrženy; aspoň časová mezera od 21 do 23 května 1631 ukazuje, že mnoho dopisů na nich nebylo. Též za listem 85 chybí jeden list, který dle zachovaných stop popsán byl, ale časově mezera tu není, ježto před ním i za ním jsou dopisy ze dne 20 června 1631.

míš. (13, 19, 38, 103, 110, 130, 158, 181, 191) a Jiří starší Vratislav z Mitrovic 1.000 kop míš. zajištěných na Lochovicích (121, 128).

Mezi dopisy k správě rozsáhlých statků se vztahující počítám ty, které jednají o zakupování statků (131, 139), o přiznání daně (1—4), o ubytování vojska na vsích kolleje (107, 237), o myslivosti (60, 200, 201) a o žádostech za propuštění poddaných z jiných panství na statky kolleje neb o propuštění poddaných kolleje jiným vrchnostem, což však jen velmi zřídka se dálo, poněvadž prokurátor obyčejně na veliký nedostatek pracovního lidu se vymluvil (6, 10, 16, 31, 33, 34, 39, 41, 48, 49, 51, 52, 59, 61, 65, 70, 74, 79, 87, 88, 96, 98, 104, 111, 115, 124, 128, 134, 140, 141, 145, 146, 149, 154, 159, 161, 163, 168, 173, 175, 176, 179, 180, 190, 192, 205, 210, 211, 214, 218, 222, 228, 231, 235, 242, 246). Vrchnosti tehdy vůbec velmi nerady propouštěly poddané a požadovaly mnohdy za to i dosti značnou náhradu. Tuhý a velice zajímavý spor vyvinul se zvláště o Annu Kostkovou z Doubku, a to mezi kollejí z jedné a hejtmanem na Škvorci i Janem Ludvíkem Pagajem na Hlízově ze strany druhé (109, 114, 116, 148, 153, 156, 165, 166, 174, 212).

Rozmanitých událostí a příhod ze života poddaných týkají se dopisy č. 7, 8, 29, 30, 36, 43, 50, 57, 62, 73, 75, 76, 81, 82, 84, 93, 113, 136, 138, 147, 151, 152, 155, 157, 170, 182, 183, 189, 216, 217, 225, 232, 236 a 245; k nim připočísti lze i upomínání o dluhy a spravedlnosti jejich (5, 9, 17, 37, 64, 85, 90, 91, 100, 105, 142, 171, 177, 229), jakož i jiné listy přímluvné (35, 47, 53, 63, 67, 69, 77, 78, 101, 102, 112, 129, 143, 144, 160, 167, 178, 184, 198, 203, 226, 239, 240). Z dopisů tohoto druhu nejzajímavějším jest snad dopis, který P. prokurátor zaslal neposlušným, vzpůrným a víře katolické odporným sousedům v Mečíři (18).

Více dopisů zasláno do Litoměřic, kde právě nová kollej S. J. se zařizovala (164, 172, 196, 204, 241, 244), a do Berouna, jehož soused Kašpar loďař kolleji smluvenou loď dlouho neodváděl (193—195, 224, 233, 234); do Kouřimě vedle jiných jeden v příčině bohoslužby (80). O nejrozmanitějších věcech všeho druhu pojednávají listy č. 11, 28, 40, 46, 58, 66, 71, 72, 86, 89, 95, 108, 133, 137, 162, 186—188, 199, 202, 208, 215, 221, 223 a 227.

Vnitřních záležitostí kolleje týkají se listy Petra Boubinského z Újezda, člena kolleje (24, 97, 135), stížnost na nezvedeného preceptora (220), žádost o příspěvek na premie studentům komedii hrajícím (238) a vysvědčení, jež kollej služebníkům svým vydala (94, 185, 219).

Co do počtu jsou z r. 1628 pouze dva, z r. 1629 kusů 41, z r. 1630 kusů 120, z r. 1631 kusů 83 a z r. 1632 kus jediný. Největší časová mezera jest mezi listem č. 246 ze dne 18 října 1631 a č. 247 ze dne 12 srpna 1632, která však zaviněna jest událostmi politickými. Když totiž král Gustav Adolf v bitvě u Breitenfeldu dne 11 září 1631 hraběte Tillyho na hlavu porazil, vtrhli Sasové pod Arnimem do Čech a dostali se úmluvou dne 11 listopadu i do Prahy. Pod ochranou jejich vrátili se vystěhovalci čeští v hojném počtu do drahé vlasti, uvázali se v dřívější statky své a konali přípravy k obnovení protestantských řádů v zemi. Hněv jejich v první řadě ovšem obrácen byl

proti Jesuitům. Ačkoliv podle úmluvy ze dne 11 listopadu 1631 kostely, kláštery i osoby duchovní dokonce měly býti ušetřeny, byli předce Jesuité z kolleje u sv. Klimenta odvedeni vojskem k sv. Mikuláši na Malou stranu, odkudž na den sv. Štěpána vyvedeni jsou nadobro z města. K sv. Klimentu převedeni Pauláni od kostela sv. Salvatora na Staroměstském náměstí.

Teprv když Albrecht z Valdštejna, dav se císařem uprositi, co generalissimus celé římské říše a domu habsburského Sasy dne 15 května 1632 z Prahy a potom i z celé země vypudil, vrátili se Jesuité opět do zloupené své kolleje, na jejíž upravení rektor P. Martin Stredonius Mostecké o zadržané úroky upomíná. Tímto listem jeho ze dne 12 srpna 1632 končí se listář kolleje.

Jest přirozeno, že v knize této konceptní nalézá se veliké množství oprav a škrtů, jež všecky zaznamenávati naprosto bylo by zbytečné. Uvedena jsou proto u příslušných listů jen ona škrtnutá místa, která buď zvláštní stylisací neb hlavně obsahem lišila se od znění, v jakém list konečně byl napsán.

V PRAZE v sobotu po sv. Fabiánu a Šebastiánu l. P. 1898.

Václav Schulz.

1.

1628 d. 20 října v St. m. pražském. — Rektor P. Martin Santinus přiznává kontribuci z 19 poddaných akademie v kraji slánském a odesílá ji nejvyšším berníkům zemským.

Kopie listů přiznávacích na kontribuci z každýho poddanýho po 1 r. tolaru.

Já kněz Martin Santinus Societatis Jesu, písma s. doktor, i na místě vší kolleje sv. Klimenta blíž mostu v Starém městě pražském rektor*) vyznávám tímto listem přiznávajícím přede všemi, že sem vedle sněmu léta 1627 15 dne měsíce listopadu na hradě pražském držaného a 24 dne téhož měsíce a téhož leta zavřeného svolenou kontribucí z poddaných k akademii přináležejících 19 v kraji Slánským za termin sv. Václava po 1 fl. a 30 k. vybral; kteroužto kontribuci vybranou a sněmem nařízenou Jich Milostem nejvyšším pánům panům berníkům na hrad pražský s tímto listem přiznávacím do berně zemské, totižto 28 fl. a 30 kr., odsílám.

A že*) sem to spravedlivě (jak sněmovní snešení ukazuje) zachoval, to pečetí kollejskou na místě vší kolleje utvrzujíc přijímám k svému dobrému svědomí. Jehož datum v Starém městě pražském 20 Octobris léta páně 1628.

*) K tomu na 5 straně poznámka: »Jináč též a lépeji: Kněz Martin Santinus, JMCé kolleje Socie. Jesu u sv. Klimenta v Starém městě pražském a akademie rektor. — — — — A že jsem se v tom spravedlivě, jak sněmovní snešení sebou přináší, zachoval, to pečetí kollejskou i na místě vší kolleje utvrzujíc přijímám k svému dobrému svědomí. Jehož jest datum v kolleji u sv. Klimenta v Starém městě pražském 20 dne Octobris 1628.

2.

1628 d. 23 října. — Rektor Santinus přiznává a odesílá kontribuci z poddaných v kraji slánském, litoměřickém, kouřimském, podbrdském, žateckém a bechyňském.

Druhý list přiznávací. S poddaných k statku Tuchoměřickému přináležejících 16 v kraji Slánským za termin sv. Václava po 1 fl. a 30 kr. vybral, a že sem to (jak sněmovní snešení ukazuje) zachoval, to pečetí

kollejskou na místě vší kolleje utvrzujíc přiznávám k svému dobrému svědomí. Jehož datum 23 N. B. totiž 24 fl. odsílám.

Třetí list.*) Já Martin Santinus Soci. Jesu, písma s., že sem vedle sněmu léta 1627 15 dne**) držaného a 29 dne téhož měsíce zavřeného svolenou kontribuci z poddaných kollejských, jichž se nachází v kraji Litoměřickým 399***) na panství Auštěckým za termin sv. Václava N. B. totiž 591 fl. odsílám.

List čtvrtý. N. B. Svolenou kontribuci z poddaných 27 v kraji Kouřimským k akademii přináležejících za termin sv. Václava po 1 fl. a 30 kr. N. B. totiž 90 fl. 30 kr.****) odsílám.

List pátý. N. B. Kontribuci z poddaných kolleje své 5 v kraji Podbrdským k akademii přináležejících N. B. totižto 7 fl. 30 kr. odsílám.

List šestej. N. B. Kontribuci z poddaných svých 7 v kraji Žateckým k akademii přináležejících za termin s. Václava, N. B. totižto 10 fl. 30 kr. odsílám.

List sedmý. N. B. Kontribuci z poddaných svých k statku Bernardickému přináležejících 10 v kraji Bechyňským za termin N. B. totižto 15 fl. odsílám.

List osmý. N. B. Kontribuci z poddaných k akademii přináležejících 13 v kraji Bechyňským za termin N. B. totižto 19 fl. a 30 kr. odsílám.

List 9. N. B. Kontribuci z poddaných k akademii přináležejích 19 v kraji Litoměřickým ležící N. B. totižto 28 fl. a 30 kr. odsílám.

S. summarum 765 fl.

*) Listy následující nejsou datovány a proto sem společně položeny jsou, ačkoliv do různých dob přináležejí. — **) Měsíce listopadu. — ***) Po straně připsáno, však potom přetrženo: »Však vyrážejíc z týž sumy 15 usedlých osob, kterýmžto roku minulýho 1628 škoda na vinicích z dopuštění božího jest se stala, což«. — ****) Správně 40 fl. 30 kr.

3.

1629 po d. 2 února. — Formulář listu přiznávacího pro sbírku na sněmě v prosinci 1628 povolenou.

List přiznávací na jinčí zbírku*) léta 1628.

Já N. N. vyznávám tímto listem přiznávajícím přede všemi, že sem vedle sněmu léta 1628 dne 11 prosince na hradě pražském a 19 dne téhož měsíce a téhož leta zavřeného svolenou zbírku*) z poddaných k statku N. přináležejících N. (10) v kraji N. za termin hromničný po 1 fl. a 30 kr. Kteroužto zbírku vybranou do berně na hrad pražský s listem přiznávacím odsílám. A já jsem se v tom, jakož sněmovní snešení ukazuje, spravedlivě zachoval. To přijímám k svému svědomí A pro lepší toho jistotu pečeť svou . . .

*) Původně napsané slovo »kontribuci« přeškrtnuto.

4.

1629 d. 23 února. — Rektor Santinus přiznává, že z 394 poddaných na panství Úštěckém, poněvadž 15 osob, kterým v Pokraticích vinice pomrzly, dle snešení sněmu se osvobozuje, přijde jen z 379 osedlých platiti na zbírku celkem 568 zl. 30 kr., které zároveň do berně zemské odesílá.

List na poddaný Auštický z kraje Litoměřického, a sráží se z 15 osedlých z Pokratic.

Já kněz Martin Santinus Societatis Jesu, písma sv. doktor, i na místě vší kolleje sv. Klimenta blíž mostu v Starém městě pražském rektor vyznávám tímto listem přiznávacím přede všemi, že jsem vedle sněmu léta 1628 dne 11 prosince na hradě pražském držaného a 19 dne téhož měsíce a téhož léta zavřeného svolenou zbírku z poddaných Kollužských, jichž se nachází v kraji Litoměřickým na statku Aušteckým 394 osedlých, však při tom vynímajíc z nich 15 osob ve vsi Pokraticích dle osvědčení dvouch hodnověrných osob, totiž že z přepuštění božího vinice týmž poddaným minulýho roku dokonce všecky pomrzly; pročež dle usnesení sněmu skazí se z 15 osob 22 fl. 30 kr., a tak toliko z 379 osedlých túž zbírku po 1 fl. 30 kr., totiž 568 fl. 30 kr. za termin hromničný do berně zemské na hrad pražský s listem přiznávacím odsílám.

A že jsem se v tom, jakž sněmovní snešení ukazuje, spravedlivě zachoval, to*) pečetí kollejskou i na místě vší kolleje utvrzujíc přijímám k svému svědomí. Jehož datum v kolleji Societatis Jesu jinak u s. Klimenta v Starém městě pražském 23 dne Feb. léta 1629.

*) Původně napsáno ale potom přeškrtnuto: »to přijímám k svému svědomí, a pro lepší toho jistotu pečeť kollejskou sem k tomuto listu přiznávajícího (sic) přitiskl a naň se svou vlastní rukou podepsal. Jehož datum v kolleji pražské Soc. Jesu jinak u s. Klimenta v Starém městě pražském 23 Februarii léta 1629«.

5.

1629 d. 22 září. — P. Mikuláš Kombost žádá Velvarské, aby Matěji Jakobidesovi Volyňskému, úředníku kolleje na statku v Počernicích, dopomohli ke dluhu, kterým jemu povinen jest spolusoused jejich Jan švec.

Velvarskejm o Matěje Jakobidesa Volinskýho psaní přímluvčí.

Modlitbu etc. Slovutní páni! Zdraví i jiného všeho dobrého přeji pánům věrně rád. Oznamuji pánům, že jest mně toho správu dal pan Matěj Jakobides Volinský, ouředník dvoru našeho Počernickýho,*) kderak že by Jan švec, spolusoused Váš, jemu gruntovní peníze z domu svého**) zadržeti měl, ku kderým že až posavad přijíti že nemůže, žádaje mně, abych se k Vám za něho přimluvil, tak aby týž Matěj Jakobides k spravedlnosti své přijíti mohl; jakž z žádosti jeho, kterouž jest na mně vzložil, již pánům příležitě posílám, lépeji vyrozuměti páni motci budou.

I poněvadž věc spravedliva jest. pánův za to přátelsky žádám, že jmenovanému Jakobidesovi k spravedlnosti dopomohou. Já v podobné

příčině etc. Dat. v kolleji Soc. Jesu u s. Klimenta v Starém městě pražském 22 Sept. 1629. — Kněz Mikuláš Kombost, kolleje Soc. Jesu pražské a učení velikého prokurator.

*) Počernice Horní. — **) »Pod kostelem« přeškrtnuto.

6.

1629 d. 24 září. — Prokurator Kombost žádá Adama Václava Boryni ze Lhoty, aby propustil Kateřinu, dceru mlynáře pod vsí Chržínem, za manželku poddanému kolleje Jiříku Melcrovi z Rašovic.

Psaní P. Adamovi Borňovi ze Lhoty o propuštění z poddanosti Kateřiny, dcery Matěje Žáka.

Modlitbu. Zdraví etc. Oznamuji VMtem, že jest mně toho správu dal Jiřík Melcer, syn nebo. Krištofa Melcera ze vsi Rašovic, poddaný kolleje naší, kderak že by sobě k stavu sv. manželství oblíbil Kateřinu, dceru Matěje Žáka, mlynáře pode vsí Chržínem*), poddanou VMtí, žádaje mne, abych ji z poddanosti, kterou VMtem zavázána jest, vyjednal a v poddanost kolleje naší uvedl. Ačkoliv pak o tu věc od hejtmana našeho Libišického**) VMtem psaní učiněno bylo, ale žádost téhož poddaného našeho až posavad že vykonána není, když nepřestává toho týž poddaný náš pokorně vyhledávati, abych jemu k takovému dobrému skutku dopomohl, i nemoha žádosti jeho slušné oslyšeti tak činím a VMti za to přátelsky žádám, že jmenovanou Kateřinu témuž poddanému za manželku a kolleji naši v poddanost i z spravedlností její (pokudž by jakou měla) listem zhostním propustiti poručiti ráčíte. Já se toho zase VMtem v podobné příčině i jinak odměniti neopominu. Odpovědi etc. Dat. v kolleji 24 Septembr. 1629. — K. Mikuláš Kompost.

Uro. a sta. ry. panu Adamovi Václavovi Borňovi ze Lhoty a na Mikovicích, hejtmanu kraje Slánského a pánu a příteli mně v Pánu Bohu zvláště milému k dodání.

*) Chržín, farní ves u Velvar. — **) Liběšice, panství v kraji Litoměřickém

7.

1629 d. 26 září. — P. Mikuláš nařizuje rychtáři v Michli, aby mu zprávu dal, zdali Dorota, dcera neb. Linharta z Michle, má slib manželský s Tomášem Křížem, poddaným kláštera sv. Anny na St. m. pražském.

Rychtáři Michelský!*) Oznamujiť, že mně opět JMt panna převora kláštera svaté Anny**) psáti ráčí z strany toho slibu k stavu s. manželskýmu, kderý by měla učiniti Dorota, pozůstalá dcera po nebo. Linhartovi ze vsi vaší, s Tomášem Křížem, poddaným též panny a konventu. I poněvadž z pohrůžkou o tu věc mně psáti ano i v témž psaní svém dokládati ráčí, že by to týž poddanej její dostatečně prokázati mohl, že s touž Dorotou slib manželskej dokonalej má, tobě tehdy o tom i ouřadu

vašemu přísně poroučíme, abyste se na tu věc, jak jest se ten slib stal a stal[l]i je se jaký skutečně, doptali a mně o ty věci co nejdříve aby se správa dala, tak abych já mohl touž pannu převoru na konec místnou odpovědí spraviti. Protož jinak nečiň. Dat. v kolleji v středu po s. Matouši léta 1629.

*) Ves Michli daroval r. 1438 Jan Rejček z Ledče založenému od něho »Collegium Rečkianum« při universitě pražské; od té doby ves ta nepřetržitě náleží universitě. — **) Panenský klášter sv. Anny řádu sv. Dominika na Starém městě pražském dne 21 května 1782 zrušený (nyní jest v něm tiskárna Haasova) držel vsi Libušín, Lidice a Rynholec.

8.

1629 d 30 září. — Průvodní list Martina Sedláčka rychtáře z Dobřičkova, kterého prokurátor vyslal, aby dva sběhlé poddané na grunty kolleje zpět přivedl.

Já kněz Mikuláš známo činím tímto listem všem vůbec, že sem vypravil Martina Sedláčka rychtáře Dobříšskýho, poddaného kolleje naší, aby on Pavla a Dorotu jakožto poddané naše ze vsi Dobříška,*) syna a dceru Václava Kubáta, tu kdež zůstávají, vyzdvihl a na grunty naše uvedl. Protož VMt a Vás za to žádám, že proti tomu býti neráčíte a nebudete, nýbrž jemu k tomu nápomocni býti ráčíte a budete, tak aby vedle P[ráva] a Z[řízení] Z[emského] Q 1 on téhož Pavla a Dornu, poddané naše, beze všeho hyndrování vyzdvihnouti mohl. Pro důvěření toho etc. sekrýt. Jehož jest dat. v kolleji 30 Sept. léta 1629.

*) Rozumí se nepochybně Dobřičkov, ves na panství Jemništském, o níž v dalších listech jsou zmínky.

9.

1629 d. 3 října. — Prokurator P. Mikuláš žádá rychtáře Nového m. praž., aby Pavla ml. Skřivánka, u Odrané brány bydlícího, přiměl k zaplacení jablek, které koupil od Václava Jirotky z Dolan.

Rychtáři městskýmu na Nový město.

Slovut. pane! Zdraví etc. Oznamuji panu rychtáři, že mně toho správu dal Václav Jirotka z Dolan, poddaný kolleje naší, kterak že by on času nedávno pominulého Pavlovi mladýmu Skřivánkovi, u Vodraný brány bydlí[cí]mu, jabka v štěpnici téhož poddaného našeho za jistou summu peněz prodal, na kteroužto jest tytýž poddaný nětco peněz přijal; ostatek maje týž Pavel témuž poddanému vedle námluvy mezi nima učiněné odvést toho jest neučinil. Nýbrž jmenovaný Pavel nočního času, když týž poddaný náš doma nebyl, jest jabka z štěpnice fortelem odvésti dal. Což když se to stalo, týž poddaný náš jest téhož Pavla napomínal, aby jeho dobrovolně spokojil; ale až posavad, toho jest neučinil. O čemž všem týž poddaný vám lépeji správu dáti může, žádaje mně, abych jemu k tomu dopomohl.

I poněvadž věc spravedliva jest, Vás za to přátelsky žádám, že téhož Pavla před úřad váš obešlíc zstrany vyslyšíte a k spravedlnosti téhož poddaného dopomůžete. Já se Vám neopominu atd. S tím. Dat. v kolleji 3 Octob. 1629. — K. Mikuláš.

10.

1629 d. 8 října. — P. Mikuláš žádá Adama Václava Boryni ze Lhoty znovu, aby poddanou svou Kateřinu za manželku Jiříkovi Melcrovi z lásky zdarma propustil.

P. Boriňovi druhý psaní o propuštění Kateřiny z poddanosti.

Modlitbu. Zdraví. Dnův pominulých učinil sem VMtem přátelské psaní o propuštění z poddanosti Kateřiny dcery Matěje Žáka, mlynáře pode vsí Hržínem,*) poddané VMtí, kterouž jest Jiřík Melcer, poddaný kolleje naší ze vsi Rašovic, sobě k stavu s. manželství oblíbil. Na kteréžto psaní ačkoliv od VMtí odpovědi jsem nedostal, ale porozumívám tomu, že byste proti tomu býti neráčili, toliko aby týž poddaný náš JMti paní manželce VMtí štuku kmentu pěkného objednal neb koupil.

I poněvadž týž poddaný člověk potřebný jest, mně jest za to ještě žádal, abych se k VMti za něho přimluvil, abyšte jemu tu milost prokázati, túž poddanou VMti z lásky jemu za manželku a p. kolleji naši v poddanost i [s] spravedlností její (pokudž by však jakou měla) propustiti ráčili. Což tak činím a VMt za to přátelsky žádám, že se na chudobu téhož poddaného našeho ohlídnouti a touž poddanou VMti bez nějaké náhrady zlistem [sic] zhostním propustiti ráčíte. Nepominu se toho atd. Dat. v kolleji 8 Octobris 1629. — K. Mikuláš.

*) Dne 24 září psal »Chržínem«.

11.

P. Mikuláš nařizuje úředníku v Hor. Počernicích, aby přiložený list ze d. 18 října regentovi na Chlumec odeslal; podobně úředníku na Tuchoměřicích do Mostu.

Ouředníku do Počernic.

Pane Matěji. Byšte zdrávi byli, přál bych vám. Teď posílám psaní svědčící panu regentu na Chlumec. Nařídte to, ať se po jistý osobě ihned tam vypraví a mně zase odpověď přinese. Sami pak, jak nejprvé ke mně přídte; mám s vámi o některé pilné věci rozmluvit. S tím P. B. Dat. v kolleji den s. Havla 1629. — K. Mikuláš.

Ouředníku na Tuchoměřice psáno, aby do Mostu list vypravil. Ut supra.

12.

1629 d. 17 října. — P. Mikuláš upomíná radu Nového m. praž., aby kolleji císaře Karla IV zaplatili zadržané úroky ze 1.700 kop gr. m. Podobně

upomíná o úroky Písecké ze 2.000 kop m., Kouřimské z 500 kop m., Vodňanské z 800 kop m. a Pardubské.

Pánům Novoměstskejm.

Modlitbu. Slovutné a vzáctné poctivosti páni a přátelé mně v Pánu Bohu zvláště milí. Zdraví etc. Nepochybuji, že VMti o tom dobrou vědomost míti ráčíte, jaká jistá summa peněz totiž 1.700 fß pod ourok kolleji císaře Karla 4. náležející za VMti zůstává. I poněvadž taková kollej nám od JMCé, krále a pána nás všech nejmilostivějšího, se vším k ní příslušenstvím odevzdána jest a my na to professory a doktory vychovávati a jim každoročně velikou summu platiti povinni jsme, i vidouce pak od VMtí též kolleji Karlově ouroky z summy svrchupsané již od několika let zadržané*) schválně toto psaní činím a za to přátelsky žádám, že takové zadržané ouroky co nejdřív též kolleji bez dalšího zaneprázdnění odvésti poručiti ráčíte, tak abych i já mohl též pány professory a doktory, kderýmž se při tomto terminu s. Havelským přes 1.000 fß dáti dostane, spokojiti mohl. Nepominu se toho VMtem mně možnejm rád odměniti a odsloužiti.

Odpovědi účinlivé očekávaje VMtem se na všem dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 17 Octobris 1629. VMtí v K. P. služebník K. Mikuláš.

Psáno ut supra Píseckejm o ourok ze 2.000 fß m., Kouřimskejm o ourok z 500 fß m., Vodňanskejm o ourok z 800 fß m., Pardubskejm o ouroky též psáno, však se nekladlo z jaké summy. *N. B.* Vodňanskýmu gubernatoru (a městu)**) psáno (zasse znovu společně)**) 13 Feb. 1630 samýmu.

*) Následující: »Jsouce též kollej naše od věřitelův svejch k zaplacení, co tak komu povinnovata jest, tuze napomínána« jest přeškrtnuto. — **) Slova v ( ) jsou přeškrtnuta.

13.

1629 d. 18 října. — P. Mikuláš žádá regenta panství Chlumeckého, aby jménem pana Jana Oktaviána ze Vchynic a Tetova zaplatil kolleji 1.000 kop gr. míš. terminu sv. Havelského.

Pánu regentu pana Oktaviána ze Vchynic.

Modlitbu. Zdraví. Jakož o tom pán dobrou vědomost má, kderak již od několika let z panství Chlumeckého JMti pánu panu Janovi Oktaviánovi ze Vchynic a z Tetova náležejícímu [sic] každoročně po 2.000 fß m. na dva rozdílné terminy totiž při s. Havle a s. Jiří po 1.000 fß m. kolleji naší vychází, jakož i pán z posledního počtu námi učiněného dobře vyrozuměl*) a JMt pán ze Vchynic ráčil jest se tak laskavě zakázati, že takový peníze budoucně při každém terminu bez všelijakého zaneprázdnění do kolleje odvozovati chtíti ráčí, i poněvadž již nyní termin s. Havla prošel a já od věřitelův našich k zaplacení tuze napomínán sem, pána za to přátelsky žádám, že takovou summu těch 1.000 fß míš. kolleji naši odvésti nepomine.**)

Já se nepominu pánu toho mně možnejm rád odměniti. Odpovědi. S tím. Dat. v kolleji u sv. Klimenta 18 Octobr. léta 1629. — Pánu v K. P. služebník K. M. K.,***) kolleje pražský Soc. J. prokurátor.

*) Následovalo: »Což jsem za jiný neměl, nežli že pán takovou summu bez napomínání kolleji naši odvede a zvláště« jest však přeškrtnuto. — **) Následovalo, ale jest přeškrtnuto: »Tak aby nebylo o to dalšího zaneprázdnění potřebí a podle pokuty, kdyby se taková summa nedala, nastupování.« — ***) V Kristu Pánu služebník Kněz Mikuláš Kombost.

14.

1629 d. 18 října. — P. Mikuláš žádá měšťany v Mostě, aby kolleji zaplatili úroky ze 13.000 kop gr. míš. od čtyř let již zadržané.

Pánům Mostskejm.

Modlitbu etc. Slovutné poctivosti páni a přátelé mně v Pánu Bohu zvláště milí. Zdraví i jiného etc. Nepochybuji, že páni o tom dobrou vědomost mají, jaká jistá summa peněz totiž 13.000 fß m. od kolleje naši pánům pod ourok zapůjčena jest, kterýžto ourok páni každoročně vedle smlouvy do též kolleje naši odvážeti se zavázali.

Ale poněvadž již po nejednom jak psaním tak oustním přátelským napomínání kolleji naši již ode čtyr let zadržané ouroky až posavad se neodvozují, jsouce též kolleje naše od věřitelův svých k zaplacení, co tak komu povinnovata jest, tuze napomenuta a nemaje odkud takových věřitelův spokojit nežli z toho, kdo tak též kolleji čím povinnen jest, pánům ještě toto psaní schválně činím a za to přátelsky žádám, že takový zadržané ouroky ihned do kolleje naši odvésti nepominou. Nestalo-li by se, toho pánům se ohražuji, že vedle práva a na škodu jich ihned toho na nich vyhledávati táž kolleje oumyslu jest. Mám ku pánům tu naději, že k tomu přijíti nedají, nýbrž to, čím tak kolleji povinni jsou, že odvésti nepominou.

Odpovědi, kterou bych se spraviti mohl, očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 18 Octobris 1629. Pánům v K. P. služebník K. Mik. K.

15.

1629 d. 20 října. — P. Mikuláš žádá hr. Zdeňka Lva Lib. z Kolovrat, aby jako dědic Adama Gotfrída hr. Berky z Dubé ze summy jim od tohoto odkázané aspoň 1.000 kop gr. míš. splatil.

P. hraběti z Kolovrat.

Modlitbu. Zdraví. Nepochybuji, že VHMti v dobré paměti zůstává, jakou jistou summu peněz n. dobré paměti urozený pán Lev Bury[á]n hrabě Berka*) kolleji naši kšaftem odkázal, na kteroužto summu od VHMti jakožto nápadníka též kolleji již nětco odvedeno jest. I potřebujíc nyní kolleje naše jak na spokojení věřitelův tak také na zaplacení pšenic i vín koupených do 6.000 fß m. VHMt za to modlitebně žádám, že túž kollej

naši nyní v této tak pilné a důležité potřebě, pokudž by vší summou bejti nemohlo, aspoň 1.000 fß m. fedrovati ráčíte.

Nebo jistě tak nám to nyní vděčně příjde, jakobyšte tu summu kolleji darem dáti ráčili. Jsem k VHMti té naděje, že žádost kolleje oslyšeti neráčíte. Což nepominem se toho VHMti zase nám možnejm odměniti a odsloužiti. Odpovědi. Dat. v kolleji 29 Octob. 1629. — K. Mikuláš.

V. U. P. P. Zdeň. Lvovi**) svaté ř. říše hraběti z Kolov. na Bergštejně, Kůnojedech a Svojkově, JMCé kom. a JMti arci. Leopolda raddě a komorníku a nařízenému nej.

*) Správně Adam Gotfríd hr. Berka, jak opraveno v listu ze dne 17 listopadu t. r. — **) Zdeněk Lev Libštejnský z Kolovrat, pán na Sloupě (Pirkštejně), Konojedech a Svojkově.

16.

1629 d. 20 října. — P. Mikuláš žádá hejtmana na Radimi, aby Jana Batličku Doubeckého z Počernic na grunty kolleje opět propustil.

P. hejtmanu na Radimi.

Modlitbu svou vzkazuji, urozený pane a příteli mně v Pánu Bohu zvláště milý! Zdraví. Onamuji panu hejtmanu, že držíce já soud ve vsi Počernicích*) před třima lety, žádal jest mne snažně Jan Batlička Doubecký, poddaný náš, abych jemu v tom dovolení dal tak, aby se mezi lidmi, kde by se jemu za dobrý zdálo a vidělo, řemeslem svým živiti mohl. Což já na žádost jeho sem tak učinil a jemu v tom povolil. I nyní pak jsouce týž poddaný náš toho oumyslu zase na grunty naše se dáti, žádám pana hejtmane (sic), že jeho z manželkou, dítkami a věcmi jeho všemi beze vší překážky a hyndrování propustiti poručí. Nepominu se toho panu hejtmanu v podobné příčině i jinak rád odměniti. S tím. Dat. v kolleji 20 Octo. 1629.

Urozenému pánu N., hejtmanu na Radimi, P. a P.**)

Já kněz Mikuláš Kombost etc. známo činím etc., že ukazatel listu tohoto, Jan Batlička Doubecký, poddaný kolleje naše, z vězení jeho na grunty kolleje naše se vypravuje; žádám, že jeho ničímž hyndrovati a obtěžovati neráčíte a nebudete. Pro mé se toho VMtem a Vám zase odměnční a odsloužení. Na potvrzení toho sekryt. Jehož Dat. v kolleji 20 Octob. 1629.

*) Předcházející »naši« a následující »kolleje císaře Karla čtvrtého náležející« jest přeškrtnuto. — **) Hejtmanem na Radimi byl Jan Vilém Růžovský z Růžova.

17.

1629 d. 23 října. — P. Mikuláš žádá rychtáře ve Vysokém Újezdě, aby úředníku jeho v Drahelčicích proti Marjaně Mrštické a Dorotě dceři její, které jej nevinně zhaněly, ku právu dopomohl.

Rychtáři na Vysokým Oujezdě.

Opatrný pane rychtáři. Byšte zdrávi byli, přál bych vám. Oznamuji vám, že jest mně toho správu dal Jan Ryvulič, ouředník náš Drahelčickej,

kderak že by jeho Maryana Mrštická, někdy krčmářka Hořelická, spolu s Dorotou dcerou její na poctivosti nemálo nežli velice nevinně zhaněly a nařkly. I jsa toho oumyslu týž Jan Ryvulič to z sebe pořádně zvésti, ano i k těm osobám o to hleděti, žádal jest mne za to, abych jej v té příčině zastal. Což znaje žádost jeho slušnou býti tak činím a Vás za to žádám, že témuž ouředníku našemu na týž osoby svrchu psané, poněvadž na gruntech pána vašeho ve dvoře Lužci zůstávají a vám to k správě náleží, práva příti ano i napomocni budete tak, aby k těm osobám, poněvadž usedlý nejsou, přikročiti a svou nevinnu sebe svésti mohl, ačkoliv byl sem toho oumyslu vrchnosti vaši v tom pohledávati. Ale mám za to, že vy sami tu věc opatřiti motci budete. Nepominu etc. Odpovědi. S tím. Dat. v outerej po s. Voršile. — K. Mikuláš.

18.

1629 d. 30 října. — P. Mikuláš napomíná sousedy ve vsi Mečíři, aby kolleji povinných 20 kop pod ztrátou úlev dříve jim udělených odvedli a nejdéle do adventu nejprv příštího od faráře svého vysvědčení přinesli, že všickni u sv. zpovědi byli a k stolu páně přistoupili.

Sousedům ze vsi Mečíře.

Robotní věrní milí. Jakou jste žádost kolleji naši z strany peněz, který každého půl líta nám odvozovati povinni jste, učinili, jsem vyrozuměl. I jest mi to do vás z podivením, že vy neohlédajíce se na to dobrodiní a milost, kderáž jest se vám času jminulého pro neposlušnost, způrnost a některé vejstupky vaše, pro kderé nercili vězením ale i na hrdle mnozí trestání jste byli zasloužili, nyní pak zase znova poslušenství zachovati a to, čím tak spravedlivě povinni jste a čím jste se skrze vyslané vaše, když vám ta milost učiněna jest byla, beze všech odporův k vykonávání zavázali, zouplna odvésti pomíjíte.

Za kderoužto příčinou vám ještě toto poslední psaní činím a vám oznamuji, pokudž byšte ostatních 20 fß do týhodne příštího kolleji naši neodvedli, že budu míti příčinu, aby ta milost, která se vám předešle prokázala, zase vyzdvižena byla a to, co jste předešle zasloužili, nyní toho odbejvali. V čem žádnému vinu nežli sami sobě byšte dáti museli.

Nebo maje já pánům doktorům kolleje do několika set dáti, z nichž toliko jednomu 600 fß m. nyní se dáti přijde, nemohu než tu, kde kdo čím nám povinen jest, vyhledávati. Čehož sem vás tajiti nechtěl.

Tytýž mám toho správu, že byšte ještě k jednospasitedlné víře katolické vedle milostivého JMCé poručení nepřistoupili. K tomu vám ještě lhůtu a to nejposlednější do adventu nejprv příštího dávám, abyšte všickni z manželkami a dítkami vašimi v tom čase k témuž náboženství katolickému přistoupili a mně sem do kolleje vysvědčení od pana faráře vašeho, že jste jak u svaté spovědi tak u stolu páně byli, přinesli. Dat. v kolleji 30 Octobris 1629.*) — K. Mikuláš.

*) Pod totéž datum spadá: »Odpověď poddanejm ve vězení v Slaným zůstávajícím«; nadpis tento jest však přeškrtán a znění odpovědi nenásleduje.

19.

1629 d. 1 listopadu. — P. Mikuláš upomíná znovu regenta na Chlumci, aby dluh, kterým panství kolleji povinno jest, neprodleně zaplatil.

Odpověď p. regentu Chlumeckýmu.

Modlitbu. Zdraví Téhož. Jaké mně pán psaní učinil, z přečtení jeho sem porozuměl. I jistě mně to z podivením přichází, že pán*) mimo předešlé své zakázání na tak dlouhé lokty kolleji place bejti chce. Čehož sem se v pravdě do pána nenadál. Nebo kdyby kolleje takové summy tak pilně nyní nepotřebovala, nechtěl bych proti tomu bejti, abych se pánem za některý čas ztrpení neměl míti. Ale to mohu pánu oznámiti, že**) sem se již na ty peníze tak ubezpečil, jakobych je v truhle ležeti měl. Na kderéž i již předešle do dvou neděl od žida Barsseva pro spokojení, kderým kolleje dlužna jest, zdlužiti sem se musel. Nebo samým pánům doktorům kolleje při s. Havle minulým do několika set kop dáti se přišlo, z kderých toliko jednomu 600 fß mimo jiné velké sumy vychází.

Protož pánu ještě toto přátelské psaní činím a za to žádám, že zanechajíc takových svejch vejmluv mně, čím tak kolleji povinnen jest, co nejdřív odvede. Nestalo-li by se toho, pánu se tímto psaním ostenžuji, že z potřeby, ačkoliv nerad, poněvadž sice vždycky žádostiv sem JMti pánu raději sloužiti nežli v nejmenší věci JMti pánu příčiny k nedorozumění dáti, musel bych toho na JMti pánu právně vyhledávati a vedle zápisu desk zemský (sic) kráčeti. Ale sem k pánu té naděje, že pro ujití škod a zaneprázdnění k tomu přijíti nedopustí. Čehož sem nechtěl pánu odpovědi tejna učiniti. Načež zase pro správu odpověď očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 1 Novembris 1629. — K. Mikuláš.

*) Slova, která nyní původně následovala: »proti kolleji naši v tyto nám potřebnosti takových ouzkoků vyhledává« jsou přeškrtnuta. — **) K tomu po straně připsáno, ale opět přeškrtnuto: »poněvadž sice kolleje vždycky žádostiva jest JMti pánu sloužiti«.

20.

1629 d. 2 listopadu. — P. Mikuláš žádá úředníka statku v Počernicích, aby předcházející psaní ihned na Chlumec poslal.

P. Matějovi do Počernic.

Dobrej den vám vinšuji. Žádám vás, že toto psaní, kderý vám příležitě posílám, ihned na Chlumec panu regentu JMti pana Oktaviána ze Vchynic a z Tetova vypravíte. S tím. Dat. v kolleji 2 Novemb. 1629. — K. Mikuláš.

21.

1629 d. 3 listopadu. — P. Mikuláš Kouřimským k žádosti jejich prodlužuje lhůtu k placení úroku do sv. Jiří nejprv příštího.

Odpověď pánům Kouřimskejm.

Modlitbu. Zdraví. Odpověď, kderou mně páni na psaní mé učinili, sem přijal a za jakou příčinou ouroky, kderými tak kolleji naši páni povinni jsou, nyní odvésti nemohou, vyrozuměl. I ačkoliv kolleje naše pro spokojení věřitelův ano i jinejch potřeb u veliké potřebnosti zůstává, jakž i páni z předešlého psaní mého dobře vyrozuměti mohli, však prohlídajíce na snažnou žádost a nyní nemožnost pánův tak činím a takových ourokův (ač z velikou obtížností kolleje naši) do s. Jiří nejprv příštího pánům sčekání učiniti chci za jiný nemaje, nežli že páni při tom čase to, čím tak kolleji povinni jsou, od sebe bez zaneprázdnění odvedou.*)

Čehož sem nechtěl zase pánům tím psaním odpovědi tajiti. S tím. Dat. 3 Novemb. 1629. — Za pány na modlitbách hotový K. Mikuláš.

*) Následovalo ještě, ale potom přeškrtnuto: »a takového čekání, kderé se pánům nyní ze škodou však kolleje naší činí, vážiti (šetřiti) budou«

22.

1629 d. 5 listopadu. — P. Mikuláš oznamuje Pardubským, že jen chybou písaře uvedeni byli co dlužníci kolleje Karlovy, ač dlužníky kostela Betlemského jsou, a že, zaplatí-li jednu polovici úroků do příštího adventu, odpustí jim druhou.

Odpověď pánům Pardubskejm.

Modlitbu. Zdraví. Odpověď, kderou mně páni na psaní mé dali, sem přijal a jí porozuměl. Že jest v předešlém mém psaní doloženo bylo, že by páni kolleji císaře Karla čtvrtého a ne kostelu Betlemskému ouroky zadržalými povinni byli, to se omylem písaře stalo. Ale jakkoliv jest, poněvadž jak táž kollej se vším k ní příslušenstvím tak i týž kostel Betlemský nám od JMCé dán jest, tehdy předce páni takovými ouroky zadržalými kolleji naši povinni býti zůstávají.

Kdež pak páni toho při mně vyhledávají, abych jim pro nemožnost a chudobu obce ouroky zadržalé prominul a pasíroval, pánům oznámiti mohu, že mně toho možné učiniti není pro příčinu tu, kderouž sem v témž předešlém psaní pánům oznamoval. Nicméně, aby vždy páni to dobrodiní a přátelství od kolleje naší poznati mohli, v to se táž kollej naše uvoluje, pokudžby páni do příštího adventu polovici takových zadržalých platův a ourokův odvésti chtěli, že ode druhé polovici (sic) upustiti chce však tím spůsobem, jestli by se toho v tom čase nestalo, tehdy že táž kollej zcela a zouplna takových všech zadržalých ourokův na pánich vyhledávati oumyslu jest. Za jiné nemám, nežli že páni věděti budou, jak sobě takového dobrodiní vážiti. Načež zase ode pánův odpovědi pro správu očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 5 Novemb. 1629. — K. Mikuláš.

23.

1629 d. 5 listopadu. — P. Mikuláš opětně upomíná Novoměstské, aby zaplatili zadržané úroky kolleji Karla IV.

Pánům Novoměstským.

Modlitbu. Zdraví. Dnův pominulých učinil sem VMtem přátelské psaní o zadržalé ouroky, kderými tak kolleji císaře Karla čtvrtého povinni býti ráčíte, žádaje, abyšte je mně odvésti poručiti ráčili. Po kderémžto psaní mém nercili takoví ourokové odvedeni nejsou, ale ani žádné odpovědi, kderou bych se spraviti mohl, až posavad sem od VMtí nedostal. Za kderoužto příčinou zase toto přátelské psaní VMtem činím a za to žádám, že takové zadržalé ouroky kolleji naši co nejdříve odvésti poručiti ráčíte, tak abych mohl věřitele naše, komu čím povinni jsme, spokojiti; což nestalo-li by se, VMtem se tímto psaním ohražuje, že by musela kolleje naše toho na VMtech právně vyhledávati. Ale sem k VMtem té naděje, že k tomu přijíti dopustiti neráčíte.

Odpovědi očekávaje VMtem se na všem dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 5 Novembris 1629. — Pánům k modlitbám a službám hotový K. Mikuláš Kombost.

24.

1629 d. 12 listopadu. — Petr Boubinský z Újezda S. J. žádá ujce své, aby úroky zadržané i jistinu 1.000 kop gr. m., která jemu po matce jeho Zuzaně Boubinské z Chejnova připadla, odvedli strýci jeho Petru Boubinskému z Újezda.

Z strany našeho Boubinskýho. List k jeho ujcům.

Modlitbu. Zdraví. Nepochybuji, nežli že páni o tom dobrou vědomost mají, jaká jistota právem listu hlavního s polouletní vejpovědí od urozené paní Kateřiny Šoffmanové, rozené Chřepické z Modliškovic na Němčicích a Tvrzicích, na místě všech tří pánův bratří někdy uro. paní Zuzanně Boubinské z Chejnova, paní máteři mé nejmilejší, na summu 1.000 fß m. s ourokem svědčící učiněna jest, jakž táž jistota, jíž jest datum v pátek den s. Havla léta 1620, to v sobě šíř obsahuje a zavírá.

I poněvadž táž jistota a summa v ní obsažená na mně, jakožto vlastního syna a dědice po též paní Zuzanně Boubinský, jest přišla a připadla, nemoha já sám nyní toho na páních, čím mně tak již povinni jsou, zvyupomínati, oznamuji pánům, že z jistou vůlí a vědomím vrchnosti své duchovní dožádal sem se urozeného a statečného rytíře pana Petra staršího Boubinskýho z Oujezda, pana strejce mého, aby on na místě mým se pány předně o ouroky zadržalé oučet učinil a co by se jich tak koliv vyhledalo a našlo, aby je ode pánův proti kvitanci od něho dané sobě vyzdvihl; ano i, pokudžby se pánům vidělo dále tu summu za sebou zanechat, mně touž jistotu zase s polouletní vejpovědí vedle obyčeje obnoviti a skrze

téhož pana strejce mého mně*) odvésti; jsem ku pánům té naděje, že páni v té příčině odporni nebudou, nežli to, čehož ode pánův přátelsky žádám, že to témuž svrchu psanému panu strejci mému odvedou.

Já na jiným nejsem, nežli se pány v dobrým přátelským spůsobu zůstávati. Načež ode pánův odpovědi očekávati budu. S tím milost boží s námi všemi bejti rač. Dat. v kolleji Soc. Jesu u sv. Klimenta v St. m. praž. v pondělí po sv. Martinu léta 1629. — Pánům v K. Pánu služe. Petr Boubinský, Soc. Jesu religiosus.

*) Následovalo, ale jest přeškrtnuto: »jak též zadržalé ouroky tak i tůž jistotu, na kderéž bych přestati mohl«.

25.

1629 d. 15 listopadu. — P. Mikuláš znovu upomíná Pardubské, aby kolleji zaplatili úroky, jež kostelu Betlemskému dluhují.

Pánům Pardubskey[m] zase odpověď.

Modlitbu. Zdraví. Jakou mně odpověď zase páni na psaní mé dávají, tomu sem porozuměl.*) Kdež páni předně toho při mně vyhledávají, abych pánům v známost uvedl, od kderého času a léta by takový plat ode pánův zadržán byl; což mně jistě s podivením přichází. Nebo za jiný nemám, nežli že páni o tom dobrou vědomost míti budou, když jsou předešlým držitelům téhož kostela Betlemského takový plat naposledy odvedli, ano i že páni na to kvitanci pořádnou míti budou, od kderéhožto času kolleje naše k těm zadržalým platům právo a spravedlnost má a jich užíti žádá.

Přitom oznamuji pánům, že za jiný sem neměl, nežli že páni vedle toho přátelského zakázání, kderé kolleje naše pánům učinila, ten poloviční plat při adventu příštím odvedou. Ale porozumívám tomu, že dalšího terminu páni vyhledávají, čehož sem se do pánův nenadál. Nebo již předešle z velikou škodou kolleje naše, nerci-li od toho polovičního platu upustiti, ale i do téhož adventu sčekání učiniti se uvolila. Protož pánům ještě toto psaní činím a za to přátelsky žádám, že při témž svrchu jmenovaným čase takový zadržalý poloviční plat (pokudžby chtěli toho již učiněného zakázání užíti) kolleji naši odvedou. Čehož sem nechtěl pánům zase pro správu tajiti. S tím. Dat. v kolleji 15 Novemb. léta 1629. — K. Mikuláš.

*) Původně následovalo, ale jest přeškrtnuto: »I za jiný jsem neměl, nežli že páni vedle toho dobrodiní, kderé jim kolleje naše prokazuje, že od nich pánův polovici toho platu, kderým již kolleji naši povinni jsou, když však druhou polovici v advent příští kolleji odvedou, vzíti chce, týž plat v tom čase jmenovaným jistě odvedou. Ale porozumívám tomu, že dáleji sobě v tom od... Vedle toho přátelského zakázání, kderé kolleje naše pánům« —.

26.

1629 d. 17 listopadu. — P. Mikuláš znovu žádá hr. Zdeňka Lva Libštejnského z Kolovrat, aby na srážku odkazu hr. Adama Gotfrída Berky kolleji aspoň 1.000 kop gr. m. splatil.

P. hraběti z Kolovrat.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož sem VHMti dnův pominulých psaní učinil o odvedení kolleji naši nětco summy, kderou nám dobré paměti urozený p. p. Adam Gottffrid (který jest v předešlém psaní mém omylem Lvem Burjanem položen) hrabě Berka odkázal, na kderéžto psaní a žádost kolleji naši až posavad od VHMti nic odvedeno není, VHMt zase tímto psaním žádost kolleje naši obnovujíc ještě žádám, že VHMt kollej v této její tak pilné a důležité potřebě opustiti neráčí, nýbrž aspoň tím 1.000 fß m. nyní že fedrovati ráčíte. Čehož se nepominem toho VHMti zase nám možným rádi odsloužiti.

Na kderéžto psaní mé od VHMti odpověď účinlivou a psanou, kderou bych túž kollej a vrchní mé spraviti mohl očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 17 Novemb. 1629. — VHMti k modlitbám a službám hotový K. Mikuláš.

27.

1629 d. 17 listopadu. — P. Mikuláš po třetí upomíná měšťany Nového m. pražského, aby zaplatili úroky, jež kolleji cís. Karla IV až posud dluhují.

Pánům Novoměstskejm.

Modlitbu. Zdraví. Již sem VMtem dvoje přátelské psaní o zadržalé ouroky, kderými tak kolleji císaře Karla čtvrtého povinni býti ráčíte, učinil. Vedle kderýchžto psaní až posavad takoví ourokové od VMtí odvedeni nejsou. Za kderoužto příčinou VMtem toto ještě psaní činím a žádám, poněvadž se tu věci duchovní a zádušní dotejče, že takový ouroky zadržalé kolleji naši odvésti ráčíte.

Načež odpovědi účinlivé a psané pro správu kolleje a vrchních mých od VMtí očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 17 Novemb. 1629. — K. Mikuláš.

28.

1629 d. 17 listopadu. — P. Mikuláš nařizuje úředníku v Hor. Počernicích, aby v pondělí s šafářem k němu přišel.

Do Počernic.

P. Mateji. Dobrej den vám vinšuji. Žádám vás, že dá-li Pán Bůh v pondělí příští s tím šaffářem sem ke mně přijdete. Budu hledět, abych ho místem zaopatřil a jej do někderého našeho dvora na skušenou vzal.

S tím Pán Bůh s vámi. Dat. v kolleji 17 Novemb. léta 1629. — K. Mikuláš.

29.

1629 d. 19 listopadu. — P. Blažej děkuje hejtmanu na Č. Kostelci, že z poddanosti propustil Diviše, šafáře z Vitic, a přimlouvá se, aby řezníku Klimentovi odňatý vůl neb 10 kop gr. za něj vráceno bylo.

P. hejtmanu Kosteleckýmu.*)

Modlitbu. Zdraví. Že jest pán na žádost mou kolleji naši Diviše, pozůstalého syna po nebo. Jindřichu, šafáře ze vsi Vitic, z poddanosti propustil, přátelsky pánu děkuji. Nepominu se toho zase pánu v podobné příčinė i jinak rád odměniti.

Přitom oznamuji pánu, že mně toho správu dali poddaní kolleje naši ze vsi Krymlova, kderak že by Kliment, řezník jich obecní, dnův pominulých od Havla, souseda ze vsi Vežeret**) pod správu páně přináležejícího, v krčmě Krymlovský v přítomnosti jistých osob vola za 10 fß bez ortu mimo jiné příměnky koupil, kderého vola týž Havel jemu jest přihnal a odvedl i za něj summu strženou přijal. Po kderémžto již stalým kupu, že by sousedé z též vsi Vežeret přišli a takového vola u téhož řezníka, aby ho nebil, zapověděli pravíc, že by týž Havel měl pryč ujíti a toho vola na cestě že by matce své vzal. Jakož pak že by ode pána pro týž vůl dne sobotního posláno bylo a ten že by prej mocně z velikým hlukem od téhož řezníka vzat byl.

I poněvadž týž řezník nevěda, když téhož vola kupoval, aby co neslušného od téhož Havla v té příčině státi se mělo, nýbrž za volnej a svobodnej jest jej koupil, žádaje (sic) mně též poddaní naši, abych se ku pánu za téhož řezníka přimluvil, tak aby buď k témuž volu aneb k summě své zase přijíti mohl. Což znaje žádost jich slušnou býti tak činím a k pánu se za téhož řezníka přimlouvajíc žádám, že jemu k jeho spravedlivému nápomocen bude. Nepominu se toho pánu rád zase odměniti. S tím milost. Dat. v kolleji 19 Novem. 1629. — K. Blažej Obesla.

*) Hejtmanem v Kostelci nad Černými lesy, panství to Karla knížete z Lichtenštejna, byl Přech Svatkovský z Dobrohoště. — **) Vežerty, Výžerky, ves na panství Černokosteleckém; původně měl napsáno »Vežertky«, což opravil na »Vežeret«.

30.

1629 d. 22 listopadu. — P. Mikuláš žádá P. Zachariáše, aby děvečku Markétu Šebastiánovi Čabelickému ze Soutic vydal.

Zachariáši! Nejmilejší bratře! Nařiďte to, aby ta Markyta děvečka, poddaná pana Šebestiána Čabelického, kderá u ovčáka v Borovanech*) slouží, ihned vyslanejm jeho vydána byla a jí, co by tak týž ovčák za službu povinnen byl, ať odvede; tak abychom nějakého zaneprázdnění vedle zřízení zemského o tom neměli. S tím. Dat. 22 Novem. 1629. — K. Mikuláš.

*) Borovany, ves na panství Opařanech blíž Bechyně.

31.

1629 d. 23 listopadu. — P. Blažej oznamuje hejtmanu na Č. Kostelec, že propouští Matouše Fiolu na grunty knížete z Lichtenštejna.

Odpověď panu hejtmanu Kosteleckýmu k. z Licht.

Modlitbu. Zdraví. Vedle žádosti páně tak činím a Matouše Fiolu, poddaného kolleje naši, na grunty JMKn. i [s] spravedlností jeho (pokudž by jakou měl) z poddanosti propouštím. Jsem ku pánu té naděje, že zase ode pána odměny v podobné příčině dostanu. Čehož sem nechtěl pána odpovědí touto tajiti. S tím milost. Dat. v kolleji den s. Klimenta 1629. — K. Blažej Obeslav.

32.

1629 d. 23 listopadu. — P. Mikuláš oznamuje Pardubským, že kollej prodlužuje jim lhůtu k zaplacení polovice zadržalých úroků až do Vánoc.

Zase pánům Pardubskejm.

Modlitbu. Zdraví. Za jiný sem neměl, nežli že páni toho dobrodiní, kderé kolleje naše pánům prokazuje, sobě vážiti budou a k příštímu adventu polovici toho zadržalýho platu že odvedou. Ale poněvadž vždy páni dalšího terminu v tom vyhledávají, i na tom jest se táž kolleje naše snesla, že ještě dále to dobrodiní a přátelství pánům prokázati chce a polovici toho zadržalýho platu do nejprv příštích svátkův vánočních sčekání učiniti chce s tím však na konec prohlášením, pokudž by páni při tom čase takovýho polovičního platu neodvedli, že pro celý zadržalý platy na pánich toho jinším příkrejším (sic) spůsobem vyhledávati chce. Čehož sem nechtěl pánům na konec toho zase tajiti. S tím P. B. s námi. Dat. v kolleji 23 Novem. 1629. — K. Mikuláš Kombost.

33.

1629 d. 23 listopadu. — P. Mikuláš udílí hejtmanu Úštěckému různé rozkazy.

Hejtmanu Auštěckýmu.

Slovutný pane Jakube. Zase zdraví i jiného všeho dobrého přeji vám rád. Psaní vaše jest mně dodáno, ano i věci, kderéž jste poslali, všeckny vedle téhož psaní odvedeny jsou. Posílám vám přiležitě spečetěný ty dva vejhosty. Na budoucí časy hleďte, abyšte žádného poddaného z dítkami nepropouštěli, tak aby tudy kolleje naše nedostatkem větším v poddanejch netrpěla. Vy pak konečně budoucí tejden sem s penězi a jinejmi pro kollej potřebnejmi věcmi se vypravte, ano nebo i na vás očekávati budu (sic). V kolleji 23 Nove. 1629. — K. Mikuláš.

34.

1629 d. 28 listopadu. — P. Blažej žádá pana Malovce, aby Šimona z Újezda propustil za manžela Lídě Šaškové v Michli.

P. Malovcovi o propuštění Šimona, syna Jana Janče.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMtem, že jest mně toho správu dal Šimon, syn Jana Janči ze vsi Oujezda, poddaný JMKn z Lichtenšteina

k panství Ouřeňovskýmu přináležející, kderak že jest sobě oblíbil k stavu s. manželství Lídu Šaškovu ze vsi Michle, poddanou kolleje naši, žádaje mně, abych jej z poddanosti JMKn. vyjednal a v poddanost kolleje naši uvedl. Kdež znaje žádost jeho slušnou býti tak činím a VMt za to přátelsky žádám, že jmenovaného Šimona z poddanosti i z spravedlností jeho (pokudž by jakou měl aneb míti mohl) propustiti a v tom dobrým skutku, poněvadž již i slib manželskej mezi sebou mají, odporni býti neráčíte. Nepominu se toho VMti v podobné příčině i jinak rád odměniti. Odpovědi. S tím. Dat. v kolleji 28 Novemb. 1629. — K. Blažej.

35.

1629 d. 30 listopadu. — P. Mikuláš přimlouvá se k měšťanům Starého m. praž. za Jana Ryvuliče, úředníka Drahelčického, a ohražuje se, že týž bez vědomí kolleje v trestání vzat byl.

O Jana Ryvoliusa, ouředníka Drahelického (sic).

Slov. Zdraví. Správu mně toho dal Jan Ryvolius, žeby dnešního dne při právě vašem s Jiříkem Ujkou, řezníkem a měšťanem St. m. p., nějaké narovnání míti měl, žádaje mně, abych se k vám za něj přimluvil tak, aby svou věc vedle spravedlnosti co nejdřív k místu a konci přivésti mohl. Což tak činím a vás za to přátelsky žádám,*) že jemu v té příčině vedle spravedlnosti nápomocni budete a, aby ta věc k skončení svému přišla, příčinu dáte.

Nicméně porozuměl sem od téhož ouředníka, že by na něj z strany té věci právo dáno bylo a on že jest v trestání na rathouze pro tu věc byl, což že by se s volí mou aneb někoho jiného z kolleje naše (sic) státi mělo; čehož tak není; nežli to toliko bylo oznámeno druhé straně, že ta věc před cechmistry,**) aby jednána a spravena byla; kdyby se pak tam to vykonati nemohlo, aby zase do kolleje v známost uvedeno bylo, že téhož ouředníka, k tomu míti chci, aby to, čím tak komu povinen jest, zadosti učinil. Ve kteréžto příčině pro správu nechtěl sem pominouti vám to v známost uvésti.

Jsem k vám té naděje, že jak mně tak sobě ze zaneprázdnění dalšího napomocni budete. Nepominu se vám toho odměniti. S tím. Dat. v kolleji den s. Ondřeje léta 1629. — K. Mikuláš.

*) Dříve následovalo, ale jest přeškrtnuto: »že tu věc tak fedrovati budete, aby týž ouředník náš dalšího zaneprázdnění neměl, nýbrž k skončení a porovnání svému spravedlivému, aby přijíti mohla a jemu aby se skrácení nestalo.« — **) Schází asi: »přivedena bude«.

36.

1629 d. 3 prosince. — P. Blažej žádá opětně hejtmana na Č. Kostelci, aby poddanému kolleje, Klimentu řezníku z Krymlova, k spravedlnosti jeho dopomohl.

P. hejtmanu Kosteleckému.

Modlitbu. Zdraví. Odpověď, kderou mně pán na psaní mé z strany Klimenta řezníka z Krymlova, poddaného kolleje naši, dal, sem vyrozuměl. A za jiný sem neměl, nežli že pán témuž poddanému k jeho spravedlivému dopomůže, ale porozumívám tomu, že netoliko pán jemu k spravedlnosti jeho dopomoci odporen jest, nýbrž ještě téhož poddaného našeho vedle správy sobě daný vinnýho býti že poznává. I aby pán, že tomu tak, jak spraven jest, není, lépeji porozuměti mohl, z těchto spisův, kderé pánu příležitě odsílám, poznati motci bude. A za to vždy jak předešle tak i nyní žádám, že témuž poddanému našemu k spravedlnosti jeho bez dalšího zaneprázdnění nápomocen bude.

Pokudžby pak buď tento poddanej anebo kderý jinej na gruntech našich proti pánu nětco ne slušného před sebe vzal, bude motci pán mně to v známost uvésti. Nepominu toho pánu k slušné nápravě přivésti. Aby pak nějaká moc od někoho na gruntech neb poddaných našich se dáti měla, mám za to, že pán ví, co takový věci sebou přinášejí. Ačkoliv již i nětco v té příčině před se vzato jest, toho nyní mlčením pomíjím, aby pán poznati mohl, že já na jiným nejsem, nežli se pánem raději v dobrým přátelským spůsobu nežli na nějakým nedorozumění zůstávati. S tím se pánu na všem d. Dat. v kolleji 3 Decemb. 1629. — K. Blažej.

37.

1629 d. 5 prosince. — P. Blažej žádá p. Jana Šťáhlavského, úředníka na Chrašťanech, aby poddanému Matěji Knížeti, mlynáři v Nenačovicích, dopomohl k dluhu jeho.

Panu Janovi Šťáhlavskýmu, ouředníku p. děkana hr. praž.

Slovutný. Zdraví etc. Oznamuji vám, že jest mně správu dal Matěj Kníže, mlynář z Nenačovic, poddaný kolleje naši, kderak že by jemu Lidmila Vyhnanská, poddaná JMti pana děkana hradu pražského ve vsi Dušnikách, pod správu vaši přináležející, dluhu spravedlivého $12^1/_2$ fß m. dlužna pozůstávala, ku kderému že od ní přijíti nemůže, žádaje mně v tom za dopomožení.

I poněvadž věc spravedliva jest, Vás za to přátelsky žádám, že témuž poddanému k témuž dluhu dopomůžete. Nepominu se Vám etc. Dat. v kolleji 5 Decembris 1629. -- K. Blažej.

38.

1629 d. 10 prosince. — P. Blažej upomíná regenta na Chlumci opětně o summu, kterou Oktavián ze Vchynic kolleji dluhuje.

P. regentu panství Chlumeckýho.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že sem za jiný neměl, nežli že mně pán vedle svého zakázání summu tu, kderou JMt pán pan Oktavián ze

Vchynic a z Tetova kolleji naši povinnen býti ráčí, odvede. Čehož se až posavad dočekati nemohu. Což mně velice to divno do pána přichází,*) nebo sem se na to ubezpečil, ano i na žádost páně ze škodou kolleje naši sem do téhož již minulého času sčekání učiniti se uvolil.**) Protož toto psaní nyní zase schválně pánu činím a pánu se v tom ohražuji, pokudž bych ihned spoko[je]n nebyl, že hned toho právně vyhledávati již oumyslu sem, poněvadž již po několikera napomenutí k summě zadržalé kolleje naše přijíti nemůže.

Ve kderéžto příčině slušně jak JMt pán tak i pán za zlé míti neráčí a nebude. Odpovědi co nejdřív ode pána očekávaje pánu se na všem dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 10 Decemb. 1629. — K. Blažej Obeslavius.

*) Následovalo, ale potom přeškrtáno: »v tom: že zůstavše pán již se mnou na tom, že takovou summu těchto již pominulých dnův mně v konečnosti odvésti chce«. — **) Následovalo, potom přeškrtnuto: »Za jiný se nedomnívaje, než-li že v konečnosti v jmenovaných dnech kolleje spokojena bude«.

39.

1629 d. 10 prosince. — P. Blažej oznamuje úředníku na Uhříněvsi, že propouští Lidmilu z Hor. Počernic k manželství Adamovi Šebkovi z Velkých Měcholup, a žádá, aby i on Jana Janče z poddanosti propustil k manželství Lidmile Šaškové z Michle.

Odpověd p. ouředníku Ouřiňovskému.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mi pán činí, sem přijal a jemu porozuměl. Vedle žádosti páně tak činím a Lidmillu dceru po nebo. Janovi Starém, krčmáři ze vsi Hořejších Počernic, poddanou kolleje naši, Adamovi Šebkovi z Velkých Měcholup k stavu s. manželství a JMKn. v poddanost i z spravedlností její, pokudž by jakou měla, tímto listem propouštím a za jiný nemám, nežli že též v podobné příčině v propuštění Jana Janče, kderý též k stavu s. manželství z Lidmillou Šaškovou, poddanou kolleje naši ze vsi Michle, slib má, ode pána odměny dosáhnu, ano i z spravedlností jeho, kderou by tak měl anebo míti bude, že propuštěn bude. Nebo já na jiným nejsem, nežli co mně možného rád pro pána učiniti. Čehož sem nechtěl zase pána tejna učiniti. S tím. Dat. 10 Decemb. 1629. — K. Blažej.

40.

1629 d. 13 prosince. — P. Martin Stredonius slibuje paní Pruskovské, že žádost její provinciálovi, jakmile do Prahy přijede, přednese.

Odpověd p. Pruskovský.*)

Modlitbu. Zdraví téhož. Psaní, kderé mně činiti ráčíte, sem přijal a jemu porozuměl. I oznamuji VMtem, že tu věc, o kderou mně tak psáti ráčíte, sám zavříti a k místu a konci přivésti nemohu. Ale poněvadž se to

z vůlí a vědomím dvojctihodného P. provinciála našeho státi musí, kderýho v brzkým čase sem do Prahy očekáváme, nepominu s ním o té věci rozmluviti, na žádost VMti pamět míti a, jak zs tou věcí učiní, VMtem jistou odpovědí spraviti.

Ano i na túž paní Střelovou**) nezapomenu, nýbrž to vše rád vedle své možnosti fedrovati chci. Nebo na jiným já ani kolleje naše nejsme, nežli vše, co nám možného, pro VMt učiniti rádi a hotovi zůstáváme. Čehož sem nechtěl VMti pro správu odpovědí tajiti. S tím. Dat. v kolleji 13 Decemb. 1629. — K. Martin Stredo.

*) Paní Johance Pruskovské roz. Kaplířové? — **) Paní Sabinu roz. ze Vchynic, vdovu po Burkhardovi Střelovi z Rokyc?

41.

1629 d. 17 prosince. — P. Blažej žádá úředníka na Uhříněvsi, aby Šimonovi vejhost za 5 kop gr. vydal.

Zase témuž ouředníku Ouřiňoveskému.

Modlitbu. Zdraví. Za jiný sem neměl, nežli že vedle sousedského dovolení od p. Malovce ano i páně zakázání Šimon, syn Jana Janče, po již nejednom mém psaní z poddanosti i z spravedlností jeho propuštěn bude. Ačkoliv že i pán na tom jest jemu na propuštění z poddanosti vejhost dáti, ale dává mi toho týž Šimon správu, že by prej pán od něho 10 fß za vejhost míti chtěl.*) A poněvadž týž Šimon z té tak velké summy býti nemůže, žádal jest mně, abych se k pánu za něho přimluvil, tak aby pán těch 5 fß, kderéž již pánu ač z svou velikou škodou odvedl, za týž vejhost přijal. Což tak činím a pána za to žádám, že již dále v té příčině odporen nebude, nýbrž žádosti mé již ne jedné užíti dá a tím, co jemu tak odvedeno jest, spokojen bude. Nepominu se toho. Dat. v kolleji 17 Decemb. 1629. — K. Blažej.

*) Následovalo, ale jest přeškrtnuto: »Což mně to ku podivu přichází, poněvadž žádná vrchnost jedna od druhý poddaný za peníze kupovati obyčej nemá, nýbrž vedle sousedského způsobu na odměnu toho užívají; jakož podobně se to ode mne stalo.«

42.

1629 d. 18 prosince. — P. Mikuláš potvrzuje, že měšťané z Č. Budějovic zaplatili kolleji 30 zl. úroku.

Já kněz Mikuláš Kombost etc. Známo činím, že sem přijal od slovutné poctivosti p. p. a p. raddních města Če. Budějovic ouroku polouletního s. Havelského 30 fl. z summy té, kderou tíž páni kolleji naši povinni jsou. Z kderéhožto přijatého ouroku zsvrchu psané pány i toho každého, kdožby kvitování potřeboval, touto kvitancí kvituji, prázdna a svobodna činím nyní i na časy budoucí. Pro důvěření. Sekrýt. Jehož Datum v kolleji 18 Decemb. 1629.

43.

1629 d. 28 prosince. — P. Mikuláš oznamuje rychtáři v Jelčanech, že 9 zl. kontribuce od něho obdržel, a nařizuje, aby ti, kdo ještě katolíky nejsou, nejdéle do Tří Králů jimi se stali.

Rychtáři Ječanskýmu (sic).*)

By zdráv byl, přál bych. Přijal sem těch devět zlatejch na kontribuci poslední, jak mi píšeš. Pokudž jsi předešle jaké kontribucí odvozoval, mám za to, že na to kvitanci míti budeš. Toho posudní z krčmy, hleď, aby co nejdřív odvedeno bylo. Jinou pak kontribucí, kderou byšte znova dávati měli, poněvadž sněm ještě tisknutej není, nebude tebe tajná. Z strany osob těch, kdeří až posavad katoličští nejsou, tobě tímto psaním dostatečně a na konec poroučím, že je k tomu napomeneš a přidržíš i na místě mém poručíš, aby konečně do Tří Králův příštích katoličští zůstali (sic), o čemž mně jistou správu, jest-li že se to stane, dáš. Nestane-li se pak toho, já již budu věděti, jak dále se v tom zachovati. S tím se dobře měj. Dat. v kolleji den Mláďátek léta 1629. — K. Mikuláš.

*) Jelčany dolní a horní, vsi na panství Chotouchově, blíž Kouřimě.

44.

1630 d. 2 ledna. — P. Blažej žádá Štěpána Beníka z Petrsdorfu, aby co poručník zaplatil kolleji úroky zadržané.

P. Beníkovi.*)

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že jsem za jiný neměl, nežli že pán vedle již nejednoho přátelského oustního napomenutí ouroky zadržalé, které pán na místě sirotčím kolleji naši z jisté summy povinnen jest, odvede. Ale toho se žádným spůsobem po již tak dávním vyšlým čase dočekati nemohu. Kdež i nemoha sám se se pánem osobně shledati a oustně s ním o té věci rozmluviti, za tou příčinou pánu toto psaní schválně činím a za to ještě přátelsky žádám, že takové zadržalé ouroky mně co nejdříve odvede.

Pokudžby se toho nestalo, mušel bych již to tu, kdež by náleželo, vyhledávati. Však sem ještě ku pánu té naděje, že k tomu tak dalece přijíti nedá, nýbrž kollej naši tím, čím tak povinen jest, spokojí. Odpovědi očekávaje pánu se dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 2 Januari 1630. — K. Blažej.

*) Po straně připsáno: »N. B. Oustně jest s ním mluveno a to psaní není jemu dodáno.« Vše jednou čarou přeškrtnuto.

45.

1630 d. 3 ledna. — P. Martin oznamuje Štěpánu Beníkovi z Petrsdorfu, že, poněvadž ústní upomínání marným bylo, úroky zadržané právně vymáhati bude.

Panu Beníkovi.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že sem za jiný neměl, nežli že pán vedle již nejednoho přátelského oustního napomenutí ouroky zadržalé, kderé na místě sirotčím po neboštíkovi panu bratru svém kolleji naši z jisté summy povinnen jest, odvede. Čehož se až posavad, an již čas k placení takových ourokův dávno prošel, dočekati nemohu.

Proč by pak pán takových ourokův nyní odvésti se specoval, včerejšího dne od spolubratrův našich lépeji jsem porozuměti mohl. Kdež pán toho sobě v tom za příčinu bere, že by pro jisté závady, které se na témž od kolleje nebo. pánu bratru jeho prodaným statku*) nacházely, takovejch ourokův, dokudby též závady zvedeny nebyly, odvésti nemohl. Ačkoliv jest již pán předešle o té věci ctihodnému patru prokurátoru kolleje naši psaní učinil a jemu tu věc oznámil, jakou pak jest pán od téhož patera prokurátora na psaní páně oustní odpověď dostal, nepochybuji, že pánu v dobré paměti zůstává. Při kderéžto odpovědi já též toho zůstavuji.

I poněvadž tehdy ode pána žádným přátelským spůsobem k týmž již zadržaným ourokům kolleje naše přijíti nemůže, pánu se tímto psaním na konec ohražuji, že ihned po vyšlých právních feriích vedle smlouvy mezi kollejí naší a týmž nebožtíkem panem bratrem páně učiněné toho právně na škodu sirotčí táž kollej vyhledávati chce, v čemž jí jak pán tak ani žádný slušně za zlé míti motci nebude. Ješto byť i jaké závady na témž již od kolleje prodaném statku se nacházely, když pán z toho vedle práva náležitě obvinnen bude, nepomine pána kollej v té příčině (pokudž však povinna bude) zastoupiti. Aby pak kollej prvé, nežli by jí to právně nalezeno a uznáno bylo, v něčem pána zastupovati měla, an ani ještě nic na pánu právně se nevyhledává, majíce o tom své obrany toho se jí učiniti nevidí.

I jak předešle tak i nyní ještě za to přátelsky žádám, že pán takové ouroky zadržalé od sebe odvede, ano i k tomu příčinu dá, abychom raději mezi sebou v dobrém srozumění, nežli v nějakým nedorozumění zůstávali. Odpovědi. Dat. v kolleji 3 Januari 1630. — K. Martin rektor.

*) Jiří Benedikt Beník z Petrsdorfu koupil 1623 od kolleje S. J. u sv. Klimenta dvůr v Jenšteině, krčmu v Zárybech a statek Sluhy; po smrti jeho byl poručníkem dětí Štěpán Benedikt Beník z Petrsdorfu, bratr jeho.

46.

1630 d. 4 ledna. — P. Blažej přimlouvá se u porybného, aby Jana Kosa co vodáka ve službě podržel.

Panu porybnýmu.

Slov. P. Zdraví i atd. Oznamuji vám, že jest ke mně přišel Jan Kos, kderý při ouřadu vašem za služebníka aneb za vodáka zůstává, davše mně toho správu, kderak že by sobě od vás odpuštění daný měl a v tu jeho práci že byště jeho dále užívati se prohlásili. Kdež on mně za to snažně

žádal, abych se k vám za něho přimluvil, poněvadž již dosti drahnej čas v té práci zůstává a nic, co by scestnýho bylo, se nedopustil, abyšte jeho v té jeho práci a službě zanechali. Což tak činím a k vám se za něho přimlouvám, že jemu též žádosti jeho užíti dáte.

Nepominu se vám toho zase odměniti. S tím. Dat. v kolleji 4 Januari 1630. — K. Blažej.

47.

1630 d. 7 ledna. — P. Blažej žádá abatyši u sv. Jiří, aby poddanému kolleje, Jiříku Polívkovi z Doubku, dopomohla k spravedlnosti jeho.

P. kněžně s. Jiří.

Modlitbu. Osvícená kněžno.*) Panno, panno mě v Pánu Bohu příznivá.

Oznamuji VKnMti, že jest mně toho správu dal Jiřík Polívka ze vsi Doubka, poddanej kolleje naši, kderak že by jistou spravedlnost svou ve vsi Čeněticích na gruntu, kde někdy Jiřík Polívka, otec jeho, zůstával, míti měl a ta že by jemu před jinými každoročně po veruncích **) vycházeti měla, kderýchžto verunků žeby již i nětco položeno bylo, žádaje mně za to, abych jemu k tomu dopomohl. Kdež znaje žádost jeho slušnou býti tak činím a VKnMt za to žádám, že témuž poddanému našemu k spravedlnosti jeho, aby vydána byla, poručiti račíte. Nepominu se. Dat. 7 Januari 1630. — K. Blažej.

*) Abatyší kláštera sv. Jiří na hradě praž. v l. 1601—1630 byla Žofie Albínka z Helfenburka. — **) Verunk, vejrunk = kupní cena, plat v lhůtách; peníze področní neb verunkové. V tomto případě bylo již několik lhůt splaceno.

48.

1630 d. 9 ledna. — P. Mikuláš slibuje panu Boryňovi ze Lhoty, že mu Jíru Šimánkovic z Vrbice z poddanosti kolleje propustí.

P. Boriňovi odpověď o propuštění Jíry Šimánkovic z Vrbice.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně o propuštění z poddanosti Jíry Šimánkovic ze vsi Vrbice, poddaného kolleje naši, činiti ráčíte, sem přijal a jemu porozuměl. I poněvadž téhož poddaného neznám a zdali by v jakejch závadách byl nebo ne, o tom vědomosti nemám, chci se na to nejprve doptati a, pokudžby nic takového, proč by propuštěn býti měl, se nacházeti nebude, nebudu proti tomu, poněvadž věc sousedská a náležitá jest, abych VMti žádosti užíti dáti neměl. Čehož sem nechtěl pro správu VMt odpovědí tajiti. S tím. Dat. v kolleji 9 Januari 1630. — K. Mikuláš.

49.

1630 d. 10 ledna. — P. Blažej žádá regenta p. Adama z Valdštejna, aby Alenu, v městě Sázavě zůstávající, propustil k matce její do Krymlova.

P. regentu P. Adama z Valdštejna, nej. p. purg. N. B. Toto psaní samému pánu psáno bylo.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dala Maryana Jana Dolejšího, poddaná kolleje naši ze vsi Krymlova, kterak že by po předešlém manželu svém Janovi Děletinským dceru svou vlastní jménem Alynu u strejce jejího, Matouše Děletinskýho v městě Sázavě, na gruntech JMti pána pana purkrabí nejvyššího pod správů páně měla a ta že by v poddanosti tam zůstávala. I poněvadž již táž matka její léty osoba sešlá a raději se též dceři své v opatrování nežli komu cizímu důvěřiti chtíc, žádala jest mně za to, abych túž dceru její vyjednal, ano i vyjednajíc ji při ní v opatrování zanechal, jakož pak i nyní při ní zůstává.

Kdež nemoha žádosti její oslyšeti tak činím a pána za to přátelsky žádám, poněvadž se tu vlastní matky a dcery dotejče, že jmenovanou Alynu z poddanosti na grunty kolleje naši i z spravedlností její (pokudž by však jakou měla) propustiti odporen nebude. Nepominu se toho pánu v podobné příčině i jinak odměniti. Odpovědi. S tím. Dat. v kolleji 10 Januari 1630. — K. Blažej.

50.

1630 d. 10 ledna. — P. Blažej táže se Jiřího Mitrovského z Nemyšle, proč Šimona Junga, krčmáře z Michle, do vězení dal.

P. Jiřímu Mitrovskýmu.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že toho jistou správu mám, kderak že by Šimon Jung, krčmář ze vsi Michle, kolleji naši přináležející, do vězení z poručení VMti na gruntech VMti v Záběhlicích dán byl. Za jakou příčinou, toho se v jistotě doptati nemohu.

I poněvadž týž krčmář jest nájemníkem též krčmy naše a i již sobě od kolleje nemálo zvěřeno má, VMt za to sousedsky a přátelsky žádám, že mně toho jistou správu učiniti ráčíte, co by toho za příčinu bylo, že jest do téhož vězení, an ani poddaný VMti není, dán, tak aby se věděla kolleje v tom jak dále zachovati. Odpovědi od VMti očekávaje atd. Dat. v kolleji 10 Januari léta 1630. — K. Blažej.

Urozenému a statečnému rytíři panu Jiřímu Mitrovskýmu z Nemyšle, na Záběhlicích a Manětíně atd., pánu a příteli atd.

51.

1630 d. 11 ledna — P. Blažej žádá převořiši kláštera sv. Anny na Starém m. praž., aby Dorotu z Radlic propustila v poddanství kolleje.

Panně převoře s. Anny o propuštění Doroty Šimona Junga, krčmáře Michelskýho.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně správu toho dala Dorota, dcera někdy Václava krčmáře ze vsi Radlic, již nyní manželka

Šimona Junga, krčmáře našeho ve vsi Michli, poddaná kláštera vašeho, kderak že by se nyní jiná vrchnost na ni potahovala, jakoby jí v poddanosti zůstávala, kdež že ona žádné jiné vrchnosti po Pánu Bohu nežli VMti nepoznává a v poddanosti zavázána není, žádajíce mne, poněvadž se tu na gruntech našich s manželem svým živí, abych ji od VMti z poddanosti vyjednal a v poddanost kolleje naši uvedl.

Což nemoha žádosti její oslyšeti, tak činím a vás za to přátelsky žádám, že jmenovanou Dorotu kolleji naši i z spravedlností její (pokudž by však jakou měla) listem zhostním propustiti ráčíte. Nepominu se toho VMti v podobné příčině skutečně i jinak rád odměniti. Odpovědi. S tím. Dat. 11 Januari 1630. — K. Blažej.

52.

1630 d 12 ledna. — P. Blažej žádá Jana Vitanovského z Vlčkovic, aby z poddanosti propustil Šimona Junga, krčmáře v Michli.

P. Vitanovskýmu o propuštění Šimona Junga, krčmáře z Michle.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal Šimon Jung, syn Václava, koláře ze vsi Oujezda, poddaný VMti, kderak že jest toho oumyslu na gruntech kolleje naši se osaditi, jakož pak i nyní ve vsi naši Michli krčmářem zůstává, žádaje mne, abych jeho z poddanosti, kderou VMti zavázán, vyjednal a v poddanost kolleje naši uvedl. Což nemoha žádosti jeho oslyšeti. Vt forma.

Dat. v kolleji 12 Januari 1630. — K. Blažej.

53.

1630 d. 18 ledna. — P. Blažej žádá regenta pana Adama z Valdštejna, aby Jiříku Svatošovi ze vsi Doubku a pastorkovi jeho Petrovi Kotlíkovi dopomohl k spravedlnostem jejich.

P. regentu z Valdštejna o spravedlnost Jiříka Svatoše a sirotka Petra.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že jest mně toho správu dal Jiřík Svatoš, poddaný kolleje naši ze vsi Doubka, kderak že by jistou spravedlnost po Ludmille manželce své na gruntu Kotlíkovským ve vsi Podolí, pod správu páně přináležející, míti měl, ku kderé že až posavad přijíti nemůže, an táž spravedlnost již dávno jemu vydána býti měla, žádaje mně, abych jemu k ní dopomohl. Nicméně též mně oznámil, že by Petrovi sirotku našemu, již samém živém zůstávajícím (sic) po nebo. Janovi Kotlíkovi, otci jeho, jehožto týž Svatoš otčím jest, též jistá spravedlnost na témž gruntě každoročně vycházeti a pokládati se měla.

I poněvadž týž sirotek jest kolleji naši i se vší spravedlností propuštěn, pána za to přátelsky žádám, že jak témuž Jiříkovi Svatošovi tak i témuž sirotku, poněvadž toho potřebuje, k spravedlnosti jich, tak aby

ní přijíti mohli, nápomocen bude. Nepominu se toho. Odpověď. Dat. kolleji 18 Januari 1630. — K. Blažej.

54.

1630 d. 21 ledna. — P. Mikuláš znova upomíná Písecké a Vodňanské zadržané úroky.

Psáno Píseckejm a Vodňanskejm z strany ouroků, kderý ku akademiji vinni jsou, vedle přípisův svrchu psaných pod datum 17 Octob. 1629. liko v těch psaních jest opraveno: tak abych i já mohl též pány prosory a doktory časně spokojiti. Dat. jest v těchto nove[j]ch psaních Januari léta 1630. — K. Mikuláš.

N. B. Vodňanští psaní nepřijali, protože jejich gubernátoru*) taky svědčilo.

*) Don Baltazar Marradas, jemuž Vodňany se vším příslušenstvím od císaře dne června 1623 v zástavu dány byly, ustanovil zde gubernátorem Servacia z Fossen, rý r. 1628 od pána svého všecky důchody města na 5 let najal.

55.

1630 d. 21 ledna. — P. Mikuláš žádá Příbramské, aby zapravili uplynulý nin kolleji cís. Karla IV.

P. Příbramskejm.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož páni jistým platem komorním a summou leji císaře Karla čtvrtého, již nyní kolleji naši přináležející, na jisté tery placením povinni jsou, i poněvadž opět jeden termin placení takového tu prošel,*) pánům toto schválně psaní činím a za to přátelsky žádám, **) takový plat mně co nejdříve odvedou, tak aby nebylo o to potřebí šího zaneprázdnění. Nepominu se. Odpovědi. Dat. v kolleji 21 Januari 30. — K. Mikuláš.

*) Následovalo, ale jest přeškrtnuto: »ano i jiní prvé zadržalí platové též kolleji i až posavad zouplna odvedeni nejsou.« — **) Podobně: »to vše, co až posavad ržaného jest, mně bez odkladův odvedou.«

56.

1630 d. 22 ledna. — P. Mikuláš (?) oznamuje Pardubským, že, poněvadž Vánoc polovici zadržaných úroků nezapravili, nyní kollej úroky všecky právně nich vymáhati bude.

P. Pardubskejm.

Modlitbu. Zdraví. Za jiný jsem neměl, nežli že páni toho dobrodiní, ré kolleje naše pánům na velikou žádost a prosbu jich, prokázala, sobě iti budou, ano i vedle pánův zakázání těch zadržalých platův polovici

při již minulých svátcích Vánočních odvedou. Čehož, poněvadž se jest ode pánův v tom čase toho nestalo, na jiným kolleje naše není, nežli všech těch zadržalých platův ode pánův zouplna užíti a od nich je vyhledávati. Za kderoužto příčinou schválně pánům toto psaní činím a za to žádám, že takové zadržalé platy ihned kolleji naši odvedou. Pokudžby se toho nestalo, pánům se tímto psaním kolleje naše na konec ohražuje, že ihned vedle zápisův znční postupovati a právně na škodu pánův toho vyhledávati chce.

Aby se pak páni ani tím nezastírali, že by vědomosti neměli, jak mnoho by takových platův zadržáno bylo, pánům to v známost uvozuji, že mimo jiné ode dávna předešlým držitelům akademie zadržalé platy, ku kderým i kollej naše právo má, též kolleji naši od toho času, jak nám táž akademie se vším k ní příslušenstvím léta 1623 odvedena jest, ode pánův nic na též platy vyplněno není, an k samé kapli Betlemské vedle register obnovených každého půlléta platu komorního po 18 fß a ku kolleji neb akademii též každého půlléta po 5 fß páni platiti povinni jsou. Jsem ku pánům té naděje, že sami příčinou škod a dalšího zaneprázdnění nebudou, ale raději to, čím tak kolleji naši povinni jsou, od sebe odvedou.

Načež ještě skutečné odpovědi očekávaje pánům se dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 22 Januari léta 1630.

57.

1630 d. 22 ledna. — P. Mikuláš oznamuje Úštěckým, že jim dobu obnovení rady v čas oznámí.

Odpověď Ouštěckejm.

Psaní vaše jsem přijal a jemu porozuměl. I oznamuji vám, že na žádost vaši paměť míti chci. A kdy se taková obnova bude motci státi, nepominu vám časně to v známost uvésti. S tím P. B. s námi. Dat. 22 Januari 1630. — K. Mikuláš.

58.

1630 d. 24 ledna. — P. Martin táže se Jakuba, hejtmana v Úšti, proč žida do vězení dal.

P. hejtmanu Ouštěckýmu.

Pane Jakube. Dobrej den vám vinšuji. Oznamuji vám, že jsou mně toho správu dali starší židé pražští, kderak že by nějaký žid od vás do vězení dán byl, v kderém že až posavad zůstával, žádajíce mně, abych vám nařízení takový učinil tak, aby s týmž židem do dalšího té věci usouzení hrubě přísně zacházeno nebylo. I nevěda já, co by toho za příčinu bylo a proč by týž žid od vás do téhož vězení dán byl, vám toto psaní schválně činím a o tom nařizuji, abyšte mně ihned o té věci dostatečnou správu

dali, tak abych*) týž židy spokojiti mohl. Zatím s tím židem tak nakládati dejte, aby se jemu žádná škoda na zdraví nestala. S tím. Dat. v kolleji 24 Januari 1630. — K. Martin rektor.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »týmž židům, jestliže se týž žid nětčeho nenáležitého dopustil, správu dáti mohl.«

59.

1630 d. 25 ledna. — P. Blažej žádá hejtmana na Č. Kostelci, aby jim z poddanosti propustil Dorotu z Bohuňovic.

P. hejtmanu Kosteleckýmu o propuštění z poddanosti Doroty, vdovy po Janovi Jiříčkovi (sic).

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že jest mně toho správu dal Jan Dolejší ze vsi Krymlova, poddaný kolleje naši, kderak že jsa již člověk jak věkem sešlý tak i nemocí ustavičnou trápený ano i [v]vdovství postavený žádného opatření v svejch nedostatcích že míti nemůže, ani komu věrnému statečku svého zvěřiti až posavad že nemá, žádal jest mně za to, poněvadž Dorota dcera jeho, kderáž od kolleje naši někdy dobré paměti JMKn. Karlovi z Lichtenšteina z poddanosti a Janovi Jiráčkovi do vsi Bohouňovic za manželku propuštěna jest, vdovou zůstala, abych ji zase ode pána z poddanosti vyjednal a v poddanost kolleje naši uvedl, jakož pak i sama toho při mně náležitě vyhledává.

I znaje věc slušnou a křesťanskou býti, zvláště kdež se vlastního otce a dcery dotejče, ano i zrozumívaje tomu, že týž poddaný náš po Pánu Bohu k žádnému jinému důvěrnějšího outočiště nežli k též dceři svý nemá, kderáž že jej v potřebách jeho zaopatři[ti] motci bude, jíž i hospodářství svého zvěřiti chce, přátelsky pána žádám, že jmenovanou Dorotu z poddanosti, kderou JMKn. zavázána jest, z spravedlností její (pokudž však jakou má) i z sirotkem nezletilým propustí. Nepominu se pánu. Dat. v kolleji 25 Januari 1630. — K. Blažej.

60.

1630 d. 26 ledna. — P. Blažej stěžuje si Jiřímu Mitrovskému z Nemyšle, že služebníci jeho Zýkovi, hajnému Michelskému, na gruntech kolleje ručnici odňali.

P. Mitrovskýmu o hajnýho Michelskýho.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že toho správu mám, kderak že by dnův pominulých Martin a Václav, služebníci VMti, Zýkovi, hajnýmu našemu Michelskýmu, když on po potřebách našich šel, ano i na gruntech kolleje naši, beze vší příčiny ručnici vzali, kderou že až posavad za sebou mají. Což mně to jistě ku podivu přichází. VMti toto přátelské psaní činím a zato žádám, že témuž hajnému ručnici jeho zase navrátiti poručiti ano

i to nařiditi ráčíte, aby táž čeládka VMti takových neslušných věcí více se nedopouštěla. Nepominu se toho zase VMti odměniti. S tím. Dat. 26 Januari léta 1630. — K. Blažej.

61.

1630 d. 29 ledna. — P. Mikuláš oznamuje hejtmanu Roztockému, že Jana Satranského z Malého Baště na grunty knížecí propustiti nemůže pro nedostatek poddaných.

P. hejtmanu Roztockému o propuštění Jana Satranskýho z Baště.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně o propuštění z poddanosti Jana Satranskýho z Malýho Baště, poddaného kolleje naši, činíti ráčíte, jsem přijal a jemu porozuměl. I oznamuji VMti, že bych to na žádost VMti rád učinil a téhož poddaného na grunty JMKn. propustil, ale poněvadž velmi na mále poddaných na gruntech našich máme, ano i mnozí velicí gruntové na dokonalé spuštění přicházejí, toho mně nyní možné učiniti není. Nebo i toho oumyslu sem, nemoha jináč týmž gruntům pomoci, abych z jiných malých gruntův neb chalup lidi a poddané naše bral a na též veliké grunty, davše jim k tomu jakožkoliv pomoc, dával. Že pak žádosti VMti naplniti nemohu, přátelsky omluvného býti žádám. Nebo na jiným nejsem, nežli vše rád, co mi možného, pro VMt učiniti. S tím. Dat. v kolleji 29 Januari léta 1630. — K. M. Kombost.

62.

1630 d. 30 ledna. — P. Martin žádá Žatecké, aby poddaná jejich Alžběta Erazimová pro spravedlnost svou k soudu se dostavila.

Pánům Žateckejm odpověď

Modlitbu. Téhož zdraví. Jaké psaní jsou páni mně a kolleji naši učinili a nač se vztahuje, tomu všemu z přiležejici při tom supplikací sem porozuměl. I oznamuji pánům, že sem o túž věc z ctihodným panem prokurátorem kolleje naši promluvení měl a od něho vyrozuměl, na čem by ta věc postavena byla. Kderýž mi správu dal, že již předešle témuž Janovi Hudíkovi, poddanému našemu, poručeno bylo, aby on túž Alžbětu Erazimovou, poddanou obce Žatecké, upokojil; že se pak to od něho až posavad nestalo, čím to schází, že neví.

I poněvadž těchto dnův soud se držeti bude, nechť by táž Alžběta k témuž soudu najíti se dala. Má skutečně své spravedlnosti užiti. Neb já spolu s kolleji svou na jiným nejsem, nežli každému spravedlnosti dopomáhati, ano i, co nám možného, pro pány rádi učiniti. Čehož sem nechtěl pánům odpovědi tajiti. S tím. Dat. v kolleji 30 Januari 1630. — M. Martin rektor.

63.

1630 d. 1 února. — P. Blažej žádá úředníka na Červeném Újezdci, aby Jakubovi Humplovi z Nenačovic vydal spravedlnost jeho 14 kop gr.

Ouředníku na Červeném Oujezdci.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji vám, že mi toho správu dal Jakub Humpl, poddaný kolleje naši ze vsi Nenačovic, kderak že by jistou spravedlnost svou po Anně manželce své na gruntu nyní Plodrovským ve vsi Svárově míti měl a ta že jest na hotově v truhlici sirotčí zůstávala a potom k ruce JMti p. hraběte*) že by vypůjčena byla, jíž se v sumě přes 14 fß nacházelo, žádaje mě za to, abych jemu k tomu dopomohl.

Ačkoliv od ouředníka našeho Tuchoměřickýho vám o dopomožení psaní učiněno bylo, však že nercili týž poddaný k svému nepřišel, ani že až posavad odpověď od vás dána není; i poněvadž věc spravedliva jest, žádám, že témuž poddanému našemu k též spravedlnosti dopomůžete, ano i mně odpovědí v té příčině spraviti sobě nestížíte. Nepominu se vám toho zase odměniti. S tím. Dat. v kolleji 1 dne Februari 1630. — K. Blažej.

*) Floriána Jetřicha hr. Žďarského ze Žďáru.

64.

1630 d. 1 února. — P. Blažej upomíná Urbana Venceliusa, aby poddanému Krištofu Fidlerovi zaplatil dluh.

P. Urbanovi Venceliusovi.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že mi toho správu dal Krištof Fidler, poddaný kolleje naši ze vsi .....*), dávaje mi správu, kderak že by pán jemu ještě dluhu spravedlivého 14 fß 45 gr. a za herynky $2^1/_2$ řízskýho vedle počtu učiněného povinen byl, [k] kderémužto dluhu že ode pána přijíti nemůže, žádaje mne v tom za dopomožení.

I poněvadž pán jemu tím dluhem spravedlivě povinnen jest, žádám, že téhož poddaného v tom spokojí tak, aby z dalších zaneprázdnění sjíti mohlo. Nepominu. Dat. v kolleji 1 Februari 1630. — K. Blažej.

*) Pro jméno vsi ponecháno prázdné místo.

65.

1630 d. 3 února. — P. Martin žádá regenta knížete Friedlandského, aby Lidmilu z Doks propustil za manželku Jakubovi Pulcovi v Úšti.

P. regentu knížete z Valdštejna.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal hejtman náš Ouštěckej, kderak že by již skrze dvoje psaní prošlé při VMti toho vyhledával, aby Jakubovi Pulcovi z města Oušti, poddanému našemu, Lidmilla, dcera Pavla Engerle z Doxy, poddaná JMti knížete z Fridlandu pod správu VMti přináležející, kderou jest sobě týž poddaný náš k stavu s. manželství oblíbil, a kolleji naši za poddanou propuštěna byla; čehož že týž hejtman náš až posavad od VMti že užíti nemůže.

I poněvadž věc křesťanská, zvláště když se stavu s. manželství dotejče, a půjčka sousedská jest, VMt za to přátelsky žádám, že proti tomu býti neráčíte, nýbrž jmenovanou Lidmillu, poddanou JMKn., témuž poddanému našemu za manželku a kolleji naši v poddanost i z spravedlností její (pokudž by však jakou měla neb míti mohla) listem zhostním propustiti ráčíte. Nepominu se toho vám v podobné příčině i jinak skutečně odměniti. Odpověď. Dat. v kolleji 3 Februari 1630. — K. Martin rektor.

66.

1630 d. 4 února. — P. Blažej žádá Jiřího Petra Kokořovce z Kokořova, aby 200 strychů pšenice za běžnou cenu kolleji prodal.

P. Jiřímu Petrovi Kokořovcovi o pšenici.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že toho správu mám od hospodáře domu VMti, kderak že byšte toho oumyslu býti ráčili, pšenici, jíž okolo 200 str. jest, sem do Prahy na trh k prodaji poslati. I potřebujíc kolleje naše nemálo pšenic, pokudž by se VMti vidělo, nám túž pšenici, tak jakž v trhu nyní jest, dopříti a prodati, chtěl bych VMti v jistotě za ní od datum listu tohoto nebo od přivezení takové pšenice ve 4 nedělích peníze odvésti. Kderážto pšenice po furách od VMti mohla by se toliko do Tuchoměřic na statek náš, který blíž nežli Praha leží dodati.

Pokudž by kollej naše v té příčině od VMti takového pohodlí užíti mohla, nepomine se toho zase VMti odměniti. Odpovědi pro správu očekávaje. Dat. v kolleji 4 Februari 1630. — K. Blažej.

67.

1630 d. 6 února. — P. Blažej žádá hejtmana na Č. Kostelci za vydání spravedlnosti Václavu Koutskému z Doubku.

P. hejtmanu Kosteleckýmu o spravedlnost Václava Koutskýho z Doubku po Evě manželce své v Masojedech na gruntě Piskáčkovým, kderou ona po Janovi Piskáčkovi, předešlým manželu svým, má. Psáno 6 Febr. 1630. — K. Blažej.

68.

1630 d. 11 února. — P. Mikuláš vyzývá Písecké, aby zadržané úroky kolleji konečně splatili.

P. Píseckejm zase odpověď z strany ouroküv povinných.

Modlitbu. Zdraví. Jakou mně odpověď na psaní mé o zadržalé ouroky kolleji císaře Karla čtvrtého povinné páni dávají, tomu sem porozuměl.

Kdež mně pak páni v známost uvozují, že by v jistotě zaslechnouti měli, kderak by od JMCé, pána nás všech nejmilostivějšího, z strany dluhů,

kderými by obec pánův na nejvejš zavedena byla, jistá kommissí, jak by a odkud takoví dluhové placeni býti mohli, nařízena býti měla, za kderoužto příčinou kolleji naši tím, co sou tak povinni, odvésti se spečují, i oznamuji pánům: Co se té kommissí dotejče, bude-li jaká, o tom nevím, ani sem se na to vyptával, nebo se kolleje naši nic nedotejká. A byť pak i jaká pro dluhy obce pánův nařízena byla, ta se na týž dluh nám povinný, poněvadž věc duchovní jest, vztahovati nebude.

Protož ještě pánům toto psaní činím a za to jak předešle tak i nyní žádám, že to, čím tak kolleji naši od tak dávního času povinni jsou, odvedou a k tomu příčinu že nedají, aby kollej nemusela toho na škodu pánův jináč vyhledávati. Odpovědi zase očekávaje pánům atd. Dat. v kolleji 11 Februari 1630. — K. Mikuláš.

69.

1630 d. 13 února. — P. Blažej žádá Štěpána Beníka z Petrsdorfu, aby poddaným kolleje ze Psár sečkal dluh za pivo.

P. Beníkovi o Psárské z strany dluhu za pivo.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že jsou mně toho správu dali rychtář a starší, poddaní naši ze vsi Psar, kderak že by pánu do důchodu jeho jistou summu peněz za pivo povinnovata byla, pro kderouž že by napomínáni byli. I poněvadž nyní takové summy zhledati nemohou, žádali jsou mně, abych se ku pánu za ně přimluvil, tak aby jim do novýho obilí takový dluh pán sečkání učinil. Kdež tak činím atd. Dat. v první středu v postě 1630. — K. Blažej.

70.

1630 d. 16 února.

P. hraběti Žďárskýmu*) o propuštění z poddanosti Jiříka Klatovskýho z Přítočna, že synem svým chce grunt osaditi. Actum 16 Feb. 1630.

*) Floriánovi Jetřichovi hr. Žďárskému ze Žďáru.

71.

1630 d. 18 února. — P. Mikuláš píše do Dobřičkova o 6 vozů šindele.

Dán kundšoft na 6 vozů šindele z Dobřízka, aby nebyli hyndrováni. Item. Psáno rychtáři do Dobřízka, aby žádný v lesích škody nedělal, a stalo-li by se od koho, aby ho vězení[m] opatřili a do kolleje v známost dali. 18 Feb. 1630. — K. Mikuláš.

N. B. Aby šindel přivezli co nejdřív.

72.

1630 d. 20 února. - P. Martin píše opatu Zbraslavskému strany Matěje Rabocha z Dušník.

Odpověď p. oppatu Zbraslavskému.*)

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně činiti ráčíte z strany Matěje Rabochu (sic) z Dušníka, poddaného kolleje naši, sem přijal a tomu všemu sem porozuměl. I co se té věci, o kderé mně psáti ráčíte, dotejče, chci se na to vše vyptat a vyrozumějíc, na čem to pozůstává, nepominu VMt jistou odpovědí spraviti. S tím. Dat. 20 Feb. 1630. — K. Martin rektor.

*) Jan Greifenfels z Pilsenburka † 1650.

73.

1630 d. 20 února. — P. Mikuláš prokurátor stěžuje si hejtmanům kraje Kouřimského, že Šimona Hanuše, poddaného kolleje a rychtáře ze vsi Dobřičkova, do vězení v Benešově uvrhli, i žádá bezodkladné jeho propuštění.

P. hejtmanům kraje Kouřimského p. Janovi Fridrichovi ze Vchynic a z Tetova a p. Fridrichovi z Věžník.

Modlitbu. Zdraví. Správu toho jistou mám, kderak že byšte ráčili ve čtvrtek nyní pominulej první v postě skrze cedulku od VMti učiněnou Šimona Hanuše, rychtáře a poddaného kolleje naši ze vsi Dobřičkova, *) před sebe pro nějaké žaloby na Chotěšany **) povolati; což on jsa sebou jist, že jest se tak zachoval a se před VMtí postavil; kdež týž poddaný náš beze vší slyšené žaloby a vyslyšení z poručení VMti že jest do řetěz a pút dán a jako škutce lidský do města Benešova do vězení přiveden, v kderém až posavad zůstává, žádaje mně týž poddaný náš za opatření a v té věci za ochranu. ***)

Kdež znaje věc slušnou a náležitou bejti VMti schválně toto psaní činím a za to modlitebně a přátelsky žádám, že téhož poddaného kolleje naši z téhož vězení bez dalšího hyndrování propustiti poručiti ráčíte. Pokudžby však komu v čem křiv byl, †) bude motci jeden každej sobě toho na něm k slušné nápravě přivésti. Jsem k VMti té naděje, že žádosti mé slušné užíti dáti ráčíte. Odpovědi. Dat. v kolleji 20 Februari 1630. — K. Mikuláš prokurátor.

*) Dobřičkov, ves u Benešova, panství Jemniště. — **) Chotýšany, statek a farní ves blíž Vlašimi, patřily Bedřichu Leopoldovi Věžníkovi z Věžník. — ***) Následovalo, ale jest přeškrtáno: »I kdež mně jistě z nemalým podivením přichází, že týž rychtář a poddaný kolleje naši od VMti z takovou věcí se jest potkal a potkává, ješto nikdy ten způsob zde v zemi nebyl, aby na kderého poddaného, zvláště usedlého, kdyžby se však nětco neslušného dopustil, bez vůle a vědomím (sic) vrchnosti jeho sahano bylo.« — †) Podobně: »a bude to kolleji naši jakožto vrchnosti jeho oznámeno a na něj se prokáže, nepomine táž kollej ano i já každému toho na něm k slušné nápravě přivésti.«

74.

1630 d. 21 února. — P. Mikuláš žádá opata Zbraslavského, aby Václava Jaurysa ze Záběhlic propustil v manželství Kateřině z Michle.

P. oppatu Zbraslavskýmu.

Modlitbu. Zdraví. Správu mně toho dal Václav, syn nebožtíka Jana Gaurusa ze vsi Záběhlic, poddaný VMti, kderak by sobě oblíbil k stavu s. manželství Kateřinu, dceru Jakuba Smitky ze vsi Michle, poddanou kolleje naši, žádaje mně, abych jej od VMti z poddanosti vyjednal a v poddanost kolleje naši uvedl.

I znaje žádost jeho slušnou býti tak činím a VMt za to přátelsky žádám, že jmenovaného Václava z poddanosti, kderou VMti zavázán jest i z spravedlností (pokudžby však jakou měl) propustiti a v poddanost kolleje naši uvésti ráčíte. Nepominu se toho VMti v podobné příčině i jinak rád odměniti. Odpovědi atd. Dat. v kolleji 21 Februari 1630. — K. Mikuláš.

75.

1630 d. 24 února. — P. Mikuláš žádá Adama ml. Hozlaura z Hozlau, aby Jiříka Zlatého z Bernartic, poddaného kolleje, z vězení ihned propustil.

P. Hozlaurovi*) o Jiříka Zlatýho z Bernartic.

Modlitbu. Zdraví. Správu mně toho učinil Bartoloměj Vimberský, písař statku Bernartickýho, kderak že by Jiřík Zlatej, poddaný kolleje naši,*) motcí od poddaných pána, jakoby poddaný manželky **) VMti, býti měl vzat a vězením těžkým až posavad opatřen. Za kderoužto příčinou ačkoliv týž písař VMti psaní učinil, však toho jest od VMti užíti nemohl, aby týž poddaný náš z téhož vězení propuštěn byl. Což mně to jistě z velikým podivením přichází a takového nesousedství sem se do VMti nenadál, poněvadž o tom dobrou správu míti ráčíte, že týž Jiřík Zlatej kolleji naši od JMti pana hraběte don Baltazara pořádně z poddanosti propuštěn jest, ano i na gruntech našich mnoho let se zdržoval, ani kdy žádnej se na něj nepotahoval, až teď od nedávního času to se od VMti neb paní manželky VMti děje. Aby pak týž Jiřík předešle koho jiného nežli téhož JMti pana hraběte don Baltazara k panství Vožickýmu ***) přináležejícímu v poddanosti býti měl, tomu jest vždy na odporu byl. A tak na žádnou zlou správu, jakž VMt toho v psaní témuž písaři našemu učiněném dokládati ráčíte, od nás z poddanosti vyjednán není.

Za kteroužto příčin[o]u VMti toto psaní schválně činím a za to sousedsky žádám, že jak VMt tak ani paní manželka VMti sobě nad týmž poddaným naším dále motci provozovati neráčíte, nýbrž jeho ihned z téhož vězení že propustiti poručiti ráčíte. Pokudž by se toho nestalo, musela by kollej to na JMt pány místodržící JMCé vznésti a v tom dalšího opatření a ochrany vyhledávati. Jsem k VMti té naděje, že k tomu přijíti dáti ne-

ráčíte. Nicméně pokudžby paní manželka VMti právo jaké na týmž poddaným míti ráčila a to by se náležitě prokázati mohlo,†) ráčí motci téhož práva svého užíti. Já ani kolleje naše na jiným nejsme, nežli s VMtí raději v dobrém sousedským srozumění nežli v nějakém nedorozumění zůstávati; ano i k sloužení VMti volný zůstávám. Odpovědi. Dat. v kolleji den s. Matěje apoštola 1630. — K. Mikuláš.

*) Adam mladší Hozlauer z Hozlau byl pánem na Opořanech (blíž Bernartic) a Skrýšově; za manželku měl Annu z Kalenic. — **) Následovalo, potom přeškrtnuto: »z městečka Bernartic«. — ***) Don Baltazar de Marradas koupil od komory české panství Mladou Vožici dne 10 února 1628 za 73.000 zl. — †) Následovalo, ale přeškrtnuto: »(není kolleje proti tomu, aby) ráčí motci téhož užíti. Že pak předešle paní manželce páně na psaní její od spolubratra našeho Zacharyáše Čermáka z strany té věci odpověď dána nebyla, to se nestalo zoumyslna aneb na nějaké zlechčení paní, ale pro jiná zaneprázdnění, kderé jest týž bratr náš měl a posavad má, k tomu času jest neměl. Aniž také na té odpovědi co záleželo, poněvadž paní o tom dobrou vědomost měla, že týž Jiřík poddaný kolleje naši jest.«

76.

1630 d. 24 února. — P. Mikuláš nařizuje Bartoloměji Vimberskému, písaři na Bernarticích, aby věci Jiříka Zlatého opatřil, aby poddaného Jiříka Zemana, který z gruntů odejíti chce, do vězení vsadil a aby vůbec bedlivě na vše dohlédal.

Písaři Bernartickýmu.

Bartoloměji! Zdraví a vše jiné dobré přeji vám. Psaní vaše, kderé P. Zacharyášovi píšete, sem přijal. Příležitě posýlám vám psaní, které píši o toho poddaného panu Hozlaurovi. Přičiňte se k tomu, aby co nejdřív jemu dodáno bylo. Ano i pro správu vaši, co jemu píši, vám přípis odsýlám. Pokudžby téhož poddaného z vězení nepropustil, věci jeho zatím opatřte v tvrzi a ve dvoře našem a tam je, kde můž[e]te, schraňte.

Co se toho Jiříka Zemana, poddaného našeho, dotejče, poněvadž se z gruntův našich stěhovati chce, ihned jej vězením opatřiti dejte a z něho jej nepouštějte, dokudž by se náležitě nevyručil, že se z gruntův našich hejbati nechce.

Šafářům a čeládce, co jim služby zadržáno, náležitě zaplaťte. Ano i pilnosti vaši z dohlídáním a věcí našich zaopatřením sebou nic zjíti nedejte. A co dále by potřeba bylo, mně věděti časně dejte. Pan Zacharyáš bohda brzy k vám se vypraví. Nyní doma není. S tím. Dat. den s. Matěje 1630. — K. Mikuláš.

77.

1630 d. 5 března. — P. Blažej žádá hejtmana na Brandýse n. L., aby přiměl purkmistra a pány města Brandýsa, by dopomohli Ludmile Chocholoušové k spravedlnosti její.

P. hejtmanu Brandejskýmu o pí. Ludmillu Chocholoušovou přímluva.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho opět správu dala paní Lidmilla Chocholoušová, někdy obyvatelkyně v městě Brandejse, kderak že by k té summě své, kderou na domě již nyní Václava Soběhrdskýho v městě Brandejse má, přijíti nemohla a nemůže a v tom že se jí od pana purgkmistra a pánův téhož města překážka činí, žádaje (sic) mně, abych se k VMti za ni přimluvil, tak aby k té své spravedlnosti, co by jí tak spravedlivě náleželo, přijíti mohla.

I jakž sem předešle k VMti se za ni přimlúval, tak i nyní přimlúvám a přátelsky žádám, že týmž p. purg. a pánům o tom poručiti ráčíte, aby oni jí v spravedlnosti její překážky nečinili, nýbrž jí v tom, co jejího spravedlivého jest, nápomocni byli. Nepominu se toho. Dat. v kolleji 5 Marti 1630. — K. Blažej.

78.

1630 d. 7 března. -- P. Blažej žádá Matěje Trnku, důchodního písaře na Škvořci, aby poddaným kolleje ze vsi Doubku žito zapůjčil.

Písaři na Škvořec. Matěj Trnka, důchodní písař panství Škvoř.

Modlitbu. Zdraví. Správu mně toho dali poddaní naši ze vsi Doubku, kderak že by pro chudobu a nemožnost jejich od vás z panství Škvořeckýho nětco žita sobě až do nového vypůjčiti oumyslu byli, žádaje (sic) mně, abych se k vám za ně přimluvil tak, aby též žádosti jejich užíti mohli. Což tak činím a k vám se za ně přimlúvajíc žádám, že jim takového žita, co by ho potřebovali, zapůjčíte. Ano i se vám tímto psaním zakazuji, že týž poddaný naše, pokudžby vás v tom čase svrchu psaném nespokojili, sám skutečně k tomu přidržeti chci. Nepominu se vám toho. Dat. v kolleji 7 Marti 1630. — K. Blažej.

79.

1630 d. 9 března. — P. Mikuláš slibuje opatu Zbraslavskému, že mu propustí Matěje Rabocha z Dušník, když on propustí kolleji Václava, syna Jana Jauryse ze Záběhlic.

Odpověď p. opatu Zbraslavskému.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, které jste mně učiniti ráčili, sem přijal a jemu porozuměl. Co se propuštění z poddanosti Matěje Rabocha z Dušníka, poddaného kolleje naši, dotejče, nikdy jest proti tomu táž kolleje naše nebyla, aby to, co jí možného bylo, pro VMt neměla učiniti. Že pak až posavad téhož poddaného jest nepropustila, to se ne zoumyslna činí. Neb kdykoliv týž poddaný náš se sem do kolleje dostaví a já tomu vyrozumím, že by žádná slušná příčina nebyla, proč by VMti z poddanosti propuštěn býti neměl, nebude táž kolleje na odporu, aby ho VMti propustiti neměla; na čemž se ubezpečiti motci ráčíte.

Nicméně, jakž sem též předešle VMti psaní žádostivé učinil z strany propuštění z poddanosti Václava, syna nebo: Jana Jaurysa, na gruntu (sic) kolleje naše, poněvadž se toho až posavad nestalo, i jakž předešle tak i nyní žádám, že žádosti kolleje naši užíti dáti račíte. Odpovědi očekávaje. Dat. v kolleji 9 Marti 1630. — K. Mikuláš.

80.

1630 d. 12 března. — P. Martin oznamuje Kouřimským, že k nastávajícím svátkům pro nedostatek osob nikoho z kolleje jim ku konání služeb církevních poslati nemůže.

P. Kouřimským odpověď.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, které mně páni činí, sem přijal a jemu porozuměl. I rád bych to na žádost pánův učinil a některé osoby z kolleje naši, kdeří by při těchto bohda příštích svátcích pánům a obci službami církevními posloužiti mohli, vypravil, ale oznamuji pánům, že již tak žádných osob, kderý bych nazbyt měl, před rukama nemám. Nebo některé (sic) již za tou příčinou jinam vypraveni a jiní již prvé na jiná místa časně zamluveni; ano i těch, kdeří doma pro obecní potřebu zůstati mají, na mále jest. A tak mně jistě možné není, aby kderého z nich ku pánům vypraviti mohl.

Vidí mi se pak za dobrý, aby se páni v té příčině k JMti panu kardinálu, jakožto k vrchnosti duchovní, utekli [a] příčinu svou JMti oznámili. Za jiný nemám, nežli že JMt pány v tom fedrovati ráčí. V čemž mně toho lítostivé, že v takové hodné a spasení se dotejkající příčině pánům sloužiti nemohu. S tím milost boží s námi. Dat. v kolleji 12 Marti 1630. — K. Martin.

81.

1630 d. 14 března.

Psáno dovolení Vítovi Staňkovi a Janovi Zykmundovi z Hořejších Počernic, aby sobě pronajali oba po jednom volu k tahu do s. Martina příštího a to z statku Radonickýho. Actum 14 Marti 1630. — K. Blažej.

82.

1630 d. 15 března. — P. Blažej omlouvá se Úštěckým, že žádosti jejich vyhověti nemůže.

Odpověď Ouštěckejm.

Co se převozování toho cla, o kderémž jste mně správu dali dotejče, oznamuji Vám, že to v moci mé aneb kolleje naši není. Nebo taková věc musí se státi s povolením JMCé. A kdyby kolleje naše mohla to sama od sebe učiniti, již by prvé ta věc snad se vykonala, poněvadž i to by k do-

brému kolleje naši bylo. V čemž, že žádost vaše a jiných cizopanských poddaných naplniti se nemůže, budete motci mně i kollej naši omluvena míti. S tím. Dat. v kolleji 15 Marti léta 1630. — K. Blažej.

83.

1630 d. 16 března.

Dán kundšofft *) poslu z Slanýho 16 Marti z poručení K. P. rektora.

*) Potvrzení zaplaceného cla, zapravené sbírky.

84.

1630 d. 18 března. — P. Mikuláš omlouvá se Václavu nejst. Vratislavovi z Mitrovic, že najal do práce poddané jeho, a žádá jej, aby je do sv. Martina, do které doby najati jsou, v práci ponechal.

Odpověď p. Václ. nejst. Vratislavovi. *)

Modlitbu. Zdraví. Psaní VMti sem přijal a nač se vztahuje z přečtení jeho sem porozuměl. I oznamuji VMti, že sem se na to doptával, zda-li by ty jistý osoby, o kderé mně psáti ráčíte, poddaní VMti býti měli, poněvadž se při projednávání jich k službě, že by osoby sobě svobodné byly, prohlašovali; čehož sem se nyní doptal, že tomu tak jest, že se lidé poddaní VMti býti praví. Aby pak kolleje naše v tom, že by za příčinou náboženství tíž lidé poddaní z gruntu VMti zběhnouti měli, vědomost jakou kdy míti měla a je proti Z[řízení] Z[emskému] a patentům JMCé přechovávala, jakž v psaní VMti dokládati ráčíte, to se vše na zlou správu VMti danou děje, aniž se kolleje toho, abyšte do ni to smýšleti ráčili, nadála. Nebo i to VMti oznámiti mohu, že prvé nežli tíž poddaní k nám se v službě projednávali, o tom správu dávali, že by již předešle jinde v jiným místě v službě svobodné se užívati dali. Kdež věříce my tomu a potřebujíc tehdáž čeledi jich sme v službu přijali; aniž též jakého znamení od nich dáváno bylo, že by v víře katolické odporni byli (kdež již nyní horliví se nacházejí). Jak pak koliv jest, byl jsem poněkud toho celého oumyslu, abych se vedle žádosti VMti zachoval a týmiž lidmi poddanými VMti se ujistil. Ale rozvažujíce, že toho zapotřebí nebude, nebo se to vždycky, majíce já toliko z VMtí zrozumění, státi motci bude, i poněvadž tíž poddaní VMti ve dvoře našem do jistého času v službě projednáni jsou, VMt za to modlitebně žádám, že týchž jmenovaných poddaných VMti u nás až do vyjití jich roku, totiž do s. Martina příštího, v službě zanechati ráčíte.

Nebo kdyby oni z též služby naši nyní vyzdvihnuti bejti měli, skrze to by kolleje naše v věcech hospodářských k velikému skrácení nemaje jiných tak naspěch k tomu hodných osob (zvláště nyní, když se díla odvírají) přijíti by musela. Po vyjití pak toho času, pokudž by jinač být

nemohlo, chci se k tomu přičiniti, aby slušná žádost VMti naplněna býti mohla.

Jsem k VMti té naděje, že v takové kolleji naši důležité potřebě odporni býti neráčíte. Nepominu se toho VMti zase mně možnejm rád odměniti a odsloužiti. Čehož sem nechtěl na psaní VMti odpovědí tajiti. S tím. Dat. v kolleji 18 Marti 1630. — K. Mikuláš.

*) Václav nejstarší Vratislav rytíř z Mitrovic držel panství Liteň, Lochovice, Skřipel, Hlažovice, dvory v Křišově a Chotělsku atd.

85.

1630 d. 27 března. — P. Blažej žádá poručníky někdy Johanky Pruskovské z Pruskova, aby Vítovi Člapánkovi a Adamu Řehákovi z Michle zapravili dlužnou summu peněz.

P. poručníkům paní Pruskovský. *)

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jsou mně toho správu dali Vít Čłapánek a Adam Řehák, poddaní kolleje naši ze vsi Michle, kterak že by jim dobré paměti JMt u. p. p. Johanka Pruskovská jistou summou peněz každému obzvláštně ještě za živobytí JMti paní povinnovati (sic) býti ráčila, jakž z supplikací a z žádosti jich lépeji porozuměti motci ráčíte, žádaje (sic) mne při tom, abych jim k takový summě dopomohl. Kdež znaje žádost jich slušnou a spravedlivou býti tak činím a VMt, jakožto od JMtí p. p. místodržících nařízených pánův poručníkův statku též někdy JMti paní Pruskovský, za to přátelsky žádám, že jmenovaným poddaným našim k též spravedlnosti jich dopomotci ráčíte. Nepominu se toho VMti zase. Dat. v kolleji 27 Marti 1630. — Za VMt na modlitbách hotový K. Blažej.

*) Johana Kaplířka ze Sulevic byla manželkou Oldřicha Desideria Pruskovského z Pruskova, na Starých Hradech a Třevači.

86.

1630 d. 9 dubna. — P. Blažej žádá Jiřího Mitrovského z Nemyšle, aby rychtáři a konšelům ze Záběhlic dovolil účastniti se odhadu statku v Michli.

P. Mitrovskýmu.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že v příští čtvrtek ve vsi naši Michli jeden statek šacovati dáti oumyslu sem; kderýžto šacuňk, aby se náležitě vykonati mohl, VMt za to přátelsky žádám, že na týž jmenovaný den rychtáře a některý z konšelův, poddané VMti ze vsi Záběhlic, propůjčiti a jim, aby při tom byli, povoliti ráčíte. Nepominu se. Dat. v kolleji 9 Aprilis 1630. — K. Blažej.

87.

1630 d. 12 dubna. — P. Martin oznamuje gen. komisaři obutých Kar melitánů, že Dorotu, vdovu po Janu Ducháčkovi z Michle, v manželství Václavu Komínkovi z Dolní Krče propustiti nemůže.

Odpověď k. Bonaventurovi, kommisaři generál. řádu Karmel.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, které mně o propuštění z poddanosti Doroty, pozůstalé vdovy po Janovi Ducháčkovi ze vsi Michle, poddané kolleje naši, Václavovi Komínkovi ze vsi Nové Krtče, *) poddanému kláštera VMti, k stavu s. manželství činiti ráčíte, sem přijal a jemu porozuměl. Což bych rád na žádost VMti učinil a touž poddanou naši, kdybych v tom slušné příčiny neměl, z poddanosti propustil, ale oznamuji VMti, že táž Dorota, poddaná naše, jest nenáležitě z gruntův našich zběhla a věci své bez vědomí kolleje naše vyšikovala a tu, kdež se jí líbí, bez vůle a dovolení kolleje jakožto vrchnosti své se zdržovala [a] zdržuje. Za kderoužto slušnou příčinou mně toho možné učiniti není, abych túž poddanou VMti propustiti měl, nýbrž VMt za to žádám, že túž poddanou naši ujistiti poručiti ráčíte a, kdy bych pro ni poslati měl, mně vedle práva věděti že dáti ráčíte. Nebo kdyby se taková věc tak lehce vážiti a přehlídati měla, mnoho zlého by z toho pojíti časem mohlo.

V čemž že žádost VMti naplniti nemohu, omluvného že mně míti ráčíte, žádám. S tím milost boží s námi býti rač atd. Dat. v kolleji 12 Aprilis 1630. — K. Martin rektor.

*) Krč dolní daroval 27 dubna 1627 Ferdinand II P. Zikmundovi Kdovskému aby při kostele sv. Havla na St. m. praž. zřídil klášter obutých Karmelitánů, jichž prvním generálním komisařem v Čechách se stal.

88.

1630 d. 15 dubna. — P. Mikuláš slibuje Janovi Dav. Boryňovi ze Lhoty propustiti Jiříka Šimáka z Česnekové Vrbice, jakmile se týž osobně ohlásí.

P. Janovi Davidovi Borňovi odpověď.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, které mně o propuštění z poddanosti Jiříka Šimáka, poddaného kolleje naši z Vrbice Česnekové, činiti ráčíte, sem přijal a jemu sem porozuměl.*) I kdykoliv se týž poddaný náš do Liběšic k hejtmanu Auštěckýmu sám osobně za sluš (sic) dostaví, má žádost VMti v skutku naplněna bejti, jsouc té naděje, že v podobné příčině od VMti odměny kolleje naše dostane.

Čehož sem nechtěl na psaní VMti odpovědí tajiti. S tím. Dat. v kolleji 15 April 1630. — K. Mikuláš.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »Oznamuji VMti, že bych žádosti VMti již předešle byl naplnil, ale poněvadž se týž poddaný náš až posavad jest se«.

89.

1630 d. 15 (?) dubna.

Anně Šestačce vzata kráva z chlíva ze vsi Michle v noci na pátek nyní minulej, kderážto kráva že by *) ve dvoře Šestajovským **) se nachá-

zela a znamení takové má, totiž že červená jest, na čele má lysinu a jest má.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »nyní u paní Hložkový.« — **) Šestajovice, ves a tvrz na panství Chvalech.

90.

1630 d. 16 dubna.

Pánům starším nákladníkům piv vaření v Starém městě Pražském psáno o zaplacení dluhu 18 fß g. m. za chmel od p. Jana Závorky nákladníka Janovi Košíkovi z Michle povinného. 16 Aprilis 1630. — K. Blažej.

91.

1630 d. 19 dubna.

P. oppatu Zbraslavskýmu psáno o spravedlnost, kderou má Vít Šlapánek z Michle po manželce své Kateřině, dceři nebožtíka Vavřince Žufničky, 200 fß v Radotíně. 19 April.

92.

1630 d. 30 dubna. — P. Blažej upomíná Mostecké, aby kolleji jistotu na 15.000 kop míš. vydali a 390 kop úroku zadržalého zaplatili.

P. Mostským.

Modlitbu. Zdraví. Nepochybuji, že pánům v paměti pozůstává, jaké narovnání od JMtí pánův kommissařův mezi pány a kollejí naší a domem chudým jest se stalo: Předně že kolleji naši páni odvésti mají při tomto s. Jiří již jminulým jistotu pod ourokem obyčejnou, která by na summu 15.000 fß svědčila, ano i mimo to ouroku při témž s. Jiřím (sic) jminulým kolleji vedle téhož narovnání 390 fß a, když to odvedeno bude, ourok obyčejný z těch 15.000 fß míš. každého půlléta odvozovati; nicméně i chudému domu kolleje naši jakž 30 fß za půl léta nyní jminulého z 1.000 fß míš. tak i 60 fß, kderýž se každého půlléta odvozovati mají, dokudž by staré zadržané ouroky, jichž 218 fß 34 gr. 2 d., vedle téhož narovnání se nevyplnily.

I poněvadž čas již prošel, vedle kderého páni kollej a týž dům chudý spokojiti měli, jest prošel (sic), i potřebujíc jak kolleje naše tak i jmenovaný dům chudý takových summ a ourokův zadržalých, pánův za to přátelsky žádám, že to vše, co tak zadržáno jest, od sebe ihned i s touž jistotou kolleji naši obnovenou na summu těch 15.000 fß m. odvedou, tak aby nebylo potřebí tou věcí již jednou (ač se škodou naší) srovnanou hejbati a abychom skrze to mezi sebou k nějakému těžšímu zaneprázdnění, nežli jest předešle bylo, nepřišli.

Mám za to, že páni k tomu přijíti nedají. Odpovědi očekávaje pánům se na všem dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 30 Aprilis 1630. — K. Blažej.

93.

1630 d. 30 dubna. — P. Blažej žádá Hynka Žďárského ze Žďáru, hejtmana kraje Litoměřického, aby záležitost poddaných kolleje vyřídil.

P. Žďárskýmu p. Hynkovi.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož jsem dnův pominulých JMti p. hraběti Černínovi a VMti jakožto pánům hejtmanům kraje Litoměřického z strany poddaných kolleje naši v kraji Litoměřickým zůstávajících psaní učinil, kderéžto psaní VMti jest k rukám přišlo, i poněvadž až posavad žádné místné odpovědi od VMtí pánův kommissařův dáno není, VMt za to přátelsky žádám, že tu věc fedrovati račíte, tak aby co nejdřív k svému vyřízení přijíti mohla. Nepominu se. S tím. Dat. 30 Aprilis 1630. — K. Blažej.

94.

1630 d. 1 května. — P. Blažej vydává písaři kolleje, Bartoloměji Lekešovi Soběslavskému, vysvědčení o dobrém jeho se chování.

1 Máje dán list zachovací Bartolomějovi Lekešovi Soběslavskýmu, kderý písařem v kolleji ½ léta byl.

Já kněz Blažej známo atd., že ukazatel listu tohoto Barto. slúžíce za písaře v kolleji naši Soc. Jesu pražské jest se vždy věrně, poctivě a náležitě choval a nic, což by k újmě dobrého jména jeho bylo, za ten čas u nás zůstávající jest se nedočinil. Ano i toho oumyslu jest, dále svého lepšího, což by se jemu budoucně hoditi mohlo, vyhledávati, protož se k VMtem a k vám za něho přimlouvám a za to žádám, kdyby co takového slušného při VMtech a vás jmenovaný Bartoloměj Lekeš vyhledával, že jemu v tom odporni býti neráčíte a nebudete pro mé se toho VMtem a vám zase odměnění. Na potvrzení toho sekryt svůj.

95.

1630 d. 2 května.

Jan Koutskej, Vít Jaroš, Pavel Větrovec ze Psar. Dáno jim dovolení, aby sobě vypůjčiti mohli 8 korců obilí od pana Vítha z Dobřejovic,*) a to až do nového atd. 2 Máje 1630.

*) Dobřejovice držel od r. 1627 Vilém Vok Víta (Vítha) ze Rzavého.

96.

1630 d. 3 května. — P. Mikuláš oznamuje Janu Davidovi Boryňovi ze Lhoty, že mu poddaného Jiříka Šimáka z Česnekové Vrbice propustí, až si trest odbude.

Odpověď p. Boriňovi.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, které mně opěty z strany propuštění z poddanosti Jiříka Šimáka ze vsi Vrbice Česnekový, poddanýho kolleje naši, činiti ráčíte, sem přijal a co v sobě obsahuje porozuměl.

Za jiný nemám, nežli že jste z předešlé mé odpovědi dobře porozuměti motci ráčili, že žádost VMti naplněna býti má, toliko když se týž poddaný sám osobně před hejtmana našeho do Liběšic dostaví. A za jakou by se příčinou tam dostaviti měl, též ráčili ste se dobře motci dovtípiti. Že pak po dostavení svém týž poddaný v trestání zůstává, to se nečiní tím oumyslem, jakž to v nynějším psaním (sic) svém dokládati ráčíte, že poddaným VMti býti chce aneb z nějakého ouplatku téhož hejtmana našeho*), ale pro jeho neposlušnost a zlé a nenáležité chování. Nebo kdyby to tak lehce jemu váženo bylo, mnozí by tím spůsobem jeho příkladu zlého následovali. V čemž nevím, jakby vrchnost za to P. B. odpovídati musela. Což když náležité pokání a trestání týž poddaný náš vyplní, má žádost VMti v skutku naplněna bejti.*) Čehož jsem nechtěl zase odpovědí VMti tajiti. S tím. Dat. 3 Máje 1630. — K. Mikuláš.

*) Připsáno, ale přeškrtnuto: »aniž sem se toho do VMti nenadál, abyšte to o nás smejšleti ráčili.« — **) Následovalo, ale přeškrtnuto: »Ano i témuž hejtmanu našemu, jak se v té příčině zachovati má, dostatečně poručeno jest.«

97.

1630 d. 3 května. — Petr Boubinský S. J. oznamuje Petrovi Mikulášovi Malovcovi z Malovic, že jemu ničeho dlužen není, poněvadž statek po otci svém nedědil.

Z strany našeho Boubinskýho list k panu Malovci.

Modlitbu. Zdraví. Jaké psaní*) jste panu Jiříkovi Malovcovi z Chejnova a z Vintrbergka učiniti a čeho při něm vyhledávati ráčíte, tomu sem z téhož psaní jeho, maje je sobě od něho propůjčené, vyrozuměl. Což mně jistě s podivením do VMti přichází, že na mně jisté summy peněz i ouroků z ní, kderými by někdy dobré paměti pan otec můj VMti povinnen býti měl, vyhledávati ráčíte, tak jako bych já po témž nebo. panu otci mém nějakého statku dostati a zděditi měl, vedle kderéhož bych dluhy pozůstalé platiti povinen byl; ješto o tom dobrou vědomost míti ráčíte a jiní mnozí o tom dobře vědí, komu jest se statek pozůstalý po týmž panu otci mém dostal a ku komu o dluhy po něm pozůstalé hleděti by se mělo.**)

Abych já pak VMti na té summě, kderou mně páni Chřepičtí***) povinni jsou, takový dluh náležející vykázal, neuznávám se tím povinnen býti, poněvadž táž summa na mně ne po panu otci ale paní mateři mé, kderáž VMti takovým dluhem povinna nebyla, jest přišla. Že jsem pak nedávního času z VMtí promluvení měl, v tom se dobře pamatuji; nežli abych VMti na týchž pánich Chřepických takový dluh vykázati měl, jakž

toho v témž psaní p. Jiříkovi Malovcovi svědčící[m] dokládati ráčíte, v tom se nepamatuji. Já jsa již osoba duchovní bez dovolení vrchnosti své toho učiniti nemohu.

Čehož všeho nechtěl sem pro správu VMti tajiti za to žádaje, že se v té příčině proti mně spokojiti ráčíte a mně daremní zaneprázdnění dále činiti neráčíte. S tím. Dat. 3 Máje 1630. — Petr Boubinský S. J. religiosus.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »pan Petr Mikuláš Malovec z Malovic VMti jest učinil. — **) Podobně: »že pak i při pánich Chřepických jistou summu peněz mám, kderá mně«. — ***) Chřepičtí z Modliškovic.

98.

1630 d. 3 (?) května. — Otcové kolleje žádají paní Marii Max. ze Šternberka, aby jim propustila Tomáše Boušku z Rataj.

Patres žádají od JMti paní paní z Šternbergka,*) aby Tomáš Bouška, syn nebožtíka Jana Boušky jinak Pekárka ze vsi Rataje, k panství Bechyňskýmu přináležející, kolleji z poddanosti propuštěn byl, kderýžto Tomáš již před 4 léty poddanou kolleje naši vzavší v Bernarticích se živí a žádá gruntu aneb nějakou živnost ujíti. — Kollej S. J. u s. Klimenta v St. m. praž.

*) Marii Maxmiliánu, vdovu po Adamovi ze Šternberka.

99.

1630 d. 4 května. — P. Martin rektor upomíná Adama Loubského z Lub o zadržalý roční plat 35 kop gr. č.

P. Adamovi Loubskýmu z Lub na Myslíně a Žďáře.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, kderak sobě kolleje naše jistej stálej plat roční totiž 35 fß gr. č. na tvrzi Žďáru se vším k ní příslušenstvím od někdy urozené paní paní Anny Landštejnové, rozené Pouzarky z Michnic na Sosni a Brloze dskami zemskými pořádně ujištěný a potvrzený, tak že každého půlléta totiž při času s. Jiří a s. Havla po 17½ fß gr. č. též kolleji naši odvozován býti má, a pokudž by se to nestalo a že by kderý rok a termin vypraven a vyplněn nebyl, že se rektor a kolleje naše v touž tvrz Žďár i co k ní přináleží s komorníkem pražským od desk zemských uvázati, toho držeti a užívati motci budou, dokudž by to vše, což by tak zadržáno bylo, i s škodami a náklady též kolleji naši dáno nebylo. V čemž táž někdy paní Anna Landštejnová budoucí své i držitele téhož dědictví jejího týmiž dskami zemskými zavázala, jakž zápis v kvaternu trhovým lazourovým léta 1610 v středu po slavnosti Trojice svaté D. 7. to v sobě šíře obsahuje a zavírá.

I poněvadž pán nyní téhož statku vejš psaného v držení a užívání jest a kolleji naši již od mnoha let žádné takové platy se neodvedly a neodvozují, pána za to tímto psaním přátelsky žádám, že též kolleji naši to

vše, což tak zadržáno jest, odvede, tak aby nebylo potřebí toho, tu kdež náleží, vyhledávati a škody na pána hnáti. Pokudž by pak co na týž plat kdy dáno bylo (o čemž však já vědomosti nemám) a to že by pán náležitě prokázal, bude se to motci z téhož zadržalého platu poraziti. Načež vše ode pána skutečné odpovědi očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 4 dne Máje léta 1630. — K. Martin rektor.

100.

1630 d. 8 května. — P. Blažej píše opatu Zbraslavskému opět o spra[...]vedlnost Víta Šlapánka z Michle.

P. oppatu Zbraslavskému odpověď.

Modlitbu. Zdraví. Jakou stížnost Petr Žufnička ze vsi Radotína, pod[...]daný VMti klášterský, proti Vítovi Šlapánkovi ze vsi Michle, poddaný[...] (sic) kolleje naše, sobě klade *), tomu všemu sem vyrozuměl i také téh[...]ž poddaného našeho k tomu měl, aby on mě o té věci jistou správu učini[...]l. Co by pak sobě v tom týž poddaný náš za obranu bral a jakby VM[...]ti v té věci poddaný klášterský správu nejistou učinil, z odpovědi téhož po[...]daného našeho, kderou VMti pro vyrozumění příležitě odsílám, lépěji v[...]y-rozuměti moci ráčíte.

Čehož sem nechtěl na psaní VMti tejna učiniti, při tom vždy za t[...]o žádaje, že poddanému našemu k spravedlnosti jeho, kderou tak po man[...]želce své má, dopomotci ráčíte. Nepominu se atd. S tím. Dat. v kolleji 8 Máje 1630. — K. Blažej.

*) Příloha: »Smysl supplikací Petra Žufničky, poddaného kláštera Zbraslavskéh[...]o. A stížnost do Víta Šlapánka ze vsi Michle, poddaného Jich Mtí pánův pátrův Jesovitů[...]v, kladu a to v příčině takový, že jest manželka má svůj stříbrný pás k věrný ru[...]ce témuž Vítovi schovati dala. A některýho času málo po tom vydlužil sem se od téh[...]ož Víta 2 fß míš. a po nedlouhým čase jemu takové peníze s poděkováním sem zase v[...]y-platiti chtěl a on aby mi takový pás zase navrátil, kteréhož až posavad žádnou vě[...]cí míti nemohu. Příčinu sobě beře, že bych jemu Vítovi 80 fß na dlouhé té zapovědě[...]né minci dlužen býti měl, což jemu v tom světle patrně vodporuji a vodporovati ch[...]ci, abych jemu jměl ňákej peníz mimo ty 2 fß dlužen býti. Ani mně jakživ nic nepůj[...]čil víceji.

Druhé sobě stěžovati musím do téhož Víta Šlapánka, ktera[k] dobré pam[...]ět hodná nebožka matka má a matka téhož Víta manželky v některý čas dala k věr[...]n[...] ruce drahně cínového nádobí a nětco, co lepšího bylo, vod šatstva schovati a to p[...]r[...] všelijaké příčiny, kdyby nebezpečenství nastávalo, že by s tím blíž k městu jměli ne[...]žl my od nás. V tom však všemo. P. B. prostředkem smrti z tohoto světa matku m[...]oi povolati ráčil a takový nádobí cejnový a šaty posavad za ním zůstáva[jí] a mně n[...]nic dáti nechce.

V ty a takový příčině se k VMti jakožto věrný poddaný k vrchnosti svý m[...]ilý ntíkám a za to se vší náležitou uctivostí poníženě prosím, že mi k tomu radni a n[...]á-pomocni býti ráčíte a témuž Vítovi po jeho manželce a sestře mý dílu vyzdvihno[...]uti dopustiti neráčíte potud, pokudž by se Vít Šlapánek se mnou vo ty všecky věci př[...]ed Vaší důstojnou milostí nespokojil. Ty důvěrnosti.«

101.

1630 d. 17 května. — P. Blažej žádá konífe, aby vrátili Janu Koutskému z Psar klisnu před léty od vojáků ukradenou.

Pánům konířům.

Slovut. Zdraví. Oznamuji vám, že jest mně toho správu dal Jan Koutskej ze vsi Psar, kderak že*) by se doptal klisny, kderáž jest před někderým lítem od lidu vojenskýho manželce jeho vzata a ta že by již na právě vašem zůstávala, žádaje mně týž poddaný v tom za dopomožení. I poněvadž tomu tak jest a to se patrně nachází, že ta klisna témuž poddanému přináleží, vás za to přátelsky žádám, že jemu k ní dopomůžete a, aby mu z téhož práva vašeho vydána byla, nápomocni budete. Nepominu· Dat. v kolleji 17 Máje 1630. — K. Blažej.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »na právu vašem konířským klisna, kderéž jest před několika«.

102.

1630 d. 18 května. — P. Blažej žádá úředníka kláštera Strahovského v Hořeměřicích, aby poddaným kolleje z Drahelčic zapůjčil žito.

P. ouředníku panství kláštera Strahovského. *)

Slovutný. Zdraví. Oznamuji vám, že jsou mně toho správu dali Jíra Havláček, Jan Žiška a Matěj Simeon ze vsi Drahelčic, poddaní kolleje naši že by toho oumyslu byli k potřebě své každý 5 strychů žita do novýho od vás sobě vypůjčiti, žádajíce mně, abych jim v tom povolení dal a se k vám za ně v té příčině přimluvil. I prohlídajíc nyní k núzi jejich, nemoha jim sám takového žita zapůjčiti, pokudž by od vás je dostati mohli, k vám se za ně přimlouvám a za to žádám, že jim to dobrodiní prokážete a žádosti mé i jejich užíti dáte. Má vám zase to s poděkováním oplaceno bejti. A já se vám toho odměniti nepominu. S tím. Dat. v kolleji 18 Máje 1630. — K. Blažej.

*) V sousedství vsi Drahelčic měl klášter Strahovský panství Hořeměřice.

103.

1630 d. 25 května. — P. Blažej upomíná regenta pána ze Vchynic o polouletní úrok 1.000 kop. gr. míš..

Panu regentu p. ze Vchynic.

Modlitbu. Zdraví. Nepochybuji, že pánu v dobré paměti pozůstává, jací ourokové každého půlléta kolleji naši z panství Chlumeckýho totiž po 1.000 fß míš. vycházejí. I poněvadž již opěty jeden polouletní termin s. Jiřskej jest prošel, pána za to přátelsky žádám, že mně takový ourok (porážíce sobě, co jest tak nyní jminulého času postního ryb do kolleje naši

odvedeno) co nejdříve odvede, tak aby nebylo potřebí pána v tom častěji napomínat. Nepominu se. Odpovědi skutečné. S tím. Dat. 25 *) Máje 1630. **) — K. Blažej.

*) Původní 2 přeškrtnuta a nadepsáno 25. — **) Připsáno, ale přeškrtnuto: »17 Junii zase psáno témuž panu regentu. I poněvadž až posavad žádných peněz ode pána se dočekati nemohu, nyní se tímto psaním na konec pánu ohražuji, že již dále po právě kráčeti (a vedle zápisu kolleji) a komorníka od desk zemských konečně, dá-li Pán Bůh, ode dneška v témdni vyžádati chci. Čehož sem nechtěl pána tajit (tak aby od JMti pána ze Vchynic), nebo mně k tomu sama potřeba žene, nemajíce odkud«.

104.

1630 d. 1 června (?). — P. Martin rektor žádá komoru českou, aby propustila kolleji Dorotu Prášilku ze Staré Boleslavi.

JMtem p. presidentu a raddám komory.

VMt vysoce urozený pane pane hrabě a VMti urození páni páni a urození a stateční páni rytíři, páni mně v Pánu Bohu laskavě příznivé.

Pokorně VMtem oznamuji, kderak jest sobě oblíbil k stavu s. manželství Jakub Kratochvíle, poddaný kolleje naši, Dorotku Prášilku z Staré Boleslavě, poddanou JMCé, pána nás všech nejmilostivějšího, o kderoužto poddanou panu hejtmanu panství Brandejskýho psáno a žádáno bylo, aby táž Dorota propuštěna a v poddanost kolleje naši uvedena byla. Kderýžto pan hejtman odpověď dal, že, co sobě v té příčině kolleje při VMtech objedná, že s tím spokojen býti chce.

I poněvadž se tu stavu s. manželstva dotýče, VMtí za to modlitebně žádám, že nadepsanou Dorotu kolleji naši z poddanosti (i z spravedlnosti její, pokudž by však jakou měla) propustiti poručiti ráčíte. Já v podobné příčině i na modlitbách svejch nepominu se toho VMtem odměniti. VMtem na modlitbách pokorně hotový K. Martin rektor. *)

Jeho Mti u. p. p. hrabě., uro. p. p. a u. a st. p. ryt., JMCé presidentu a raddám zřízené komory v kr. č., pánům ponížená žádost ode mne K. Martina.

*) List tento nedatovaný položen jest před listem ze dne 13 června.

105.

1630 d. 13 června. — P. Blažej žádá hraběte z Vrtby, aby kolleji dopomohl k 34 kopám míš., které má za písařem jeho Adamem Prachatickým.

P. hraběti z Vrtby.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VHMti, kderak *) zůstávaje na onen čas Adam Prachatický, písař, v kolleji naši za písaře při odstoupení služby jest 67 fß 2 k. 1½ d. v reštu zůstával, na kderýž jest potom 33 fß odvedl; ostatní pak summu 34 fß 2 k. 1½ d. až posavad dáti zanedbává. VHMt za to žádám, že jeho v tom napomenouti ano i přísně přidržeti ráčíte, aby on takovou

ummu kolleji povinnou neprodleně odvedl, anebo vidělo-li by se VHMti služby jeho jemu takovou summu vyraziti a mně ji odvésti. Nepominu.)at. v kolleji 13 Juni léta 1630. — K. Blažej.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »jest času pominulého Adamovi Prachatickýmu, ísaři VHMti, z kolleje naši 64 fß míš. zapůjčeno bylo, na kderéž toliko 30 fß m. jest dvedl a ostatek«.

106.

1630 d. 13 června. — P. Blažej (?) upomíná Malostranské o 30 kop míš.)olouletního úroku.

Téhož dne *) psáno p. purgkmistru a pánům Malostranským o od- edení 30 fß ouroku s. Jiřského za rok tento 1630.

Poněvadž opěty termin s. Jiřský prošel, vedle kderého páni kolleji aši z summy 1.000 fß míš. ouroku 30 fß m. povinni jsou, přátelsky žádám, že takový ourok neprodleně odvedou, nebo jsem jej již jinam na zaplacení dluhův vykázal. Nepominu.

P. S. Již několikrát oustně o takový ourok jest zkazováno, ale až posavad odveden není. A tak z přinucení pánům toto psaní o něj činím.

*) 13 Junii.

107.

1630 d. 13 června. — P. Blažej žádá p. Lukavského, aby vojsko do vsi)oubku, universitě patřící, nedával.

P. Lukavskému z strany Doubeckejch.

Modlitbu. Zdraví. Správu toho mám, kderak že by lid vojenský těchto lnův okolo Prahy táhnouti měl, kderéhožto lidu že byšte jedním pánem ommissařem býti ráčili, a takového lidu že by též nětco ve vsi Doubku, derá ku akademii náleží, ložírováno a již, jak mnoho tam ležeti má, za- řeno bylo.

I poněvadž poddaných v týž vsi velmi na mále jest a ještě ti, kdeří am zůstávají, nad míru chudí jsou, VMt tímto psaním svým přátelsky ádám, že v té příčině týž ubohý lidi ušetříte a jim žádnýho takovýho lidu ojenskýho ložírovati neráčíte. Pokudžby pak jináče býti nemohlo, nežli e by jich do též vsi nětco položeno býti muselo, aspoň aby téhož lidu a mále tam položeno bylo a aby žádného ublížení týmž poddaným se edálo. Nad tím že ruku držeti ráčíte, též přátelsky žádám. Nepominu se oho. Dat. v kolleji 13 Juni 1630. — K. Blažej.

108.

1630 d. 15 června.

Psáno p. oppatu Zbraslavskému o dovolení lámání kamení v jeho skále a 2 šify pro potřebu kolleje.

109.

1630 d. 17 června. — P. Blažej žádá hejtmana na Škvorci, aby Anně Kostkové z Doubku dobytek vydal.

P. hejtmanu Škvořeckýmu. *)

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že mi toho správu dala Anna, pozůstalá vdova po nebo. Janovi Kostkovi, poddaná kolleje naši ze vsi Doubka, kderak že by nětco od dobytka na gruntech JMKn. na Škvorci míti měla a ten že by se jí vydati zbraňoval, ano i od VMti zapověděn byl. I poněvadž též poddaný naši takový dobytek spravedlivě náleží, VMt za to přátelsky žádám, že jí takový dobytek a to, což jí náleží, bez hyndrování vydati poručiti ráčíte. Nepominu atd. Dat. 17 Juni léta 1630. — K. Blažej.

*) Byl jím Albrecht Hillebrand Lukavský z Lukavice.

110.

1630 d. 17 června. — P. Blažej oznamuje regentu na Chlumci, že, jestliže do 24 června zadržalý plat neobdrží, právně zakročí.

P. regentu p. ze Vchynic.

Modlitbu. Zdraví. Poněvadž se až posavad ode pána žádných peněz dočekati nemohu, na konec se pánu tímto psaním ohražuji, pokudž by mne pán nejdýle do týhodne, to jest do 24 Junii nespokojil, že konečně již po právě kráčeti a komorníka od desk zemských na uvázání vyžádati chci. Čehož sem nechtěl pána tajiti, tak aby se věděl jak před škodou (pokudž však bude chtíti) uvarovati. Nebo mně sama potřeba k tomu žene a zoumyslna (čehož mně Bůh uchovej) toho učiniti bych nechtěl. S tím milost. Dat. v kolleji 17 Juni léta 1630. — K. Blažej.

111.

1630 d. 20 června. — P. Blažej žádá Marii Max. ze Šternberka, aby Tomáši Bouškovi z Rataj vydala list zhostní na panství kolleje.

Paní starý purgkrabový. *)

Modlitbu. Zdraví. Tak jakž jest dnův nedávno pominulých ctihodný P. Hendrych Millerus na místě kolleje naši při VMti toho vyhledával, aby Tomáš Boušek, syn nebožtíka Jana Bouška jinak Pekárka ze vsi Rataje, k panství Bechyňskýmu přináležející, kolleji naši z poddanosti i z spravedlností jeho (pokudž by však jakou měl) propuštěn byl, kdež jste se i v tom poněkud laskavě zakázati ráčili, i poněvadž až posavad týž Tomáš propuštěn není, VMt za to modlitebně žádám, že kolleji naši to dobrodiní

rokázati a téhož poddaného listem zhostním propustiti ráčíte. Nepominu se toho. Dat. v kolleji 20 Juni léta 1630. — K. Blažej.

N. B. Není psáno na čisto.

*) Adam ze Šternberka, nejvyšší purkrabí pražský († 1623), měl za druhou manelku Marii Maxmiliánu, roz. hr. z Hohenzollern († 1649).

112.

1630 d. 20 června. — Rektor a kollej žádají hr. Viléma Vřesovce z Vřeovic, aby město Všeruby při starých jeho privilejích ponechal.

P. hraběti z Vřesovic.

Modlitbu. Zdraví. Nečiníme VHMt tajna, kderak poddaní VHMti Všerubští *) snažně a z velikou prozbou toho při nás vyhledávali, abychom e k VHMti za ně přimluvili, aby VHMt jich při jejich starých obdaroání (sic) milostivě zanechati ráčila. I nemoha my též žádosti a velký rozby jich oslyšeti, ano i vedle křesťanské lásky tak činíme a VHMt za o modlitebně žádáme, že týmž poddaným VHMti žádosti ponížené užíti láti a při týchž jich privilejích a živnostech zůstaviti ráčíte (v kderéžto šak věci nic VHMti nevyměřujíce). Kdež oni, majíce sobě od VHMti takovou milost prokázanou, budou věděti sobě toho jak vážiti a VHMti ve šem poddaně se zachovati. My pak nepominem se toho VHMti všelijakou olnou a hotovou příjemností odměniti. Dat. v kolleji 20 Junii 1630. — Rektor a kolleje Soc. J. u s. Klimenta v St. m. praž.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »nám skrze žádost svou pokornou oznámili, že y VHMt jim privilegia jich, kderé přes sto let od předešlých vrchností svých ano od JMtí císařův římských jakožto králův českých stvrzené a do desk zemských vloené mají, vzíti poručiti ráčila. Vedle kderých privilegium (sic) oni várky pivní tak jiné živnosti že jsou vždyckny svobodně provozovali, z toho se živili, ano i zbírky platy na ně vložené, komuž náleželo, odvozovali, žádajíce nás.« —

113.

1630 d. 3 července. — P. Blažej děkuje Václavu nejst. Vratislavovi z Mirovic, že poddané své ve službě kolleje ponechal.

P. Václavovi nejstar. Vratisl.

Modlitbu. Zdraví. Že jste na žádost kolleje do jistého času poddaný VMti v službě zanechati ráčili, nepomine se toho VMti kolleje naše spolu se mnou v podobné příčině i jinak příjemně odměniti. Co se pak z týchž poddaných VMti jednoho, totiž Václava Brože, dotejče, oznamuji VMti, že est se jemu, nevím však vskutku jak, neštěstí přitrefilo, tak že jest jednoho člověka dnův nedávno pominulých o život připravil. Na kderéhožto poddaného VMti se nastupuje, aby on z toho činu odpovídal.

I poněvadž ráčíte vrchností jeho dědičnou býti, *) račte se jeho časně ujíti a jej od nás poručiti vyzdvihnouti. Nebo se obávám (jakž poněkud

srozumívám), aby on pro týž skutek nezběhl a v té příčině aby snad od VMti na nás nějaké naříkání nebylo. Kdež již i nyní jiného člověka na místě jeho v službě mám. Čehož jsem nechtěl VMti pro správu tejna učiniti. S tím. Dat. v kolleji 3 dne Juli léta 1630. — K. Blažej.

*) Následovaló, ale přeškrtnuto: »sem toho oumyslu, téhož, vidí-li se VMti, jeho z služby naši, poněvadž jej bezelstně zdržeti nemohu, vyzdvihnouti a jeho se ujíti aneb jak by se vidělo VMti z tou věcí za nejlepší učiniti.«

114.

1630 d. 3 července. — P. Blažej žádá opětně hejtmana na Škvorci, aby Anně Kostkové z Doubku zadržalý dobytek vydal.

P. hejt. Škvořeckýmu.

Modlitbu. Zdraví. Před několika dny učinil sem VMti přátelské psaní od (sic) vydání dobytka, kderý na gruntech JMKn. na Škvorci poddaný kolleje naši Anně, pozůstalé vdově po nebo. Janovi Kostkovi ze vsi Doubka, se zdržuje, ano i od VMti že k vydání zapověděn jest. Kderýžto dobytek nercili též poddaný naši vydán není, ani mně žádná místná odpověď na též psaní ještě k rukám nepřišla.

I poněvadž táž poddaná naše vždy toho náležitě při mně vyhledává, abych jí k jejímu vlastnímu dopomohl, jak předešle sem VMt za to žádal, tak i nyní žádám, že jí takový dobytek vydati poručiti ráčíte, tak aby nám z obojí strany z dalšího zaneprázdnění sešlo. Nepominu. S tím. Dat. v kolleji 3 Juli 1630. — K. Blažej.

115.

1630 d. 5 července. — P. Blažej oznamuje úředníku na Uhříněvsi, že mu propouští z poddanosti Marjánu Novákovou z Hoř. Počernic.

P. ouředníku Ouřiňovskýmu a Koloděj.

Modlitbu. Zdraví. Psaní. Vedle žádosti páně tak činím a Maryánu dceru Řehoře Nováka ze vsi Hořejších Počernic, poddanou naši, Jiříkovi Nohatýmu ze vsi Malých Měcholup k stavu s. manželství na grunty a v poddanost JMti kn. z Lichtnštejna (i z spravedlností její, pokudž by jakou měla) propouštím, jsa ku pánu té naděje, že zase v podobné příčině i jinak odměnu od pána dosáhnu. S tím. Dat. v kolleji 5 Juli léta 1630. — K. Blažej.

116.

1630 d. 13 července. — P. Blažej opětně píše hejtmanu na Škvorec v záležitosti Anny Kostkové z Doubku.

P. hejtmanu Škvořeckýmu.

Modlitbu. Zdraví. Jakou mně odpověď v příčině Anny, vdovy po Janovi Kostkovi, poddaný kolleje naši ze vsi Doubka, dávati ráčíte, tomu všemu

sem porozuměl. Kdež toho v též odpovědi své dokládati račíte, že by se ona z jistým vědomím a povolením vrchnosti její na gruntech JMKn. ne malý nežli drahný čas zdržovala, ano že by ji týž nebo. manžel její tu v poddanost uvedl,*) i pokudž by tak bylo, o čemž mně touž odpovědí VMt. správu dávati račíte, jest tak, že by věc velká a proti právu a řádu čelící byla. Ale rozvažujíce to nacházím, že jak jest týž manžel její ji v poddanost uvésti mohl, poněvadž ona prvé svou vrchnost měla, a jakejm právem na grunty JMKn. jest přijata. A kdo jest ji tím spůsobem za poddanou JMKn. přijímal, čeho jest se dopustil, to k výkladu VMti zanechávám.

Nyní pak jsouce ona pořádně v poddanost kolleje naši uvedena, VMt za to žádám, že jí to, zač tak vyhledává, vydati poručiti račíte, tak aby nám z obojí strany již z dalšího zaneprázdnění sjíti mohlo.

(Co se pak poddaných Doubeckých dotejče, pokudž by se to na ně, jak psáti račíte, prokázati mohlo, věděl bych se jak k nim zachovati.) Nepominu atd. Dat. v kolleji 13 Juli léta 1630. — K. Blažej.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »I poněvadž týž manžel její toho bez vůle vrchnosti její učiniti nemohl, aniž tudy v jaké poddanosti komu zůstávati nemohla; nýbrž jsouce ona na onen čas sobě svobodná, kolleji naši pořádně v poddanost jest se dala. Kdež kollej ji v jejich potřebách slušně zastati jsouc povinna« —

117.

1630 d. 15 července. — P. Blažej žádá měšťany Nového města pražského, aby dle úmluvy peníze akademii zadržalé, jakož i cihly a vápno na stavbu kolleje odváděli.

Pánům Novoměstskejm.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož jest času pominulého z prostředku VMtí z jistými osobami nercili o summu ale i o zaplacení ouroků̊v ku akademiji náležejících a od VMtí povinných a zadržaných jednáno bylo, takže na ouroky jak nětco od peněz, též jiných k stavení potřebných věcí od VMtí vydáváno býti mělo, i potřebujíc jak peněz tak i k stavení kolleje naši cihel všelijakých i vápna, za to přátelsky žádám, že nercili penězi túž kollej naši fedrovati, ale i k stavení již jmenované potřebné věci vydávati poručit račíte. A co se koliv toho kdy od nás příjme, má na peníze VMti jistá kvitancí od nás vydávána býti, ano i v jaké ceně též cihly a vápno se smluví, bude se motci z jedné i druhé strany znamenati a potom na též ouroky pořádně poraziti.

Jsem k VMti té naděje, že v žádosti této slušné kollej naši oslyšeti neráčíte,*) tak aby z budoucího nastupování o zaplacení týchž ouroků̊v zjíti mohlo. Odpovědi očekávaje VMti se dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 15 Juli léta 1630. — K. Blažej.

*) Na přiloženém lístku poznamenáno: »17 Juli dána odpověď na psaní pátera prokurátora od písaře předního radního v přítomnosti p. purgkmistra od pánův Novo-

městkejch, co se vápna a cihel dotejče, že berníci to, co v své moci mají, na zaplacení berních (sic) berou, oni toliko jako vladařové že jsou. Z strany peněz ukázáno na kommissi. Purg. Řečickej u s. Jindřicha proti p. hejt(manu) Brand(ejskému).

N. B. Řekl sem, že musíme tak na jinou cestu pomyslit.

118.

1630 d. 20 července. — P. Blažej znova důtklivě upomíná Písecké, aby kolleji císaře Karla IV zadržalé úroky ihned odvedli.

Pánům Píseckým.

Modlitbu. Zdraví. Jakož jest pánům již nejedno psaní o zaplacení ouroků̊v zadržalých, kderými páni kolleji císaře Karla čtvrtého povinni jsou, od ctihodného kněze Mikuláše Kombosta, předešlého prokurátora kolleje naši, učiněno bylo, vedle kterýchžto psaní až posavad táž kolleje naše spokojena, ani to, což jí tak přináleží, ode pánův odvedeno není, pánům ještě toto přátelské psaní činím a za to žádám, že takové zadržalé ouroky (zvláště poněvadž se tu věci duchovní dotejče a na žádnou kommissi kolleji naši ode pánův ukazováno býti nemůže) nám ihned odvésti nepominou, tak aby nebylo potřebí již dalšího dopomožení jinde toho na pánich vyhledávat. Načež odpovědi účinlivé očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 20 Juli 1630. — K. Blažej.

119.

1630 d. 20 července. — P. Blažej upomíná Kouřimské, aby zaplatili úroky kolleji cís. Karla IV zadržalé.

P. Kouřimským.

Modlitbu. Zdraví. Jakož již páni nejednou o zaplacení ouroků̊v zadržalých, kderými páni kolleji císaře Karla čtvrtého povinni jsou, od kolleje naši napomenuti byli, vedle kderýchžto napomenutí až posavad zadosti se nečiní, kdež pánům ještě toto přátelské psaní činím a za to žádám, že takové zadržané ouroky nám ihned odvésti nepominou, tak aby nebylo potřebí. Ut forma. Jako Píseckým psáti.

120.

1630 d. 20 července. — P. Blažej upomíná Vodňanské, aby konečně již zaplatili úroky zadržalé, a žádá gubernátora o pomoc.

P. gubernátorovi*) a pánům Vodňanským.

Modlitbu. Zdraví. Až posavad očekávala kolleje naše na zaplacení ouroků̊v, kderýma p. purgkmistr a páni kolleji naši vedle jistého zápisu povinni jsou. I poněvadž se toho až posavad nestalo a neděje, pánům ještě toto psaní činím a za to žádám, že takové zadržané ouroky nám ihned

odvésti nepominou (zvláště kdež se tu věci duchovní dotejče a na žádnou kommissi kolleji naši ode pánův ukazováno býti nemůže), tak aby již nebylo potřebí o to dalšího právního zaneprázdnění míti. A ku panu gubernártovi (sic) jest kolleje té naděje, že v tom nám nápomocen býti ráčíte. Kdež se nepomine pánu kolleje naše toho odměniti. Odpovědi atd. Dat. v kolleji 20 Juli 1630. — K. Blažej.

*) Gubernátorem a zároveň nájemcem všech důchodů města Vodňan byl Servác z Fossen.

121.

1630 d. 20 července. — P. Blažej upomíná Jiřího st. Vratislava z Mitrovic co držitele statku Lochovic, o zadržalé úroky z 1.000 kop gr. míš.

P. Vratislavovi.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož jest od někdy dobré paměti uro. a st. r. pana Krištofa staršího Vratislava z Mitrovic na Lochovicích, JMCé raddy a purgkrabí Karlštejnskýho, kšaftem na list mocný královský učiněným na akademii pražskou 1.000 ſß míš. odkázáno, kderážto summa ihned v půllétě pořád zběhlým po smrti jeho od držitele statku Lochovského pod jistou pokutou též akademii dána býti měla, jakž artikul téhož kšaftu ve dskách zemských v kvaternu trhovém lazourovém léta 1612 v středu den s. Brigidy O. 6. plněji svědčí, ale tíž předešlí držitelové nadepsané akademie takový 1.000 ſß pod ourok obyčejný na témž statku Lochovským jsou zanechali, jakž i jim takoví ourokové od pána a držitele téhož statku Lochovského odvozováni bývali. I poněvadž táž akademije se vším k ní příslušenstvím od JMCé, pána nás všech nejmi., kolleji naši dána jest a my ji opatrovati, z důchodův jejich professory a doktory (kderýmž velkou summu peněz každoročně dávati se přichází) vychovávati povinni jsme a VMt nyní pánem a držitelem jmenovaného statku Lochovského býti ráčíte, z kderéhož jakž summa hlavní zaplacena, tak i ourokové zadržalí placeni býti mají, VMt za to přátelsky žádám, že takové ouroky, co jich tak koliv z nadepsané summy zadržáno jest, kolleji naši proti jisté kvitanci odvésti poručiti ráčíte, tak aby nebylo o to dalšího zaneprázdnění potřebí. Odpovědi očekávaje atd. Dat. v kolleji 20 Juli 1630. — Blažej.

122.

1630 d. 20 (?) července. — P. Blažej žádá Zikmunda z Wolkenštejna, aby zaplatil zadržalé úroky z 500 kop gr. č. na vsi Zelenci zapsaných.

Modlitbu. Zdraví. I oznamuji VMti, kderak jest někdy dobré paměti pan Jan z Proseče a na Jirnách, nejvyš. purg. praž. radda, jistý zápis dskami zemskými na summu 500 ſß gr. č. rektorovi, děkanovi, mistrům, bakalářům a študentům i vší universitatis učení pražského nynějším i budoucím z ourokem obyčejným na vsi Zelenci*) s dvorem poplužním, s popluží i vším

k též vsi příslušenstvím učinil, jakž týž zápis pod pokutú s uvázáním komor- níkem od desk zemských v kvaternu větším zápisném fialovém léta 160 v pondělí po s. Medardu M. 13. plněji svědčí. Z kderéžto summy vej psané nepochybně že jsou i předešle ourokové, komu náleželo, odvozováni. I poněvadž táž universitas učení pražského se vším k ní příslušenstvím o JMCé, pána nás všech nejmilo., kolleji naši dána jest a my ji opatrovat i, z důchodův jejich professory a doktory (kderýmž velká summa peně z každoročně dávati se přichází) vychovávati povinni jsme, a VMt nyní páne m a držitelem jmenované vsi Zelence se vším k ní příslušenstvím býti ráčít e, z kderéž jak summa hlavní zaplacena, tak i ourokové zadržalí placeni bý ti mají, VMt za to přátelsky žádám, že takové ouroky, co jich tak koliv z nad e- psané summy zadržáno jest, kolleji naši proti jisté kvitanci odvésti poruč iti ráčíte, tak aby nebylo o to dalšího zaneprázdnění potřebí. Odpovědi. D t. v kolleji Juli**) 1630. — K. Blažej.

*) Ves Zelence patří v panství Veliké Jirny, které sestrám Tomáše Hada z P o- seče od kr. komory r. 1625 bylo odňa'o a nejprve Zikmundovi sv p. z Wolkenštei na, potom Janovi Zikmundovi hr. z Thunu bylo zastaveno. — **) Položen mezi d isy z 20 července.

123.

1630 d. 20 července. — P. Blažej žádá provinciála Dominikánů, aby zaplatil zadržalé úroky ze 700 kop gr. míš., které osada sv. Jiljí na St. m. praž. universitě dluhovala.

P. provinciálu*) u sv. Jiljí.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, kderak jistou summou peněz totiž 700 fß míš. starší ouředníci a kostelníci i všeckna osada záduší kostela svatého Jiljí v St. m. p. i s ouroky zadržalými rektoru a mistrům professorům učení pražského nynějším i budoucím povinni jsou byli; kderážto summa i s ouroky již na kollej naši vedle dání od JMCé, pána nás všech nejmi., akademije císaře Karla čtvrtého se vším k ní příslušenstvím přišla a připadla. I poněvadž toho všeho, což nadepsaní starší ouředníci a kostelníci v držení byli, nyní v držení a užívání býti ráčíte,**) VMt za to přátelsk žádám, že mně takový ouroky, což jich tak koliv z svrchu psané summ zadržáno jest, odvésti ráčíte, tak abych mohl věřitele naše i též professor a doktory, jimž se každoročně od nás veliká summa odvozuje, časně spo- kojiti. Odpovědi. S tím. Dat. v kolleji 20 Juli 1630. — K. Blažej.

*) »Převoru« přeškrtnuto. — **) Ferdinand II daroval 7 května 1625 chrá m sv. Jiljí s osadou a vším příslušenstvím Dominikánům z kláštera bl. Anežky na Fra n- tišku, kteří r. 1626 s převorem svým Vincencem Onorpetem z Narbonnu se sem pře- stěhovali.

124.

1630 d. 20 července. — P. Blažej oznamuje Bohuchvalu Valkounovi z Adlaru, že mu Michala Franka z Kalovic propustí, opatří-li týž hodného hospodáře pro svůj grunt.

P. Valkounovi odpověď.

Modlitbu. Zdraví. Psaní. I oznamuji VMti, že vedle zámluvy mé VMti inčné na tom sem byl, abych Michala Franka ze vsi Kalovic, poddaného šeho, z poddanosti propustil; ale porozumívám tomu, že týž Frank od jtmana našeho Ouštěckého do vězení dán jest za tou příčinou, že jest gruntův našich zběhl a gruntu svého neosazeného zanechal. Když pak dy za to žádati ráčíte, aby týž Frank z poddanosti VMti propuštěn byl, važujíce já jaká sousedská*) volnost mezi VMtí a kollejí naší se přihazuje přihází, i znajíc VMt k nám náchylného býti, rád to učiniti chci, když toliko grunt svůj hospodářem hodným osadí i dluhy, pokudž jaký má, radí. Že pak v témž vězení až posavad se zdržuje, to se pro vejstrahu příklad jiným činí.

Já na jiným spolu s kollejí naší nejsme, nežli vše, co nám možné, li pro VMt učiniti. Čehož sem nechtěl VMti odpovědí pro správu pozouti. S tím. Dat. v kolleji 20 Juli 1630.**) — K. Blažej.

*) Bohuchval Valkoun z Adlaru měl četné statky hlavně v kraji Litoměřickém. — První koncept odpovědi té, jenž jest přeškrtán, zněl takto: »Odpověď p Valkounovi. dlitbu. Zdraví. Psaní, kderé jste mně učiniti ráčili, teprva sem přijal, a nač se vztae, sem porozuměl. Že jest hejtman náš Ouštěckej Michala Franka ze vsi Kalovic, ldaného našeho, dostavše jej, vězením opatřiti dal a posavad jej v něm zdržuje, emž já vědomosti sem neměl, to se za tou příčinou stalo a děje, že týž Frank runtův našich jest zběhl a gruntu svého neosazeného zanechal; pročež slušně ku kladu jiným trestání ho následuje. Kdež pak vždy za to žádati ráčíte, aby týž Frank oddanosti VMti propuštěn byl, považuje já, jaká sousedská volnost mezi VMtí a kol- naší se přihazuje a přihází, i znajíc VMt k nám náchylného býti, rád to učiniti chci, rž on toliko grunt svůj hospodářem hodným osadí ano i dluhy, pokudž jaký má, radí. Že pak v témž vězení až posavad se zdržuje, to se pro vejstrahu a příklad m činí. Já na jiným spolu s kollejí naší nejsme, nežli vše, co nám možného, rádi VMt učiniti. Čehož sem nechtěl tajna VMt učiniti. 20 Juli 1630. — K. Blažej.«

125.

1630 d. 22 července. — P. Blažej žádá měšťany Nového m. praž. za emnou odpověď na svůj list ze dne 15 července.

P. Novoměstskejm.

Modlitbu. Zdraví. Těchto dnův pominulých učiněno jest VMti psaní zadržalé ouroky, kderými kolleji naší povinni býti ráčíte; na kderéžto ní, ačkoliv odpověď oustní dána jest, však majíce v té věci něco na myšlení, VMt za to žádám, poněvadž jest žádost kolleje psaná VMti něna byla, že nám též odpověď psanou dáti ráčíte, vedle kderé by kollej še věděla, jak dále své věci vyhledávati. S tím milost. Dat. v kolleji Juli léta 1630. — K. Blažej.

126.

1630 d. 3 srpna. — P. Blažej upomíná opětně provinciála u sv. Jiljí, aby llej spokojil.

P. provinciálu s. Jiljí odpověď.

Modlitbu. Zdraví. Odpověď, kderou mně na psaní mé z strany dluhu, kderým staršíouředníci a kostelníci i všecka osada záduší kostela s. Jiljí v Starém mě. praž. již nyní kolleji naši povinni jsou byli a nyní na VMt k zaplacení přichází dávati ráčíte, sem přijal a jí porozuměl. Vedle kderéžto žádosti VMti tak činím a přiležitě hodnověrný připisy listů dlužních, kderými jsou se napřed jmenovaní starší ouředníci a kostelníci rektoru, mistrům, professorům učení pražského zapsali, posílám. VMt za to vždy žádám, že kollej naši co nejdřív v té příčině spokojiti ráčíte. S tím. Dat. v kolleji 3 Augusti léta 1630. — K. Blažej.

127.

1630 d. 6 srpna. — P. Blažej upomíná Žatecké, aby zaplatili zadržalé úroky z 1.300 kop. gr. miš., které od 23 dubna 1603 universitě pražské dluhují.

Pánům Žateckým.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož páni jistou summou peněz totiž 1.300 fl. miš. kolleji universitatis učení pražského z placením každého půlléta ouroku z té summy po 39 fl. miš. povinni jsou, jakž jistota ode pánův též kolleji učiněná z polouletní vej[pově]di znějící, již jest datum v středu den památný s. Jiří rytíře léta od narození Pána Krista spasitele a vykupitele našeho 1603, plněji svědčí; i poněvadž táž kollej nám od JMCé krále a pána nás všech nejmilostivějšího se vším k ní příslušenstvím odevzdána jest, a my na to professory a doktory vychovávati a jim každoročně velikou summu platiti máme, kderéžto kolleji páni již od několika let ouroky zadržalými povinni jsou: pánův za to přátelsky žádám, že takové ouroky, co by jich tak koliv až do s. Jiří nyní jminulého zadržáno bylo, též kolleji naší odvedou, tak aby nebylo o to se pány dalšího zaneprázdnění míti potřebí. Nepominu se toho pánům dobrým přijemným spůsobem odměniti. Odpovědi očekávaje. Dat. v kolleji 6 Augusti* léta 1630. — K. Blažej.

* Nejprve bylo 15, pak 16 Juli; obé však přeškrtnuto.

128.

1630 d. 7 srpna. — P. Blažej oznamuje p. Čejkovi z Olbramovic, že poddaní jeho v Michli jsou zadrženi, a odmítá nárok jakékoliv pokuty.

Odpověď p. Čejkovi.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé jste mně z strany lidí poddaných VMti učiniti ráčili, sem přijal a jemu porozuměl. Vedle kderého sem tak učinil a na to se vyptával, zda-li by takoví lidé poddaní VMti u poddaného kolleje naší Šimona Jansy ve vsi Michli zůstávati měli. Což se tak vyhledalo a našlo, že u něho jsou, o kderýchž že on, či by poddaní bejti měli, jest nevěděl, poněvadž se za svobodné osoby vydávali, jakž lépeji z [s]právy jeho, kderou mně činí, porozuměti motci ráčíte.

Kderémužto poddanému jest poručeno, aby on takové osoby při sobě lržel, dokudž byšte jich jináče opatřiti poručiti neráčili. Protož kdykoliv ně odeslati ráčíte, mají ihned vyslaným VMti vydáni bejti. Aby pak poddaný náš pro přechovávání týchž poddaných VMti jakou pokutou rinen býti měl, nedomnívám se, abyšte ji na něm vedle týž správy jeho šně žádati ráčili. Čehož sem nechtěl zase odpovědí VMti tajiti. S tím. t. 7 Augusti léta 1630. — K. Blažej.

N. B. Jakékoliv supplikací jsou psány do kanceláře neb do komory, pisy dány jsou k P. rektorovi neb P. prokurátorovi.

N. B. Psána zase odpověď p. Jiřímu staršímu Vratislavovi z strany o 1.000 fß k akademii náležející 7 Augusti.

129.

1630 d 8 srpna. — P. Blažej přimlouvá se u Plzeňských za Jana Bartoloie, malíře z Úště.

P. Plzenskejm z strany malíře Ouštěckýho.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánům, že jest mně toho správu dal Jan tolomĕj, malíř z města Ouště, poddaný kolleje naší, kderak že by otec o ve vsi Boškově, někdy poddaný pánův, prostředkem smrti z tohoto ta sešel a statku svého nemálo po sobě zanechal, ku kderému on že by vo a spravedlivost míti měl, jakž páni z [s]pisu jeho, kderý pánům pro ozumění posílám, lépeji porozuměti motci budou.

Kdež týž poddaný náš za tou příčinou sám se ku pánům vypraviti ıíc, žádal jest mě při tom, abych se k pánům za něho přimluvil, tak v spravedlnosti jeho ode pánův fedrován býti mohl. I znaje žádost ɔ slušnou býti, tak činím a pány za to přátelsky žádám, že témuž podému našemu ke spravedlnosti jeho nápomocni budou, ano i k tomu :inu dají, tak aby to, co jemu spravedlivě náleží, vydáno bylo. Nepominu toho pánům v podobné příčině i jinak rád odměniti. Odpovědi. Dat. Augusti 1630. — K. Blažej.

130.

1630 d. 9 srpn. — P. Blažej upomíná důtklivě Oktaviána Vchynského dlužné ještě částky z miulých terminů z panství svého Chlumeckého kolsplatil.

P. Oktaviánovi ze Vchynic z strany dluhů zadržalých.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož jistý plat každého půlléta po 1.000 fß kolleji naší z panství VMti Chlumeckého vychází, a téhož platu ještě :ermin s. Havla léta jminulého 100 řížskejch a za termin s. Jiří nyní jminulého 400 fß zadržáno, k čemuž po mnohém přátelském napomeod pana regenta statku VMti přijíti nemůže, na kderýžto platy za-

držalý jest se i kollej naši (sic) se škodou svou zdlužiti musela, o čemž i týž p. regent dobrou vědomost má; za kderoužto příčinou VMti toto schválné psaní činím a oznamuji, pokudžby ihned kollej v té příčině spo-kojena nebyla, že toho celého oumyslu jest po právě kráčeti a summy sv[...] tu, kdež náleží, vyhledávati, poněvadž již i jiný třetí termin téměř pře[...] rukami jest.

Kdež kollej jest k VMti té naděje, že majíc sobě od ní VMt v to[...] správu danou, čeho vyhledávati míní, že k tomu přijíti dáti neráčíte; neb-[...] jistě z potřeby, ano i chtíce sobě z takových mnohých častých zaneprázd[...] nění a napomínání spomoci, toho jinač učiniti nemíní. Načež ještě odpo[...] vědi účinlivé od VMti očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 9 Augus[...] léta 1630. — K. Blažej.

131.

1630 d. 9 srpna. — P. Blažej žádá Mikuláše st. z Bubna, aby podpise[...] a pečetí svou potvrdil, že kollej statky Tuchoměřice a Číčovice od Otty Ji[...] dřicha z Wartmberka řádně koupila a smlouvu trhovou k zem. deskám složil[...]

P. Mikulášovi staršímu z Bubna.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že páni věřitelové někdy p. Ott[...] Hendrycha z Wartmbergka na kollej naši nastoupají, jakoby statek n[...] Tuchoměřickej a Číčovskej jim po témž pánu na zaplacení dluhův je[...] přináležeti měl. Kdež my v tom na odporu jsouc*) příčiny jistý, že pá[...] věřitelé na omylu jsou, předkládáme, chtějíce též to i smlouvou trhovo[...] kderá se mezi týmž někdy p. z Wartmbergka a kollejí naší o týž stat[...] stala, při kderý mezi jinými pány smlouvci jedním předním prostředníke[...] jste býti ráčili, prokázati, takové smlouvy in originali (ačkoliv jest při dská[...] zemských od ingrossátora vkladu vyznamenána, však do desk zemský[...] vypsána a vložena nebyla a není) nikdež se doptati a ji vyhledati nem[...]žeme. I poněvadž na týž smlouvě nám k odvodu s týmiž pány věřit[...] nemálo než mnoho záleží, nemoha k originálu přijíti, vejpis jí toliko hodn[...] věrný před rukami jest, vedle kderéhož i p. Jan Jezbera**) jakožto t[...] jeden spolu s VMtí prostředník se pamatuje, že ta smlouva slovo od slo[...] tak a najinač (sic) napsána jest, k čemuž jest na vysvědčení též smlou[...] k přípisům jejím pečeť svou přitiskl i rukou vlastní podepsal,***) a za ji[...] nemaje, nežli že i VMt v tom se tak dobře upamatovati ráčíte. Za kderouž[...] příčinou schválně k VMti přípisy též smlouvy posílám a VMt za to přátels[...] žádám, že je přehlídnouc k vysvědčení k týmž přípisům pečeť svou s po[...]pisem ruky přitisknouti ráčíte.†) Nepomine se toho kollej spolu se mn[...] atd. S tím. Dat. v kolleji 9 Augusti 1630. — K. Blažej.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »příčiny jistý, že páni věřitelé na omylu jso[...], předkládáme, k němuž i smlouvu trhovou, kderá se mezi týmž někdy p. z Wartmberg[...] a kollejí naší o týž statek stala, při kderé mezi jinými pány smlouvci jedním předn[...] prostředníkem býti ste ráčili, potřebujeme. Táž pak smlouva, ačkoliv jest při dskác[...] zemských od ingrossátora vkladu vyznamenána, však do desk zemských vypsána a vlo—

žena nebyla a není, nýbrž k založení svému jest přišla.« — **) Jan Jezbera z Kolivéhory. — ***) Následovalo, ale přeškrtnuto: »kderéžto přípis smlouvy (i) jiné přípisy jí, kderéž potřebujeme, VMti schválně posílám a VMt za to přátelsky žádám, že je přehlídnouc a tak a nejinač, jak učiněna byla, najdouc, k týmž přípisům jejim pečeť svou.« — †) Statky Tuchoměřice a Čičovice prodal Otta Jindřich z Wartmberka 1621 za 36.000 kop míš. kolleji jesuitské u sv. Klimenta, ale smlouva trhová o tom v pondělí po sv. Jiljí 1621 učiněná se ztratila. Hodnověrnými svědky prokázal však rektor kolleje, že smlouva řádně in originali k deskám zem. byla složena, a tak dosáhl toho, že dne 7 října 1630 bylo nařízeno, aby opis smlouvy té do desk zem. (621 N. 14) byl vložen.

132.

1630 d. 12 srpna.

Léta 1630 v pondělí po s. Vavřinci odvedeno jest od JMti paní paní hrabínky Berkovy vdovy 150 fl. rýn. a to na summu tu, kderá vedle terminu s. Jiřského léta tohoto odvedena kolleji býti má. Actum vt supra. — Hieronimus Fischer.

133.

1630 d. 29 srpna.

N. B. O nájedníka Drahelčického psáno paní Čejkový, o zaplacení ostatní summy za dobytek. 29 Aug. 1630.

134.

1630 d. 31 srpna. — Zhostní list Judity Mařencové z Drahelčic.

1630. 31 Augusti propuštěna z poddanosti Judyt, dcera po nebožtíkovi Jakubovi Mařencovi ze vsi Drahelčic, a to knězi Krispinovi Fuck,*) oppatu kláštera Milívského, proboštu kláštera Doxanského a koadiutor (sic) kláštera Strahovského.

*) P. Krišpín Fuck stal se později i opatem kláštera Strahovského (1640—1653).

135.

1630 d. 31 srpna. — Petr Boubinský S. J. oznamuje Ctiborovi Václavovi Chřepickýmu z Modliškovic, že postoupil zadržalé ouroky ze summy 1.000 kop míš. strýci svému Petru st. Boubinskému z Újezda.

Panu Ctiborovi Václavovi Chřepickýmu o Boubinskýho.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož z jisté summy peněz totiž z 1.000 fß míš. ouroky mně pán povinen jest, i oznamuji pánu, že na velikou žádost pana Petra staršího Boubinskýho z Oujezda, strejce mého, jemu takové ouroky, co by jich koliv až do s. Havla příštího se sešlo, z volí a vědomím mých vrchních sem dal. Za kderoužto příčinou pánu toto přátelské psaní činím a za to žádám, kdykoliv týž pan strejc toho při pánu vyhledávati [bude],

aby jemu takové zadržalé ouroky až do vejš jmenovaného času proti odvedení kvitancí vydány byly. Nepominu se toho pánu mně možným rád zase odměniti. S tím. Dat. 31 Aug. 1630. — Petr Boubinský, Soc. Jesu religiosus.

136.

1630 d. 6 září. — P. Blažej žádá Velvarské, aby mu oznámili, proč Lorence Kebra z Levína uvěznili a hrdla odsoudili.

P. Velvarskejm o Lorence Kebra.

Modlitbu. Zdraví. Správu toho mám, kderak že by Lorenc Kebr, poddaný kolleje naši z městečka Levína k statku Ouštěckýmu přináležející, u vězení v městě Velvařích pro nějakej skutek svůj zůstávati a již i hrdla odsouzen býti měl.

I poněvadž kolleje naše jakožto vrchnost jeho o tom, za jakou příčinou se to děje, jisté vědomosti nemá, pánům toto schválné psaní činím a za to přátelsky žádám, že sobě nestíží o tom mně správu učiniti, ano s týmž poddaným s exekutí nepospíchati, dokudž ode mne pánům zase v známost uvedeno nebude; čehož nepominu po též správě mně ode pánův daný ihned učiniti a toho se pánům dobrým příjemným spůsobem odměniti. Dat. v kolleji 6 Sept. 1630. — K. Blažej.

137.

1630 d. 11 září. — P. Martin rektor píše hejtmanu Brandýskému v příčině odkázaných dvou klisen a 53 ovcí.

Odpověď p. hejtmanu Brand. z strany klisen.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně činiti ráčíte, sem přijal a jemu porozuměl. Co se odkazův pár klisen od někdy p. Johanny Pruskovské* a paní Alžbětě Střelový**) dotýče,***) toho při předešlé mé odpovědi zůstavuji. Jsouc pak takové psaní i odpověď má, kdež se týchž klisen dotejká, před rukami, přátelsky žádám, že mně to obé pro vyrozumění zapůjčiti ráčíte. Při tom, poněvadž exekutorem po též paní Pruskovský být ráčíte, přátelsky žádám, že kolleji naši těch 53 ovec, kderý jsme pánu Khynovi †) zaplatili, ony však při témž dvoře zůstati měly, zase nahradit aneb peníze, co sme my témuž panu Khynovi dali, navrátiti ráčíte. Nepominu. Dat. 11 Septemb. 1630. — K. Martin rektor.

*) Johanka Pruskovská z Pruskova, roz. Kaplířka ze Sulevic. — **) Alžbět Střelová z Rokyc. — ***) Následovalo, ale přeškrtnuto: »VMti oznámiti mohu, že žá ných takových dobrých pár klisen jest se ve dvoře Michelským po smrti nebožky t paní nenašlo, kderé byste ráčili nyní chtíti pro dobré věřitelův a čeledi prodati a spenéžiti; o čemž nepochybuji, že již předešle dobrou vědomost míti ráčíte, co jest témž dvoře se našlo nebo ne. Abych já pak nebožce paní o tom zakázání nějaké u niti měl, pamatovati se nemohu.« — †) Kašpar Khyn z Khynu, jenž měl za manžel Marii Sabinu, roz. Kaplířku ze Sulevic.

138.

1630 d. 12 září. — P. Martin rektor žádá místodržící v kr. č., aby aspoň exekuce Lorence Kebra z Levína, ve Velvarech uvězněného, na čas odložena byla.

Pánům místodržícím z strany Lorence Kebera.

Milostiví páni. Pokorně VMtem oznamuji, že jest se do vězení do města Velvar Lorenc Keber, poddaný kolleje naší z městečka Levína k statku Ouštěckýmu přináležející, dostal za tou příčinou, že by nějakého skutku nenáležitého, kderý se od jiných páchal, přítomen i snad nápomocen býti měl, vedle čehož že jest již i vrchním právem appellací i hrdla odsouzen. Kderýžto poddaný náš jest se ke mně utekl a za to pro Boha prosí, abych jemu z takového neštěstí pomohl, nebo že on toho zlýho skutku příčina nebyl, nýbrž jiní, mezi kderýmiž již i jeden proto konec života svého vzal.

I poněvadž týž poddaný náš manželku a dítky své má, VMti za to poníženě žádám, že témuž poddanému našemu tu milost učiniti, že jemu hrdlo darovati,*) a též aby do dalšího času exekucí odložena byla, dokudž bych toho k místu a konci nepřivedl, panu purgkrabí a raddě města Velvar poručiti ráčíte. Čehož se nepominu modlitbami svými nehodnými odměniti. Dat. v kolleji 12 Sep. 1630. — K. Martin rektor.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »Pokudž byšte pak toho moci učiniti neráčili, aby aspoň s exekutí, kderáž by se nad tím poddaným naším vykonati měla, poshoveno bylo, dokudž bych toho« —

139.

1630 v září. [?] — P. Martin žádá Jana Jezberu z Kolivéhory, aby podpisem a pečetí svou pověřil opis smlouvy trhové mezi kolejí a Ottou Jindřichem z Wartmberka o statky Tuchoměřice a Číčovice uzavřené.

P. Jezberovi.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu,*) kderak po velikém vyhledávání a práci naší již, chvála Bohu, k tomu přivedeno jest, že smlouva ta trhová mezi někdy panem Ottou z Wartmbergka a kollejí naší učiněná do desk zemských**) však od nás vložena a nový vklad vykonán býti má, toliko aby pan Mikuláš starší z Bubna a pán jakožto smlouvcové tu smlouvu spečetili a zadu, jak obyčej jest, k ní pečeti své přitiskli a se podepsali, načež vše že relací JMtí vztahovati se má.

Za kderoužto příčinou pánu toto psaní schválně činím a smlouvy dvě v jednostejná slova přepsané odsílám a pána za to přátelsky žádám, že k nim pečeti své přitiskne a se podepíše a mně je zase co nejdřív odešle. Pokudž by pak pán pečeti své při sobě neměl (jakž sem od služebníka páně porozuměl, že by zde zůstávati měla), přátelsky za to žádám, že***) tu věc pán tak fedrovati bude, aby aspoň zde někdo z důvěrnejch pánu

k též pečeti přijíti a k týmž smlouvám ji přitisknouti mohl. Nepominu se toho pánu mně možnejm rád zase odměniti. Odpovědi.†)

*) Na okraji připsáno: »N. B. není posláno«. Srovnej list z 9 srpna. — **) Následovalo, ale přeškrtnuto: »vložena ano i vklad vykonán býti má, tím spůsobem, aby kollej naše to sama, poněvadž druhá strana v živobytí není, k tomu se přiznala.« — ***) Podobně: »aspoň panu synu svému, kderý zde zůstává, napíše a to při něm nařídí, aby on pro fedruňk ty věci pečeť pána přitiskl.« — †) List nepodepsaný a nedatovaný položen jest mezi listy ze dne 12 září a 4 října.

140.

1630 d. 4 října. — P. Martin rektor oznamuje nejv. purkrabí, že mu poddanou Judytu Holou z Michle propouští za manželku Matěji Korandovi z Hostivař.

Pánu purgkr. nejvyššímu*) propuštěna z poddanosti Judyt, dcera po Holým z Michle.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně činiti ráčíte o propuštění z poddanosti Judyt, pozůstalé dcery po nebo. Jiříkovi Holým ze vsi Michle, poddané kolleje naší, a Matějovi Korandovi ze vsi Hostivaře, poddanému VMti, k stavu s. manželství, sem přijal a tomu porozuměl; i k žádosti slušné VMti tak činím a túž poddanou tímto listem i z spravedlností její (pokudž by jakou měla a míti mohla) VMti propouštím, neb já na jiným spolu s kolejí nejsem, nežli všehno to rád a volně, co by toliko možného bylo, pro VMt učiniti vždyckny hotový zůstávám. Čehož sem nechtěl kratičce odpovědí VMti tajiti. S tím. Dat. 4 Octob. 1630. — Za VMt na modlitbách hotový K. Martin rektor.

*) Byl jím 1627--1638 Adam z Waldštejna na Hrádku nad Sázavou.

141.

1630 d. 4 října.

Téhož dne*) propuštěna z poddanosti Lidmila, pozůstalá vdova po někdy Václavovi Šíbovi ze vsi Michle, Matějovi Strejčkovi řemesla sladovnického ze vsi Citolibě za manželku, v poddanost pak panu Adamovi Hendrychovi Hruškovi z Března. Psáno propuštění od P. Blažeje prokurátora.

*) 4 Octobris.

142.

1630 d. 5 října.

P. děkanovi Staro-Boleslavskému psáno o dopomožení a zaplacení 5 str. žita po $2^1/_2$ fß m., kderý dlužen Václav Nosek z Postřižína poddanému našemu. Dat. 5 Octob.

143.

1630 d. 14 října. — P. Blažej žádá děkana u sv. Víta na hradě praž., aby dopomohl Matěji Knížeti, mlynáři z Nenačovic, k dluhům jeho.

Panu děkanu hradu praž.

Modlitbu etc. Zdraví etc. N. B. psáno tím spůsobem jako naproti,*) že Lidmilla Vyhnanská z Dušník dlužna $12^1/_2$ fß, Mikuláš Robach 5 fß a Jan Váňa 5 fß 22 gr. Žádati vo zadopomožení. 14 Octob. 1630. — P. Blažej.

*) t. j. na protější straně o téže věci Janovi Šťáhlavskému.

144.

1630 v řínu (?). — P. Blažej (?) žádá místodržící v kr. č. (?), aby spornou věc šrotýře Jiříka Pícky ponechali při právě Starého m. praž.

Milostiví páni.*) Jakou supplikaci jest VMtem Jiřík Pícka jinak Plachý, šrotýř, podal a co sobě do Václava šafáře dvora našeho Kopaninskýho stěžuje, ano i jaké milostivé nařízení vedle toho činiti ráčíte, tomu všemu sem porozuměl. Kdež VMtem poníženě oznamuji, že již ta věc na vyhledávání téhož Jiříka Pícky již při právě Starého města pražského zašla, ano i týž šafář náš na žalobu jeho odpověď týmž pánům dostatečnou, a jak jest ta věc sama v sobě, jest dal. I pro ujití VMtí dalšího zaneprázdnění v kratičkosti VMti oznamuji, že již předešle týž Jiřík Pícka skrze supplikací svou jest se před pana p. p. St. m. p. utekl a v té věci ochrany vyhledával, na kderou jest i týž šafář náš odpověď svou dostatečnou dáti chtěl, ano i před rukama byla. Než za to poníženě žádám, že to při témž právě zanechati a pro tu věc zaneprázdnění sobě činiti neráčíte. Cokoliv tíž p. p. p. za spravedlivého uznají, budou se jeden každý z nich vědě —

*) List tento nedokončený, nedatovaný a přeškrtnutý položen jest mezi listy z 5 října a 27 listopadu.

145.

1630 d. 27 listopadu. — P. Martin rektor oznamuje hraběti z Martinic, že mu propouští dva poddané.

P. hraběti z Martinic odpověď z strany propuštění z poddanosti Václava krejčího a Adama Gregora.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně o propuštění z poddanosti Václava krejčího ze vsi Vrbice a Adama Gregora ze vsi Vědlice, poddaných kolleje naší, činiti ráčíte, sem přijal a tomu všemu sem porozuměl. Kdež nemoha slušné žádosti VMti odepříti, tak činím a již jmenované osoby z poddanosti, kderé (sic) kolleji naší zavázáni jsou, tímto listem propouštím a v poddanost VMti uvozuji, jsouce k VMti té naděje, žě v podobné příčině od VMti odměny dostanu. S tím milost. Dat. v kolleji 27 Novemb. 1630. — Za VHMt na modlitbách hotový K. Martin rektor.

146.

1630 d. 27 listopadu. — P. Blažej žádá děkana u sv. Víta, aby mu pr- pustil Annu Bartošovu z Hořejších Ptic.

P. děkanu hradu praž.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mi toho správu dal J- Mařenec ze vsi Drahelčic, poddaný kolleje naší, že by sobě k stavu s. ma- želství oblíbil Annu, Ondřeje Bartoše dceru ve vsi Hořejších Ticích - poddanou VMti, žádaje mně, abych túž Annu jemu za manželku od VM vyjednal.

Kdež znaje žádost jeho slušnou a křesťanskou býti, tak činím a V- za to modlitebně žádám, že jmenovanou Annu témuž poddanému naše- za manželku a kolleji naší v poddanost i z spravedlností její (pokudž - jakou měla) propustiti poručiti ráčíte. Nepominu se toho v podobné p- čině VMti rád zase odměniti. S tím. Dat. v kolleji 27 Novemb. 1630. — K. Blažej.

*) Ptice Hořejší na panství Tachlovickém.

147.

1630 d. 27 listopadu. — P. Martin oznamuje Smilovi Vlinskému z Vliněvsi, že poddanému kolleje Václavu Zoubkovi provinění jeho odpouští.

P. Vlinskýmu odpověď.

Modlitbu. Zdraví. Jaké přímluvčí psaní mně o Václava Zoubka, poddaného kolleje naší, činiti ráčíte, tomu všemu sem porozuměl. I ačkoliv bych měl velikou příčinu k témuž poddanému našemu pro jeho přečinění, kderé (sic) se proti vrchnosti své dopustil, jak s trestáním náležitým a skutečným zachovati; ale prohlídajíc na vzáctnou přímluvu od VMti za něho činěnou, ano i šetříc i na to, že on vinu svou poznává a budoucně se polepšiti zakazuje, tehdy na touž přímluvu VMti prohlídajíc tak učiniti chci, pokudž jse však týž poddaný náš reversem*) náležitým zaváže, že se napotom polepší a nikdy více toho, co jest se již dopustil, proti vrchnosti své dopustiti nechce, nýbrž řemeslem svým tu, kdež bych ho potřeboval, užívati [se] dá, že to všecko mimo sebe pustiti chci. Čehož sem nechtěl odpovědí atd. Dat. 27 Novem. 1630. — K. Martin.

*) Viz pod dat. 3 prosince t. r.

148.

1630 d. 27 listopadu. — P. Blažej žádá opětně úředníka na Škvorci, aby Anně Kostkové z Doubku dobytek její vydal.

P. oureduíku Škvořec.

Za jiný jsem neměl, nežli že Anna Kostková, poddaná naše ze vsi Doubka, spokojena a dobytek její jí že navrácen jest. Ale porozumívám

tomu, že se až posavad nestalo, čehož ona vždy s pláčem, abych jí k tomu dopomohl, vyhledává. I ještě VMti toto psaní přátelsky činím a za to žádám, že též Anně spravedlivé věci vydati poručiti ráčíte. Nestalo-li by se toho, mušel byl (ač nerad) jinde toho vyhledávat, v čem byšte mi slušně za zlé míti neráčili. Já na jiném nejsem, nežli raději z VMtí v dobrém srozumění zůstávati. Odpovědi. Dat. 27 Novem. 1630. — K. Blažej.

149.

1630 d. 28 listopadu. — P. Martin rektor žádá Oldřicha (?) Skuhrovského Skuhrova, aby kolleji propustil poddané své Adama Hubatého s Annou manželkou.

P. Skuhrovskýmu o propu. Adama Hubatýho a manž.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně žádal Adam Hubatej volu s Annou manželkou svou, poddaní VMti, abych je z poddanosti vydnal a v poddanost kolleje uvedl. Kdež znaje žádost jich slušnou býti, tak činím a VMt za to přátelsky žádám, že nadepsané manžele na grunty naše z poddanosti i z spravedlnostmi jich (pokudž by jakou měli) listem zhostním propustiti ráčíte. Nepominu se toho VMti v podobné příčině i jinak rád odměniti. Odpovědi atd. Dat. 28 Novem. 1630. — K. Martin rektor.

150.

1630 d. 28 listopadu. — P. Martin žádá Příbramské, aby sv. Havelský termin platu komorního kolleji odvedli.

Příbramskejm o komorní plat.

Modlitbu. Zdraví.*) Tak jakož páni jistým platem komorním a summou kolleji naší na jisté terminy povinni jsou, a již nyní opěty termin s. Havelský takového platu k zaplacení jest prošel, pánův za to přátelsky žádám, že bez dalšího napomínání a zaneprázdnění to, čím povinni jsou, na statek náš Bernartickej odvedou. Má jim na to kvitancí dostatečná tam odvedena bejti. Nepominu se toho pánům. Dat. v kolleji 28 Novem. 1630. — K. Martin.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »N. B. Psáno tou formou jako 21 Januarii léta tohoto 1630, jakž se napřed najde.«

151.

1630 d. 3 prosince. — P. Martin posílá Smilovi Vlinskému z Vliněvsi opis reversu, který Václav Zoubek kolleji vydati má.

P. Vlinskýmu odpověď druhá.

Jakou přímluvu již předešle jste za Václava Zoubka, poddaného kolleje naší, učiniti ráčili a v čem jsem se VMti zakázal, to VMti dobře vě-

domé jest. Kdež pak nyní toho též žádati ráčíte, jaký by revers týž po(daný náš od sebe dáti měl, abych přípis jeho VMti zapůjčil, na túž žádo VMti tak činím a příležitě formu anebo přípis jeho odsílám. Ačkoliv měl by se v něm lépeji nětco vyjádřiti, však když toliko týž poddaný tom co v sobě obsahuje, zadosti učiní, nyní s ním já i kollej naše spokojer bude; kderýžto revers vedle též formy spraviti sobě motci dáti bude a mr tak spravený odvede. Čehož všeho sem nechtěl VMti odpovědí tajiti. S tír Dat. 3 Decemb. 1630. — K. Martin.

152.

1630 d. 3 prosince. — Revers Václava Zoubka, kterým za milostivé o puštění provinění svého kolleji ke všem službám se zavazuje.

Revers Václava Zoubka.

Já Václav atd. známo činím tímto listem reversním všem vůbec. Tа jakož Pán Bůh všemohoucí pro mé hříchy to na mně jest dopustiti ráč že zapomenouce se jak nad týmž Pánem Bohem, milostivou vrchností sv(a svědomím mým, někderých neslušných a nenáležitých věcí sem se d pustil, skrze což JMti páni Patres Societatis Jesu kolleje s. Klimenta v S m. p., jakožto vrchnost má dědičná, toho slušnou příčinu jmíti, aby m pro též mé přečinění strestati náležitě dáti ráčili. Ale poněvadž tíž JM páni moji víceji k milosrdenství nežli k trestání náchylni býti rá uznávaje já sám též své provinění, chtíce zase od Boha odpuštění a (též milostivé vrchnosti mé milosti užíti, toho sem poníženě a pokorně v hledával, ano i urozeného a stateč.*) za to též poníženě a slzavě pro: aby se k též milostivé vrchnosti mé za mně přimluviti ráčil tak, aby m to mé provinnění milostivě odpustiti a zase na milost přijíti ráčila. Jak pak i, chvála Pánu Bohu věčnýmu, na žádost téhož JMti p. Vlinskýho j(táž milostivá vrchnost má sebou hnouti ráčila, pokudž bych se p lepšiti hleděl a na sebe revers náležitej JMtem odvedl. Kdež já uznáva v skutku sobě tuto velikou milost a lásku, kderé sem nikdy od též milosti vrchnosti své nezasloužil, tento revers od sebe dávám:

Že kdybych se cokoliv nejmenšího (čehož však Bože nedej) proti t milostivé vrchnosti své dotčinil, aby táž milostivá vrchnost má dále žádnou milost se neohlídala, nýbrž mně skutečně jak na mém jmění t. i na hrdle strestati dáti poručiti ráčila, a tato nynější mně prokázaná milo aby mně k většímu trestání pro mé přestoupení sloužilo (sic) a na tu nynější milost se ohlídáno nebylo.

Nicméně i v to se té milostivé vrchnosti mé zakazuji, že kde by m koliv táž milostivá vrchnost má v jaké nejmenší službičce potřebovati ráči že se chci srdečně rád v tom dáti užívati a svého předešlého pročině skutečně nahražovati.

Což že se tomu všemu tak ode mně a ne jinač stane, tímto reversem se zavazuji; a k tomu [sem] se poníženě doprosil,**) že jest pečeť svou k tomuto listu reversnímu přitiskl. Jehož dat. 3 Decem.1630.

*) Vynecháno asi: »pána p. Smila Vlinského z Vliněvsi«. — **) Následuje, ale přeškrtnuto: »téhož pána Vlinskýho jakožto milostivého mého přímluvčího«. Poznámka po straně »N. N.« naznačuje asi, že slova ta do reversu přece pojata býti mají.

153.

1630 d. 4 prosince. — P. Blažej po třetí žádá hejtmana na Škvorci, aby Anně Kostkové z Doubku dobytek její vydal.

P. hejtmanu Škvoř.

Modlitbu. Zdraví. Již dvoje psaní předešle sem VMti učinil z strany vydání dobytka Anně Kostkový ze vsi Doubka, poddané kolleji naší. Na kderéžto žádné odpovědi od VMti sem nedostal, ani to, co též poddaný naší náleží, vydáno není. Což mi velice ku podivu přichází a nevím tomu jak rozumět. Za kderoužto příčinou ještě schválně VMti toto psaní činím a za to žádám, že již pro ujití nám z obou stran dalšího zaneprázdnění takový dobytek poddaný naší vydati poručiti ráčíte. Nestalo-li by se toho, VMti se tím psaním na konec ohražuji, že dále tu, kdež náležeti bude, dopomožení toho vyhledávati a túž poddanou naši z věcmi jejími před každým člověkem chrániti a zastávati celého oumyslu jsem. Přátelsky a sousedsky za to VMt žádám, že k tomu přijíti dáti neráčíte, nýbrž že raději k tomu směřovati ráčíte, abychom mezi sebou v dobrém srozumění nežli v nějakém nedorozumění zůstávali.

Nicméně též mi k uším přichází, že by někdo jiný na túž poddanou naši, jakoby jiného poddaná byla, se pot[ah]ovati chtěl; přál bych, aby ten dobrý člověk sobě daremnýho zaneprázdnění nečinil, skrze což by i mohl k nějaké těžkosti přijíti. Prosím, pokudž by co takového bylo, že jemu, aby se v té příčině spokojil, návěští dáti ráčíte. Též odpovědi skutečné očekávaje VMti se na všem dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 4 Dec. 1630. — K. Blažej.

154.

1630 d. 4 prosince.

4 Dec. psáno panně kněžně s. Jiří*) o propuštění z poddanosti z spravedlností Víta Polívky ze vsi Šenětic, kderý sobě za manželku chce vzíti Annu Kostkovou, vdovu ze vsi Doubka, poddanou kolleje naší. — K. Blažej.

*) Abatyší u sv. Jiří na hradě praž. byla 1630—1636 Regina z Kyrenberka.

155.

1630 d. 4 prosince. — P. Blažej žádá Alenu ze Šternberka, aby Jiříku Hieronymovi Ratajskému spravedlnost jeho vydala.

P. Aleně Šternbergkové*) o poddaného Jiříka Hieronyma spravedln‹

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mě toho správu dal J Hieronym Ratajský, poddaný kolleje naší, kderak že by jistou spravedlnost gruntech VMti míti měl, ku kderé že nercili přijíti nemůže, ale že by i VMti jemu zapověděna byla, jakž lépeji z správy téhož poddaného, již V příležitě posílám, vyrozuměti motci račíte, žádaje mne týž poddaný ı abych jemu k též spravedlivosti jeho dopomohl. Kdež znaje věc slušı býti, tak činím a VMt za to přátelsky žádám, že témuž poddanému naše aby k spravedlivosti své přijíti mohl, nápomocni býti račíte.

Nepominu se toho VMti v podobné příčině i jinak rád odměniti. (povědi. Dat. v kolleji 4 Decemb. 1630. — K. Blažej.

*) Alena Hozlaurová z Hozlav byla manželkou Václava Konopišťského ze Šte berka.

156.

1630 d. 5 prosince. — P. Blažej hájí proti Janu Ludvíkovi Pagajovi, Anna Kostková z Doubku jest poddanou kolleje.

Odpověď p. Ludvíkovi Pagge o Annu Kostkovou z Doubku.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně z strany Anny Kostkový čı račíte, sem přijal a tomu všemu dobře porozuměl. Kdež v témž psaní c kládati račíte, že bych se já též Anny, jakoby poddaná kollejská neby ujímal a též kolleji přivlastňoval: i mohu VMti oznámiti, že jsem já nik na tom nebyl a nejsem, abych se co takového ujímati měl, co by kol naší nepřináleželo. Že jsem se pak též Anny Kostkovy ujal, ne bez slu příčiny sem to učinil, majíc o tom jistou správu, že jest na gruntech naš osiřela, ano i jsouce svobodná, též dále na gruntech našich že se zdržov míní, jest se kolleji naší dobrovolně v poddanost dala: což sem se tu proti žádnému právu nic nedotčinil, anobrž neméněji měl sem slušr příčinu jí se ujíti, nežli pan hejtman Škvořecký, kderý též Anny doby pod tím titulem k sobě přijal, že by (prej) nebožtík manžel její jí JMI v poddanost uvedl, o čemž sem témuž p. hejt. jisté psaní dne včerejšı učinil.

Abych pak túž Annu z věcmi jejími podle zřízení zemského a pateı JMCé vydati poručil, toho se na ten čas neuznávám povinen býti, poku se to skutečně neprokáže, že jmenovaná Anna v poddanosti p. manže VMti zůstává. Že by se pak před léty nětco neslušného dopustiti mı proti tomu již býti žádný nemůže, jsouce ona na tom, jsa již dobrá ka lička, že jse dále polepšiti míní.

Čehož všeho nechtěl sem na psaní VMti tajiti, při tom za to žáda že k tomu příčiny dáti neračíte, abychom se dále o té věci zaneprázdňov nýbrž toho při tétc mé odpovědi že zůstaviti račíte, žádám. S tím. D 5 Decemb. 1630. — K. Blažej.

157.

1630 d. 6 prosince. — P. Martin oznamuje Smilovi Vlinskému z Vliněvsi, že žádosti jeho za změnu reversu pro Václava Zoubka vyhověti nemůže.

P. Vlinskýmu odpověď.

Modlitbu. Zdraví. Jaké psaní mně opěty v příčině Václava Zoubka, poddaného našeho, činiti ráčíte, tomu všemu sem porozuměl. I v pravdě mohu VMti oznámiti, že, kdybych sobě neušetřoval přímluv VMti za něho činěných, měl bych příčinu, abych to, co sem se na žádost VMti učiniti podvolil, zjinačil, ano i se k témuž poddanému našemu, jak by náleželo, zachovati věděl, poněvadž sobě té lásky, kderá se mu ode mne prokazuje, málo váží. Abych pak já na nějakým jiným reversu nežli tom, kderý sem VMti předešle odeslal, přestati měl, toho mně se nevidí učiniti; pokudž on budoucně vedle svého zakázání se polepší a lépeji nežli prvé se chovati a odsluhovati bude, nepochybně že ode mne též jemu pomoženo bude.

Že pak nyní žádosti VMti naplniti nemohu, přátelsky omluvného býti žádám. Čehož všeho nechtěl sem na též psaní odpovědí tajiti. S tím. Dat. v kolleji 6 Decem. 1630. — K. Martin.

158.

1630 d. 7 prosince. — P. Martin důtklivě upomíná Oktaviána Vchynského ze Vchynic, aby z panství svého Chlumeckého zadržalé terminy kolleji ihned splatil.

P. Octaviánovi ze Vchynic z strany dluhův zadržalých.

Modlitbu a zdraví. V paměti čerstvý VMti zůstává, jaký jistý plat každého půlléta po 1.000 fß míš. kolleji naší z panství VMti Chlumeckýho vychází, a takový plat nám na témž panství pod uvázáním se s komorníkem od desk zemských, kdyby kderý termin se nevyplnil, ujištěn jest.

I poněvadž žádného téměř terminu nikdy neprošlo a neprochází, aby též kollej naše bez veliké nesnáze, zaneprázdnění ano i škody k takovému platu přicházeti nemusela, jakož pak i nyní opěty nercili celej termin s. Havelskej zadržán, ale i nemálo za předešlého půlléta, totiž terminu s. Jiřského, takového platu ještě zadržáno jest a od p. regenta VMti nám odvedeno není; nebo i mnohdykráte bezpečivše se kolleje naše, že při týchž jistých terminích od VMti k summě své přijde, sama se dlužiti a škodu trpěti musela, ano i nyní trpěti musí, o čemž všem i p. regentu VMti dobře vědomé jest; kdež nevěda sobě kolleje jaké raddy dáti, chtíc sobě z takovej těžkosti, které skrze zadržání takových platův pocházejí, pomotci, za tou příčinou VMti toto psaní schválné činím a za to přátelsky žádám, že to při témž pánu regentu VMti nařídditi ráčíte, aby on jak tento nynější zadržený termin i co již předešle zadržáno jest, ihned vypravil, ano i budoucně vždy při každém terminu takový plat bez zaneprázdnění kolleje vypravoval,

nebo bychom neradi toho pro ušetření VMti, tu kdež náleží, vyhledávali; majíc tu naději, že i pro uvarování škod, kderý by skrze to přijíti mohly, k tomu přijíti dáti neráčíte, nýbrž téhož p. regenta VMti k tomu skutečně, aby kollej na místě VMti spokojil i budoucně pokojil, přidržeti ráčíte. Neb my na jiným nejsme, nežli z VMtí vždy v dobrém srozumění zůstávati. Načež pro správu ještě odpovědi od VMti očekávati budu.*) — S tím. Dat. v kolleji 7 Decemb. 1630. — K. Martin.

*) Celý list jest přeškrtnut, takže snad ani odeslán nebyl.

159.

1630 d. 13 prosince. — P. Blažej žádá Jana z Talmberka, aby Annu Pulkrábkovou z Prčic z poddanosti propustil.

P. Jano. z Talmberg. o propuštění dcery Pulgrábka.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal Jan Marků ze vsi Radkova, poddaný kolleje naší, že jest sobě k stavu s. manželství oblíbil Annu, dceru Matěje Pulgrábka z městečka Prčic, poddanou VMti, žádaje mne, abych jemu túž Annu k stavu s. manželství vyjednal. Kdež znaje žádost jeho křesťanskou býti, tak činím a VMt za to žádám, že jmenovanou Annu témuž poddanému našemu za manželku a kolleji naší v poddanost i z spravedlností její (pokudž by jakou kdy měla) listem zhostním propustiti poručiti ráčíte. Nepominu se atd. Dat. v kolleji 13 Decemb. 1630. — K. Blažej prokurátor.

160.

1630 d. 17 prosince. — P. Blažej žádá Plzeňské, aby Janu Hojcarovi spravedlnost jeho vydali.

P. Plzenskejm o propuštění Jana Hojcera i z spravedlností.

Že jste na žádost mou tak učiniti a Jana Hojcara z poddanosti kollej naší propustiti ráčili, nepominu se toho VMti zase skutečně odměniti. Že pak bez spravedlnosti jeho pro jistou příči[nu] propouštěti ráčíte, to sem nepominul témuž Janovi oznámiti a, co by tomu říkal, od něho vyrozuměti Jakou pak omluvu on v tom má, tomu z [s]pisu jeho, kderý VMti příležitě posílám, porozuměti ráčíte; kderýžto vždy mně pokorně žádá, aby[ch] je i z touž spravedlností jeho od VMti vyjednal.

I pokudž by tomu tak bylo, jakž on v svým spisu se omlouvá žádám, že sebou hnouti a žádosti mé i jeho užiti dáti ráčíte, načež od VMtí přátelskou odpověď očekávati budu. Mám k VMti tu naději, že v tom proti kolleji naší býti neráčíte. S tím. Dat. den Moudrosti Boží léta 1630. — K. Blažej.

161.

1630 d. 18 prosince. — P. Martin rektor žádá opětně děkana hradu praž., aby Annu Bartošovu z Hoř. Ptic za mírnou náhradu propustil.

P. děkanu hradu.

Jakož před někderým dnem při VMti jak skrze psaní tak i oustně vyhledáváno i žádáno bylo, aby Anna, Ondřeje Bartoše dcera ze vsi Hořejších Tic, poddaná VMti, Janovi Mařen[c]ovi ze vsi Drahelčic, poddanému kolleje naší, k stavu s. manželství a kolleji naší v poddanost propuštěna byla: i poněvadž ještě až posavad táž žádost kolleje naplněna není, VMt za to jak předešle tak i nyní přátelsky žádám, že túž Annu i z spravedlností její (pokudž jakou má aneb kdy míti by měla) z poddanosti listem zhostním kolleji naší propustiti ráčíte.

Nicméně když se táž žádost naše bohda od VMti vykoná, též se k VMti za téhož poddaného našeho přimlouvám, že s ním, co by od listu vejhostního dáti měl, laskavě naložiti poručiti ráčíte. Nepominu se. Dat. v kolleji 18 Decemb. 1630. — K. Martin rektor.

162.

1630 d. 20 (?) prosince. — P. Blažej (?) žádá pana Mitrovského z Nemyšle, aby skopový svůj dobytek kolleji prodal.

P. Mitrovskýmu.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že sem ten dobytek skopovej, kderéž (sic) na prodej míti ráčíte, řezníku našemu zhlídnouti dal, kderýžto správu dává, že by jeden kus k druhýmu na pomoc po 1 řízským tolaru projíti mohl. I poněvadž já pro kollej naši nemálo takového dobytka potřebuji, žádám, že mně jej dopřáti a příležitě témuž řezníku našemu vydati poručiti ráčíte. Nepominu jej ihned VMti zaplatiti, ano i tóho rád zase odměniti. Odpovědi.*)

*) Nedatovaný tento list položen jest mezi listy ze dne 18 a 31 prosince.

163.

1630 d. 31 prosince.

P. Trčkovi psáno o propuštění z poddanosti i z spravedlností Matěje Adášků ze vsi Vikaně,*) kderý sobě oblíbil Annu vdovu po někdy Jiříkovi Horákovi ze vsi Michle, poddanou kolleje naší.

Psáno podobným spůsobem jako panu Janovi z Talmbergka o dceru Pulgrabků atd. 31 Decembris 1630.**) — K. Martin rektor.

*) Vikaň ves na panství Kounickém u Č. Brodu — **) Dole poznámka: »Léta 1631 1 Februarii učiněno druhé psaní o téhož poddaného p. Trčkovi, protože odpovědi předešle nedal.«

164.

1631 d. 3 ledna. — P. Martin rektor oznamuje Litoměřickým, že žác jejich zpovědníku císařovu poslal a že týž ji podporovati přislíbil.

P. Litoměřickejm.

Modlitbu a zdraví z vinšem Nového Léta. Oznamuji pánům, že ve žádosti jich tak sem učinil a tu supplikací pánův do Vídně dvojctihodné Patru spovědníku JMCé odeslal i jeho žádal, aby tu věc na místě pá fedroval. Kdež mně zase skrze odpověď svou z zvláštní přívětiv oznamuje, že jest ihned to fedrovati rád oumyslu byl, ale vidouce že ta věc pro jiná zaneprázdnění,*) kderáž tehdy při dvoře byla, tak j by náleželo a žádost pánův ukazovala, fedrována býti nemohla, toho j do příležitějšího času poodložil. Ano i v tom se z ochotností zaká a zakazuje,**) že rád to vše tu, kdež náleží,***) co nejdříve předn a, aby šťastně k svému vyřízení přijíti mohla, se přičiniti chce.

Čehož sem nechtěl pánův pro správu tajiti. S tím. Dat. v kol 3 Januari 1631. — K. Martin rektor.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »a pro nepříležitost.« — **) Podobně: » nejprvé«. — ***) Podobně: »povlovně z hotovostí«.

165.

1631 d. 3 ledna. — P. Blažej poznovu dokazuje Janu Ludvíkovi Pagaj že na Annu Kostkovou žádného práva nemá.

Odpověď p. Ludvíkovi Paggovi o Annu Kostkovou.

Modlitbu. Zdraví. Jakou odpověď dnův pominulých na psaní z strany Anny Kostkovy jste dáti ráčili, tomu sem porozuměl. Že js prvé na touž odpověď ihned repliku zase VMti nedal, to se stalo pro že jsem doma nebyl, a také pro svátky nyní pominulý. Kdež za jiný js neměl, nežli že již vedle téhož mého předešlého psaní spokojeni b a mně i sobě zaneprázdnění že činiti neráčíte.

Ale že předce na tom zůstávati a nějakou spravedlnost domě na též Anně sobě pokládati ráčíte, aby jste to vskutku poznati ráčili, toho zoumyslna nečiním ujímáním se též Anny, ano i vohlídajíce na p dešlé příčiny VMti ode mne v známost uvedený toto toliko VMti oznam že to jistejmi ne sedlskými, nežli stavu rytířského osobami, též ne dvě ale více provésti a ukázati se může, že táž Anna od nebošky paní mat paní manželky VMti, když statek Hlízovský*) synu svému odvozov jest vymíněna a propuštěna a dotud sobě svobodna zůstávala, dok kolleji naší v poddanost uvedena nebyla. Nicméně táž Anna i již přede nežli tento spor o ni mezi námi vzešel, poddanému kolleje naší k st s. manželství slibem dokonalým zavázána jest; protož VMt za to přátel žádám, že jak proti právu věci, tak i té, kderá se stavu s. manžels dotýče, býti neráčíte, nýbrž již dále bez věčího zaneprázdnění proti kol

naší že se spokojiti ráčíte. Já na jiným nejsem, nežli raději z VMtí v dobrým srozumění nežli v nějakým dalším nedorozumění zůstávati. S tím. Dat. 3 Januari léta 1631. — K. Blažej.

*) Statek Hlízov u Hory Kutné patřil Jetřichu Šatnému z Olivetu, který padl v bitvě na Bílé Hoře. Statek držela potom manželka jeho Estera, roz. Skalská z Dubu, jež se opět provdala za Jana Ludvíka Pagaje.

166.

1631 d. 3 ledna. — P. Blažej žádá Matyáše Jílovského z Jílova a Lidmilu Bošínskou z Božejova, aby dosvědčili, že Anna Kostková z poddanosti řádně byla propuštěna.

P. Matyášovi Jílovskýmu z Jílova.

Modlitbu a zdraví. Oznamuji VMti, kderak z urozeným pánem Janem Ludvíkem Paggem zspor o Annu Kostkovou vdovu, již poddanou kolleje naší, mám, kderý se též Anny ujímá, jakoby ona poddaná manželky jeho k statku Hlízovskému byla. Já pak o tom spraven sem, že by táž Anna od někdy p. mateře paní Paggovy (při postupování téhož statku někdy synu jejímu) svobodně propuštěna byla, o kderéžto věci že byšte též vědomost míti ráčili. I pokudž by tomu tak bylo, VMt za to přátelsky žádám, že mně v tom odpovědí svou, tak aby spravedlnost své místo míti mohla, spraviti ráčíte. Nepominu se atd. Dat. 3 Januari 1631. — K. Blažej.

N. B. Podobně psáno p. Lidmile Bošínský.*)

*) Paní Lidmila byla manželkou Jana Šťastného Bošínského z Božejova.

167.

1631 d. 4 ledna. — P. Blažej žádá hejtmana kláštera sv. Jiří na hradě Praž., aby spravedlnost Jana Koutského ze Psar nezastavoval, a Jiříkovi Polívkovi z Doubku k spravedlnosti jeho dopomohl.

P. hejtmanu s. Jiří.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že jest mi správu dal Jan Koutský, poddaný kolleje naší ze vsi Psar, kderak že by jemu spravedlnost na gruntu Hrdinovským v též vsi Psářích vycházela, a tu bez překážky každého člověka že jest vyzdvihoval a vyzdvihuje, nyní pak že jemu nějakej podruh zde v Praze zůstávající túž spravedlnost jeho zapovídati chtěl, a to proto, že by prej manželka téhož poddaného našeho jemu něco povinnovata byla; žádaje mne týž poddaný, abych jeho v té příčině zastal.

Kdež tak činím a pána za to přátelsky žádám, že jmenovanému poddanému našemu též spravedlnosti jeho zastavovati nedá, nýbrž jemu ji vydati poručí. Pokudž manželka jeho komu co povinovata jest, nechť to přede mnou se prokázá; já budu dobře vědět, jak každému ku spravedlnosti dopomoci. Nebo aby jeden druhému předně bez vyslyšení spravedlnost

jeho zastavovati měl, to by bylo proti vší spravedlnosti; o čemž nepochybuji že pán to sám dobře souditi a rozvážiti může. Nicméně před rokem učini sem psaní dobré paměti panně kněžně *) o vydání spravedlnosti Jiříkov Polívkovi ze vsi Doubka, poddanému našemu, kderý spravedlnost svou v vsi Čeněticích na gruntu někdy Jiříka Polívky otce jeho má, ku kderéžt sp[r]avedlnosti ještě až posavad týž poddaný náš nepřišel. Kdež vžd toho vyhledává, abych jemu k ní dopomohl. I poněvadž věc spravedliv jest, pána za to přátelsky žádám, že pro ujití nám z obou stran zane prázdnění, jemu k tomu dopomůže. Což tu vše pán na žádost mou učiní Dat. v kolleji 4 Januari 1631. — K. Blažej.

*) Abatyši u sv. Jiří Žofii Albince z Helfenburka (1601—1630).

168.

1631 d. 4 ledna — P. Blažej žádá hr. Alžbětu Alenu Libštejnsko z Kolovrat, aby propustila kolleji Jiříka Růžanovského.

P. z Kolovrat na Konojedy.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mne žádal Jiřík Růžanovskej abych jej od VMti z poddanosti vyjednal a v poddanost kolleje naší uvedl I poněvadž manželka jeho poddanou kolleje naší zůstává, VMt za to žádám že proti tomu býti neráčíte, nýbrž téhož Jiříka i z spravedlností jeh (pokudž by jakou měl) listem zhostním kolleji naší propustiti poručiti ráčíte Nepominu se toho VMti v podobné příčině atd. Odpovědi. Dat. v kollej 4 Januari 1631. — K. Blažej.

Alžběta Elena hrabínka z Kolovrat, rozená Berkovna z Dubé a z Lip pého na Birkštejně a Konojedech.

169.

1631 d. 7 ledna. — P. Blažej žádá Mostecké, aby ihned zaplatili dlužnýc 338 kop 40 kr.

P. Mostskejm.

Modlitbu. Zdraví. Za jiný sem neměl, nežli že vedle zakázání od v slaných pánův tu pozůstávající summu 338 fß 40 kr. páni mně o tom již prošlém novém létě odvedou, ale toho se až posavad dočekati nemoh I poněvadž pánům všeckna předešlá pojištění na žádost týchž vyslaný pánův od kolleje naší odvedené jsou s zakázáním od nich, že pro tu p větivost a přátelství naše v konečnosti ta svrchu pozůstávající summa v j jmenovaným čase mně odvedena bude: pánův za to přátelsky žádám, páni nepominou mně ihned touž summu (na kderouž sem se bezpeč odvésti, ano i k tomu příčinu dají, abychom sobě z obojí strany budoucn slova zdrželi. Nepominu se toho pánům atd. Dat. v kolleji 7 Januari lét 1631. — K. Blažej.

170.

1631 d. 7 ledna. — P. Blažej povoluje Tobiášovi Diviši z Hoř. Počernic a manželce jeho, aby na čas za živností svou mezi lidi šli.

Já kněz Blažej atd. známo činím tímto listem, že jsou mně poníženě žádali Tobiáš Diviš s manželkou svou, poddaní kolleje naší ze vsi Hořejších Počernic, abych jim v tom dovolení dal, aby se mohli, kde by se jim koliv vidělo, mezi dobrými lidmi svobodně živiti. Kdež k žádosti jejich hnut jsa tak činím, a jim v tom dovolení dávám, však toliko do vůle mé a kolleje naší. Pro důvěření. Dat. 7 Januari 1631.

171.

1631 d. 18 ledna. — P. Blažej (?) žádá Velvarské, aby přiměli spolusouseda svého Jana Stehlíka, by spokojil úředníka kolleje na Počernicích.

O p. Matěje ouředníka Počernickýho p. Velvarským.

Modlitbu a zdraví. Za jiný sem neměl, nežli že Jan Stehlík, soused Velvarský, p. Matěje Jacobidesa Volynského, ouředníka našeho Počernického, čím tak jemu povinen jest, spokojil, o kderéžto věci i již více nežli rok, jak jest pánům o dopomožení toho přátelské psaní učiněno bylo. Ale porozumívám tomu, že jest se toho až posavad nestalo, ano i že by se týž p. Matěj z jakousi nepříjemnou odpovědí od téhož Stehlíka, když jest dluhu svého při něm vyhledával, potkal, jakž lépeji zpisu (sic) jeho, kderý jest mně podal a čeho dále při mně vyhledává, páni porozumějí.

Kdež nemoha žádosti jeho slušné a spravedlivé oslyšeti, pánům toto psaní přátelské činím a za to žádám, že téhož souseda svého k tomu skutečně přidrží, aby on téhož p. Matěje neprodleně spokojil, tak aby neměl již dále příčiny vedle obyčeje toho na škodu jeho právně vyhledávat, v čemž bych jemu vedle mé možnosti napomáháním sjíti nedal. Jsem však ku pánům té naděje, že k tomu přijíti nedají, nýbrž aby to přátelsky spokojeno bylo, se přičiní a jmenovaného Stehlíka k tomu míti budou. Nepominu. Odpovědi. Dat. 18 Januari 1631.

172.

1631 d. 24 ledna. — P. Blažej přimlouvá se u Litoměřických za Jakuba Lošovského, hejtmana na Úšti.

P. Litoměřickým z strany p. hejtmana Ouštěckýho.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně správu učinil p. Jakub Lošovský,*) hejtman náš Ouštěcký, kderak že by před VMtí o některé věci jeho, kderé tak při městě VMti má, činiti měl, žádaje mne prosebně, abych se k VMti za něho přimluvil, tak aby on (v) věcech a žádosti jeho od VMti fedrován býti mohl. Kdež znaje žádost jeho slušnou býti, ano

i maje příčinu pro jeho věrné služby, kderé kolleji naší až posavad činil, jemu pomáhati, tak činím a VMt za to přátelsky žádám, že témuž p. hejtmanu žádosti jeho a přímluvy mé za něj k VMti učiněné, v kderéž přímluvě té naděje sem ano i té důvěrnosti, kderou k VMti mám, že též žádosti jeho a mé užiti dáti ráčíte. Nepominu se toho, co tak na túž žádost pro téhož p. hejtmana našeho učiniti ráčíte, jak já tak i velebný p. pater rektor i z celou kollejí naší VMti skutečně vždyckny odměniti a co možného bude vynahražovati. Odpovědi. Dat. 24 Januari 1631. — K. Blažej.

*) Opraveno z: »Lošickycký«.

173.

1631 d. 29 ledna.

Léta 1631 29 Januari propuštěna z poddanosti listem Alžběta vdova po Jiříkovi Tesaři ze vsi Čertous*), na grunty knížete z Lichtenštejna Václavovi Sychrovskýmu. Psáno p. Pavlovi Entrychovi, Ouřiňovskému ouředníku.

*) Čertousy, ves u Počernic; z ní 12 domů patřilo k universitnímu panství Michli

174.

1631 d. 30 ledna. — P. Blažej znova důrazně hájí právo kolleje na Annu Kostkovou proti Janu Ludvíkovi Pagajovi.

P. Ludvíkovi Pagge.

Modlitbu. Zdraví. Jakou mně repliku na odpověď mou z strany Anny Kostkovy dávati ráčíte, tomu sem porozuměl. I jistě se tomu divím, že vždy v tom domění býti ráčíte, jakoby táž Anna poddaná VMti býti měla ješto sem to v též své odpovědi dosti patrně VMti oznámil, ve jakým spůsobu jest ona na onen čas zůstávala, prvé nežli v poddanost kollej naší uvedena jest. Při kderéžto mé odpovědi zůstaven býti žádám.

A poněvadž ona i již k stavu s. manželství s poddaným naším zavázána jest, nejsem ty naděje k VMti jakožto osobě katolické, abyste rušitelem téhož stavu s. manželského býti ráčili. Nicméně pokudž byšte i tím sebou hnouti dáti neráčili, a předce nějaké domělé právo lepší k též Anně nežl kolleje naše sobě pokládati ráčili (čehož se nenaději), to náležitě provést a prokázati ráčíte. Budu vědět, co dále k té věci říkat. Čehož sem nechtě odpovědí zase VMti tajiti. S tím. Dat. v Praze 30 Januari 1631. — K. Blažej.

175.

1631 d. 31 ledna. — P. Blažej žádá Marii Maxm. ze Šternberka, aby Bartoloměji Lukšovi z Bernartic za manželku propustila poddanou svou.

P. starý purgrabový o propuštění Voršily, dcery nebo. Viktory.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal Bartoloměj, syn Vondřeje Lukše z městečka Bernartic, poddaný kolleje naší, že by sobě k stavu s. manželství oblíbil Voršilu, dceru nebo. Jiříka Viktory ze mlejna pode Lhotkou, poddanou VMti k panství Bechyňskému přináležející, žádaje mne, abych túž Voršilu jemu za manželku od VMti vyjednal.

Kdež znaje žádost jeho slušnou a křesťanskou býti atd. (Ut forma. Psáno jako p. děkanu hradu praž. o propuštění Anny Ondřeje Bartoše dcery 27 Novemb. 1630). Dat. v kolleji 31 Januari 1631. — K. Blažej.

176.

1631 d. 1 února. — P. Blažej oznamuje hr. Alžbětě Aleně Libštejnské z Kolovrat, že uznává důvody, pro které Jiříka Růžanovského propustiti nemůže.

P. z Kolovrat na Konojedy.*)

Modlitbu. Zdraví. Jakou mně odpověď z strany propuštění z poddanosti Jiříka Růžnovského dávati ráčíte a proč žadost má od VMti naplněna není, tomu sem porozuměl. I kdyby toho ta příčina nebyla, že on manželku svou v poddanosti na gruntech kolleje naší má, nikda bych VMti v té příčině byl zaneprázdnění činil. Ale porozumívajíc slušné omluvy VMti, to při tom zůstavuji, ano i z prokázané jiné kolleji naší volnosti a z zakázání budoucího VMti modlitebně děkuji. Nepominu se toho v podobné příčině VMti rád a skutečně odměniti. S tím. 1 Febru. 1631. — K. Blažej.

N. B. Co se věci Františka Kunše o tu děvečku zastřelenou dotejče, přípisy toho R. P. rektor za sebou má.

*) Prvotní koncept listu tohoto obsahem se různící jest přeškrtnut a zněl takto: P. z Kolovrat na Konojedy. Modlitbu. Zdraví. Z zakázání od VMti mně z strany propuštění z poddanosti Jiříka Růžovského učiněného VMti modlitebně děkuji. Ačkoliv týž Jiřík dosti nedostatkův do sebe má, pro kderéž není za slušný jakž VMti tak i mně mnoho příčinou jeho se zaneprazdňovati; nicméně poněvadž on manželku svou v poddanosti a na gruntech kolleje naší má, s kderouž též býti žádá, ano i jemu náležité není od ní se vzdalovati, proti čemuž i mně býti nesluší, a kdyby toho nebylo, nechtěl bych VMti v tom zaneprazdňovati; pročež VMt vždy modlitebně žádám, že neohlídajíce se na jeho prohřešení, ale na túž jmenovanou příčinu ano i na žádost mou, že jej z poddanosti propustiti poručiti ráčíte. Snad on již lépeji sobě usmyslí, a co se jest předešle dopustil, budoucně toho se káti bude. Kdež i já nepominu se toho VMti atd. Dat. 1 Februari 1631. — K. Blažej.«

177.

1631 d. 8 února. — P. Blažej žádá hejtmana kláštera sv. Jiří, aby poddaným kolleje z Doubku dopomohl k spravedlnosti.

P. hejtmanu s. Jiří.

Modlitbu. Zdraví. Jakož jsem již dvoje přátelské psaní o dopomožení spravedlnosti bratřím Polívkům, poddanným kolleje naší ze vsi Doubka, synům někdy Jiříka Polívky ze vsi Čenětic, poddaného kláštera s. Jiří, učinil, kderou spravedlnost na gruntu, kde týž nebo otec jich bydlel, míti se hlásí; kdež pak jim od pána oznámeno bylo, aby tíž bratři společně před pána se postavili, a jaký by právo měli, pánu v známost uvedli: tak činí a pánu příležitě to v spisu podávají.

Žádaje oni mne vždy za to, abych jim k též spravedlnosti jich dopomohl; za kderéž jak předešle tak i nyní se přimlouvám a pána za to přátelsky žádám, že pro ujití již dalšího zaneprázdnění týmž poddaným našim k spravedlnosti jich dopomůže. Nepominu. Dat. 8 Februari 1631. — K. Blažej.

178.

1631 d. 10 února. — P. Blažej přimlouvá se u probošta hradu praž. za Václava Čurdu z Dolan.

P. proboštu hradu pražského o Václava Čurdu.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal Václav Čurda, poddaný kolleje naší ze vsi Dolan, kderak že by jistou spravedlnost po manželce své ve vsi Hostouni na gruntě Víta Lexy, poddaného VMti, míti měl, a ta že by se jemu každoročně skládala a odvozovala.

I poněvadž zase týž Vít Lexa verunk zadržaný (za) nyní složiti má, ano i dvě krávy, kderý z téhož gruntu jeho témuž poddanému našemu náležejí, že za sebou zdržuje a jemu je vydati zanedbává: žádal jest mně za to, abych se k VMti zaň přimluvil, aby jemu jak k témuž verunku tak i k týmž kravám dopomoženo bylo. Kdež znaje. Dat. 10 Februari 1631. — K. Blažej.

179.

1631 d. 15 února. — P. Blažej oznamuje Václavu Šárovci z Šárova, že Lidmilu Hamplovu z Mečíře propouští na grunty Berchtolda z Waldštejna.

P. Václavovi Šárovcovi [o] propuštění z poddanosti dcery Lidmily Hamplovy z Mečíře.

Modlitbu. Zdraví. Na žádost páně tak činím a Lidmilu, dceru nebo. Jana Hampla ze vsi Mečíře, poddanou kolleje naší, na grunty JMti p. Pertolta z Waldšteina do vsi Sovenice a Janovi Krejčímu k stavu s. manželství z poddanosti i z spravedlností její (pokudž jakou má) propouštím. Ano i dále k žádosti páně prohlídajíc, co tak náležitého od vejhostu jest, v mírnosti od něho přijal; jsouc ku pánu té naděje, že v podobné příčině mně se odmění a žádosti mé též užiti dá. S tím. Dat. 15 Februari 1631. — K. Blažej.

180.

1631 d. 18 února. — P. Blažej přimlouvá se u paní Evy Hrzánové z Harasova, aby propustila Jiříka Šmída z Radoušova.

P. Evě Herzaňové o propuštění Jiříka Šmída.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal p. hejtman statku Ouštěckýho kolleji naší přináležející, kderak že by již dvoje psaní žádostivé VMti učinil o propuštění z poddanosti Jiříka Šmída z městečka Radoušova, poddaného VMti, na grunty kolleje naší, čehož že od VMti užiti nemůže. I poněvadž půjčka sousedská jest, VMt sám za to přátelsky tímto psaním žádám, že proti tomu býti neráčíte, nýbrž že téhož Jiříka z poddanosti i z spravedlností jeho (pokudž by jakou měl) kolleji naší propustiti ráčíte. Nepominu se toho atd. Dat. 18 Februari 1631. — K. Blažej.

181.

1631 d. 19 února. — P. Martin žádá Oktaviána Vchynského ze Vchynic, aby plat s. havelský z panství svého Chlumeckého do dvou neděl kolleji zapravil, jinak že jej právně vymáhati bude.

P. Chinskýmu o zadržalé platy.

Modlitbu. Zdraví. Před někderým týhodnem učinil sem VMti přatelské psaní oznamujíc, jak i za termin s. Havelskej pominulej*) plat, kderý kolleji naší z panství VMti Chlumeckýho vychází, od pana regenta VMti zadržán jest a odveden není. V kderémžto psaní svém jsem VMt žádal, aby týž p. regent i k tomu od VMti přidržán byl, i tak aby túž kollej naši spokojil.

Na kderéžto psaní nercili táž kolleje naše spokojena není, ani také odpovědi, kderou bych se spraviti mohl, sem od VMti nedostal. Ano i mimo to týž p. regent mnohomnožstvíkráte a časně v tom, aby kollej spokojil, napomenut byl. I poněvadž bezelstně kolleje naše k svému od téhož pana regenta VMti přijíti nemůže, jsouc k tomu jako již přinucena, aby svého právně vyhledávala: VMti toto psaní ještě činím a ním na konec návěští dávám, pokudž by týž p. regent VMti túž kollej nejdýle do dvou neděl od datum listu tohoto nespokojil, že jest kollej toho celého oumyslu podle zápisu, jakž náleží, dluhu svého vyhledávat. Že by pak táž kollej svého již tak vyhledávati musela, z oznámených příčin mám za to, že jí v tom slušně za zlé míti neráčíte.**)

Odpovědi, pokudž by kollej v již jmenovaným čase od téhož p. regenta VMti náležitě spokojena byla, od VMti očekávati budu. S tím milost atd. Dat. v kolleji 19 Februari 1631. — K. Martin.

N. B. Není přepsáno. Pravil R. P. rektor, že se srovnali na 3 dni.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »ale i nemálo za předešlého půlléta totiž terminu s. Jiřského«. — **) Podobně: »Nebo i mimo psaní VMti o to učiněná týž p. regent mnohomnožstvíkráte a časně v tom, aby kollej pokojil, napomenut byl.«

182.

1631 v březnu. — Kollej stěžuje si pro zatčení Jana Odstrčila z Michle.

Slovutný pane rychtáři. Šťastnej dobrej den vám vinšuji. Správu toho mám, kderak že byšte v pondělí jminulej v krčmě, Barborka slove, na silnici Brodský ležící Jana Odstrčila, poddaného kolleje naší ze vsi Michle, z domnění snad nějakého do vězení vzíti měli a jej v něm až posavad zdržujete. I poněvadž na téhož poddaného našeho, aby se co zlého dopustiti měl, až posavad nic shledáno není, nebo i on sloužíce ve . . . *)

*) List nedokončený a nedatovaný jest přeškrtnut; patrně nebyl zaslán; nachází se mezi listy z 19 února a 5 dubna, který o téže osobě jedná.

183.

1631 d. 5 dubna. — P. Blažej žádá p. Bohuslava, aby Václava Odstrčila z Michle kolleji ihned propustil a Pavla pacholka vězením opatřil.

P. Bohuslavovi. *)

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že jsem se doptal Václava Odstrčila, poddaného kolleje naší ze vsi Michle, kderý ve dvoře páně v Dolejších Počernicích **) za pacholka u koní prostředních zůstává. Kdež potřebujíc já sám nevyhnutedlně téhož pacholka, žádám, že jej pán z služby propustiti ihned poručí, a co by mu tak služby dáti přišlo, vydati nařídí.

Dále též nečiním pána tejna, kderak toho správu mám, že by Pavel pacholek, kderý též v tom dvoře páně u klisen slouží, jsouce prvé v službě naší ve dvoře Kopaninským, ***) utekše z téhož dvora, nemálo nádobí koňského pobral. Pána za to přátelsky žádám, že jeho ihned vězením opatřiti poručí, tak abych zase k tomu, co jest tak vzal, přijíti mohl. Nepominu se pánu toho v podobné příčině atd. Dat. v kolleji 5 Aprilis 1631. — K. Blažej.

*) Původně bylo napsáno: »P. Začalovi.« — **) Statek Dolní Počernice náležel Markétě Saloméně Slavatové roz. ze Smiřic; když byl jí konfiskován, ujala se jeho 1621 Alžběta Kaplířka ze Sulevic, dřívější jeho držitelka, a postoupila jej 1622 Janu Danielovi Kaprovi z Kapřštejna, který však zaň komoře kr. 11.000 kop míš. zaplatiti musil. Po jeho smrti koupil statek ten 1644 Rudolf hr. Colloredo za 6.000 zl rýn. - ***) Kopanina Přední, statek kolleje jesuitské, na panství Tuchoměřickém.

184.

1631 d. 12 dubna. — P. Blažej žádá děkana hradu praž., aby vdova Vosková vydala Janovi Zikmundovu z Hoř. Počernic klisnu, která se mu z pastvy ztratila.

P. děkanu hradu pražského o klisnu Janovi Zikmundovi.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal Jan Zikmundů z Hořejších Počernic, poddaný kolleje naší, kderak že by se

jemu času pominulého klisna, kderá se tu při vsi Počernicích pásla, z pastvy ztratila. Jakejm pak spůsobem jest se to stalo, toho že věděti nemůže. I ptajíc se on vždy po takové klisně, že jí se teprva na gruntech VMti ve vsi Hostěradovicích*) u přívozu, u vdovy Voskový slove, poddaný VMti, doptal. Kdež vyhledávajíc toho náležitě při též vdově, aby jemu ta jeho stracená klisna zase navrácena byla, toho že užiti nemůže, žádaje mne, abych jemu v tom nápomocen byl.

Což znaje žádost jeho slušnou býti, tak činím a VMti za to přátelsky žádám, poněvadž se to vskutku nachází, že taková klisna jeho jest a jemu vzata byla, že to při též poddané VMti nařídíti ráčíte, aby ona jemu ji vydala.**) Nepominu se toho VMti v podobné příčině. Dat. v kolleji 12 Apprilis 1631. — K. Blažej.

*) Hostěradice, při levém břehu Sázavy ležící, odkázal Jan z Lobkovic kostelu sv. Víta. — **) Následovalo, ale přeškrtnuto: »a od koho ji tak dostala, zase to, co za ni dala, vyhledávala«.

185.

1631 d. 15 dubna. -- P. Martin rektor dosvědčuje Martinu Horčickému, účetnímu komory č., že co písař obroční panství Úštěckého se vždy věrně choval.

Vysvědčení Martinovi Horčickýmu.

Já kněz Martin. Známo činím tímto listem vůbec přede všemi, že jest mně toho správu dal slovutný p. Martin Horčický, JMCé služebník nad počty při buchalterii komory české, kderak že by předešlých let p. na statku Ouštěckým, kolleji naší přináležejícím, v službě za písaře obročního zůstával, a potom vidouc on své lepší, z té služby propuštění náležitého že jest vyhledával, kderého také i užil. I potřebujíc on vysvědčení, jak jest se v té službě při nás zůstávající choval, žádal jest mne za to, abych jemu v tom odporen nebyl.

Kdež uznávajíc žádost jeho slušnou býti, předně sem se na to, jakž by se týž p. svrchupsaný pan Martin na onen čas v službě kolleji naší zůstávaje choval, vyptal. I tak v jistotě spraven sem, že po ten všecken čas v týž službě u nás zůstávající, že jest se vždy náležitě, ctně, chvalitebně a věrně choval, aniž, co by mu k ujmě poctivosti a dobrého jména jeho bylo, jest se nedočinil, ano i počet zprávy své dokonale od sebe odvedl, v čemž kolleje naše spokojena byla a jest.

A že jest tomu všemu tak, jemu toto vysvědčení dávám, ano i k VMtem a k vám za něho se přimlouvám, pokudž by kdy při VMtech a vás jakého fedrunku vyhledával, že jemu žádosti jeho užiti dáti ráčíte a dáte pro mé se toh[o] VMtem a vám v podobné příčině i jinak odměnění. Na potvrzení toho pečeť kolleje k listu atd. Jehož datum atd. 15 Aprilis 1631.

186.

1631 d. 16 dubna. — Cedulka na pronájem desíti ovec a berana.

Dána cedulka dovolující Janovi Koutskýmu ze Psar, že jest pronajal od pana Matěje Mertle, měšťana N. m. p., deset kusů ovec a jednoho berana od s. Havla léta minulého 1630 do tří let pořád zběhlých. Co se z těch ovcí urodí, to mezi sebou děliti mají. Pro důvěření toho jest témuž poddanému tato cedulka dána, jíž dat. v kolleji 16 Aprilis 1631.

187.

1631 d. 17 dubna. — P. Blažej žádá hejtmana na Chlumci, aby Bartoň Vošitka, vrátný z Podolí, který s pramenem dříví pro kollej přes jez tamější bez pascetlu přejel, více znepokojován nebyl.

P. hejtmanu Chlumeckýmu o Bartoně Vošitky (sic), vrátnýho z Podolí

Slovutný. Zdraví. Oznamuji vám, že jest mně toho správu dal Bartoň Vošitka vrátný, poddaný kolleje naší ze vsi Podolí k statku Bernartickýmu přináležející, kderak když jest před někderým týhodnem s Jiříkem Zlatým, též poddaným naším, každý po jednom pramenu dříví pro kollej naši plaval, že by týž Bartoň Vošitka plavíc svůj pramen napřed u mejtnýho v Kamejce*) obstaven byl proto, že neukážíc poscetl, skrze vrata přes jez s pramenem svým se pustil. Kdež on zastírajíce se tím, že na druhým pramenu, který ihned za ním plaval, na týž jeho pramen taková postcetl jest, ale to že mu postačiti nemohlo. Za kderoužto příčinou nechtíce se z takovým pramenem obmeškávat, že jest se do jistého času vyručiti musel. I obávaje se týž poddaný náš, aby pro túž věc dále obtěžován nebyl, mně jest za to žádal, abych ho v té příčině ochránil.

Což porozumívaje tomu, že se to od něho příhodou a ne z všetečnosti stalo, — a to tou příčinou (že týž druhý pramen, kderý tak za ním ploval a ten postcedl za sebou měl) se tu nad Kamejkem v Čermocích náhodou zaválel a s týmž předním pramenem dostačiti nemohl, jakož pak ihned téhož dne táž postcetl na takový prameny do Kamejka na mejto dodána jest, — Vás za to přátelsky žádám, že to při rychtáři a mejtným v Kamejce nařídíte, aby proti témuž poddanému našemu se spokojili, jeho ničímž nehyndrovali a dále žádného zaneprázdnění mně i vám nečinili. Nepominu. Dat. v kolleji 17 Apprilis 1631. — K. Blažej.

P. Pavlovi N.,**) hejtmanu panství Chlumeckýho a Jistebnickýho.

*) Kamýk nad Vltavou. — **) Hejtmanem byl Pavel Drahnětický z Waisemberku.

188.

1631 d. 19 dubna. — P. Blažej oznamuje Jindřichu Rotulovi, měšťanu Nového m. praž., že mu kollej dvůr svůj v Počernicích Hor. pronajmouti nemůže.

Pane Jindřiše. Dobrej den vám vinšuji. Tak jakož jste toho nejednou při mně vyhledávali, abych vám oumysl náš z strany nájmu dvora Počernického vedle námluvy naší vyjevil; i oznamuji vám, že jest vždy kollej na tom byla, aby tomu, co tak mezi námi poněkud o ten nájem jednáno jest, zadosti učinila. Ale dána správa, že by ten dům váš, který kolleji naší v témž nájmu zastaviti chcete, za tu summu, která by každého půlléta z téhož dvora vycházela, nestál, a také byť i za to stál, že na něm málo zaplaceného máte. Nad to vejš též toho jistá správa se dává, že by jak manželka tak i dítky vaše nějakou zlou nemocí nakaženy býti měly.

I nechtíc obzvláštně pro túž příčinu velebný pán pater rektor, aby něco takového v témž dvoře, kdyby tak vám puštěn byl, se nacházelo, vám tímto psaním se vyjevuje, že téhož dvora za těmi již jmenovanými příčinami vám pustiti nemíní. Čehož sem vás pro správu tajiti nechtěl. S tím. Dat. v bílou sobotu 1631. — K. Blažej.

Slo. p. Jindřichovi Rotulovi, m. N. M. Praž.

189.

1631 d. 23 dubna. — P. Blažej dovoluje Ondřeji Patyánovi z Michle, aby byl rukojmím Václava mlynáře.

Ondřej Patyán postavuje.

Já kněz Blažej. Známo činím tímto atd., že jest mně žádal Ondřej Patyán, poddaný kolleje naší ze vsi Michle, abych jemu dovolení dal, aby se za jednoho rukojmě za Václava mlynáře, kderý mlejn ve vsi Nusli od pánův ouředníkův špitála s. Bartoloměje do tří let pronajíti chce, v rukojemství postaviti mohl.

Kdež tak činím a témuž poddanému našemu jemu tímto listem k tomu povolení dávám. Pro důvěření. Dat. v kolleji den. s. Vojtěcha muč. léta 1631.

190.

1631 d. 24 dubna. — P. Blažej žádá hr. Maxmiliána z Waldštejna, aby Janu Holému z Michle propustil za manželku Lidmilu Pavlovou ze Dvorců.

P. hraběti Maximi. z Waldštejna o propuštění Jana Holýho.

Modlitbu. Vysoce. p. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal Jan Holej ze vsi Michle, poddaný kolleje naší, kderak by sobě k stavu s. manželství oblíbil Lidmilu, dceru Jana Pavlovýho ze vsi Dvorcův,*) poddanou VMti, z kderou že by i slib míti měl, žádaje mně, abych ji jemu za manželku od VMti vyjednal.

Kdež znaje žádost jeho slušnou a křesťanskou býti, tak činím a VMt za to modlitebně žádám, že jmenova[no]u Lidmilu témuž poddanému našemu za manželku a v poddanost kolleje naší i z spravedlností její (pokudž

oy jakou měla neb míti mohla) propustiti poručitiráčíte. Čehož se v podobné příčině i jinak odměniti VMti nepominu. Odpovědi. Dat. v kolleji 24 Apprilis léta 1631. — K. Blažej.

*) Dvorce, ves panství Vršovic, které 1628 hr. Maxmilián z Waldštejna vyměnil si za statek Rodov od Jana Rudolfa Trčky hr. z Lípy.

191.

1631 d. 26. dubna. — P. Martin rektor upomíná opětně Oktaviána Vchynského ze Vchynic, aby zaplatil kolleji zadržalé terminy.

P. Oktaviánovi ze Vchynic.

Modlitbu. Zdraví. V paměti čerstvé VMti pozůstává plat, kderý kolleji naší z panství VMti Chlumeckýho každého půlléta vychází. I oznamuji VMti, že takového platu již za předešlého půlléta totiž s. Havelskýho ještě 1.000 fl., a nyní opěty za termin s. Jiřskej též pominulý 1.000 fß míš. zadržáno jest, ku kderé summě kolleje naše od pana regenta VMti po mnohém přátelském napomínání nijakž přijíti nemůže, nýbrž když jest týž pan regent od kolleje v tom napomenut byl, na žádost jeho a obzvláštně pro ušetření VMti několik terminů, maje sobě z kolleje, však [s] škodou dané, jest nezdržel.

Kdež potřebujíc nevyhnutedlně kolleje naše takové summy, VMti toto schválné psaní činím a za to modlitebně žádám, že téhož pana regenta VMti napomenouti a jemu poručiti ráčíte, aby on v té příčině kollej naši spokojil. Nestalo-li by se toho, VMti se v tom na konec ohrazuji, že z potřeby musela by kollej podle zápisu svého toho, jakž náleží, vyhledávat, načež nemalé outraty a škody přijíti by musely.

Jsem však k VMti té naděje, že k tomu přijíti dáti neráčíte, nýbrž to, co tak kolleji naší povinnost jest, dáti a vypraviti poručiti ráčíte. Načež od VMti skutečné odpovědi očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 26 Apprilis 1631. — K. Martin rektor.

192.

1631 d. 28 dubna. — P. Blažej (?) oznamuje Táborským, že jim sběhlého šafáře propustí, dostaví-li se týž dříve osobně do Bernartic.

Pánům Táborským odpověď.

Psaní pánův jsem přijal a jemu porozuměl. Že sem na předešlé psaní z strany Ondřeje Nováka, poddaného našeho, pánům místnou odpověď nedal, to se stalo proto, že sem se musel předně doptati, kdo a jaká osoba týž poddaný náš jest, v čemž slušně mně páni ani žádný za zlé míti nemůže. Nyní pak maje o něm a jeho chování jistou správu, měl bych slušnou příčinu, téhož poddaného našeho z poddanosti nepropouštět, nýbrž ku pánům o ujištění jeho psaní učiniti, obzvláště i proto: jsa on za šafáře

ve dvoře našem na panství Bernartickým, že jest z téhož dvora beze vší sobě dané příčiny utekl.

Ale vážíc sobě žádosti pánův, tak učiniti chci; kdykoliv týž Ondře do Bernartic se sám osobně postaví, má táž žádost pánův naplněna býti S tím atd. Dat. 28 Aprilis 1631.

193.

1631 d. 28 dubna.

Do Berouna psáno 28 Apprili snad o toho, jak loď zjednal, a již hotova býti měla, aby byl vězením opatřen a věci jeho spečetěny.

194.

1631 d. 2 května. — P. Blažej oznamuje Kašparovi, loďaři v Berouně, že ho z vězení dříve nepustí, dokud dva rukojmí nepostaví.

Kašparovi loďařovi.

Kašpar by zdráv byl, přál bych.*) Psaní tvé sem přijal a jemu porozuměl. Že sem tě do vězení pro nezdržení tvejch slov a mně ubezpečení dal, tomu se nediv, a zoumyslna k tomu nepřicházíš. Že se nyní pak vymlouváš, že si proto tu loď k minulým svátkům udělati nemohl, protože ti v nepřítomnosti mé více peněz na to dílo dáno nebylo: čemuž se divím, ješto jsi již předešle velkou summu na též dílo vybral, a pozůstávající summa, když by loď udělána a sem dodána byla, tobě odvedena býti měla. A tak já dobře tomu rozumím, že ty mně za nos vodíš, ano tudy pro tebe ke škodě přicházím, moha předešle jináč k takové lodi přijíti.

Protož ti na konec oznamuji, že já tebe z vězení nepropustím, dokud mně hodnými dvěma rukojměmi to neujistíš, že konečně ve dvou nedělích zde túž lod míti budu. Když pak takovou loď mně odvedeš, já tě náležitě vedle cedul mezi námi učiněných spokojím a peníz na peníz odvedu O čemž i pánům Berounskejm píši. Tím se spraviti moci budeš. Dat. v kolleji 2 Máje 1631. — K. Blažej.

*) Opraveno z původního: »Byšte zdrávi byli, přál bych vám«.

195.

1631 d. 2 května. — P. Blažej děkuje Berounským, že na žádost jeho Kašpara loďaře do vězení vsadili, a žádá je, aby se přesvědčili, jsou-li u mlýna fošny, špunty i jiné na tu loď potřeby skutečně připraveny.

P. Berounskejm o Kašpara loďaře.

Modlitbu. Zdraví. Že jsou páni na žádost mou Kašpara loďaře za příčinou neudělání lodi, kterà mně již odvedena býti měla, vězením opa-

třiti poručili, pánům přátelsky děkuji a nepominu se jim toho příjemným přátelstvím odměniti.

Při tom oznamuji pánům, že z téhož vězení pánův mně týž Kašpar psaní činí a se svou jalovou výmluvou zastírá pravíc, že by k penězům pro nepřítomnost mou doma přijíti nemohl. Ješto tomu tak není, nebo sem jemu velkou summu již na to dílo vydal, a ostatek, když bych túž loď sobě odvedenou měl, jemu teprva dáno býti mělo, o čemž všem jemu píši. Ano i jemu v tom vyjevuji, že z téhož vězení propuštěn býti nemá, dokudž mně jistými a hodnými dvěma rukojměmi to neujistí, že konečně ve 2 ned. túž loď mně sem odvede. Ačkoliv se vymlouvá a píše, že by na túž loď před rukami u mlejna fošny, špunty i jiné potřeby měl, pánův za to přátelsky žádám, že nestíží sobě na to místo, kde ty věci zůstávají, na spatření odeslati a mně skrze malou cedulku zase v známost uvésti, a téhož Kašpara z vězení nepropuštěti, dokud já týmiž rukojměmi hodnými ujištěn nebudu. Pánům se toho všeho skutečně Bohda odměním. S tím. Dat. v kolleji 2 Máje 1631. — K. Blažej.

196.

1631 d. 3 května. — P. Martin rektor žádá Litoměřické, aby klíče od domův, které kolleji odevzdány býti mají, dali hejtmanu Úštěckému.

P. Litoměř.

Modlitbu. Zdraví.*) Vedle toho připomínám VMti jak dekret JMCé z strany odvedení těch domů, kderé kolleji naší tu při městě Litoměřicích odvedeny býti mají, tak i zakázání od VMti učiněné, že se to při tomto nyní již jminulým s. Jiří státi má.

I poněvadž takový čas již prošel a takový domy ještě kolleji odvedeny nejsou, VMt za to přátelsky žádám, že tu věc ku konci a k místu přivésti, ano i od těch domův**) na místě mým hejtmanu našemu Ouštěckýmu klíče odvésti poručiti ráčíte, kderémuž sem o tom poručil, poněvadž sám pro pilné zaneprázdnění při tom býti nemohu, tak abych též mohl JMCé o té věci, že se to již vykonalo, správu učiniti. Nepominu se toho VMti. Dat. v kolleji 3 Máje 1631. — K. Martin.

*) Původně následovalo, ale přeškrtnuto: »Vedle toho připomínám VMti jak dekret JMCé tak i zakázání VMti učiněného z strany těch domův, kderé kolleji naší tu při městě Litoměřicích odvedené býti mají.« — **) Jesuité zakoupili v Litoměřicích »v svato-Mařské ulici z pravé strany fortny vedle sebe a pospolu« položených pět domů, a sice Velikovský, Sladkých za 700 zl. rýn., Kochanovský za 933 zl. 20 kr., Knejzlovský za 700 zl. a dům Kateřiny dcery Tobiáše Bajera za 816 zl. 40 kr. —

197.

1631 d. 3 května. — P. Blažej upomíná Mostské, aby zadržané dva terminy kolleji ihned odvedli.

Mostští.

Modlitbu. Zdraví. Pánům v dobré a čerstvé paměti pozůstává, jaký plat každého půlléta kolleji naší, totiž 450 fß míš., vychází. I poněvadž opěty termin s. Jiřskej jest prošel, ano i za předešlý termin s. Havelskej ještě kolleji naší 188 fß 40 gr. povinovato zůstává, pánům toto psaní činím a za to přátelsky žádám, že túž obojí summu výš psanou mně ihned odvésti nepominou, tak abych též věřitele naše spokojiti mohl. Nepominu. Dat. 3 Máje. — K. Blažej.

198.

1631 d. 10 května. — P. Blažej žádá hejtmana na Poděbradech, aby Václavu Vyblíštilovi z Podolí dopomohl k spravedlnosti jeho.

P. hejtmanu Poděbradskému o Václava Vyblíštila.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji pánu, že jest mně to[ho] správu dal Václav Vyblíštil, poddaný kolleje naší ze vsi Podolí, kderak že by jistou spravedlnost po manželce své Anně, dceři nebo. Václava Jandury ve vsi Sokolči, k panství Poděbradskému přináležející, míti měl, a té spravedlnosti že by již i něco na hotově ležeti mělo, žádajíce mne za to, aby[ch] jemu k ní dopomohl.

Kdež znaje žádost jeho slušnou býti, tak činím a pána za to přátelsky žádám, že témuž poddanému našemu k spravedlnosti jeho dopomůže. Nepominu se toho pánu. Dat. v kolleji 10 Máje 1631. — K. Blažej.

199.

1631 d. 12 května. — P. Blažej oznamuje Janu Petrovi Sezimovi z Sezimova Ústí, že kollej přání jeho vyhoví, až nároky své právně dokáže.

P. Janovi Petrovi z Sezimova Ouští.

Modlitbu. Zdraví. Jistě bych rád, aby ta věc mezi VMtí a Petrem Richterem ku konci přivedena byla, obzvláštně proto, že od VMti tak časté nastupování mám, což vše i v. p. rektorovi kolleje naší sem dostatečně oznámil,*) kdež i on mně správu dal, že jest VMti předešle v tom navrhl, pokudž byšte jaké právo k čemu míti ráčili, to abyšte prokázati ráčili, poněvadž i týž Petr Richter na odporu jest.

Na jiným nejsme, nežli co možného jest, vše pro VMt rádi učiniti. S tím. Dat. v kolleji 12 Máje 1631. — K. Blažej.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »Kde on i já na tom jsme, když se to od VMti na téhož Petra Richtera, čím by tak VMti povinen býti měl, právně provede, že má týž Petr Richter k tomu, aby VMt spokojil, skutečně přidržán býti. Aby pak prvé, nežli se to stane, jaké dopomožení na něm státi [se] mělo, toho se kolleje nevidí učiniti, an prvé téměř on již žebrákem jest. Čehož sem nechtěl atd. S tím. Dat. v kolleji 12 Máje 1631. — K. Blažej.«

200.

1631 d. 15 května. — P. Blažej zakazuje Oldřichu ml. Bechyňovi z Lažan, aby na panství Bernartickém myslivost neprovozoval, a ohražuje se proti tomu, jakoby kollej při koupi statku jej byla zkrátila.

P. Voldřichovi Bechyňovi o zastavení myslivosti.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že toho jistou správu mám, kderak že byšte na gruntech našich Bernartických myslivost provozovati ráčili, pravíc, že byšte od kolleje naší v tom dovolení míti ráčili. I poněvadž já o takovém dovolení žádné vědomosti nemám a takové myslivosti provozování ke škodě *) kolleji naší jest, VMti toto psaní činím ano i vedle práva a Z. Z. žádám, že v té příčině gruntům kolleje naší pokoj dáti a lidem svým, aby též myslivosti prázdni byli, poručiti ráčíte. Za kderouž příčinou nedávnýho času i myslivci VMti ručnice vzaty jsou,**) ano i proto, že zůstávaje on na gruntech našich, vedle patentův JMCé k víře s. katolické přistoupiti nechtěl, nýbrž proti jistým ouřadu osobám, kteří vedle poručení p. hejtmanův krajských pro něj, aby se do kostela k spovědi s. dostavil, přišli, jest spurně se postavil a pohrůžky činil, i stříleti chtěl.

Nicméně též sem tomu porozuměl, že byšte semotam mezi lidmi to roztrusovati ráčili, že by se VMti nějaká křivda při prodaji od VMti statku***) kolleji naší státi měla. Což mně to jistě ku podivu přichází, ješto to, co od VMti koupeno jest, pořádně trhem a smlouvou stvrzeno jest, a VMt od kolleje náležitě spokojeni býti ráčíte. Protož VMt též žádám, že takových †) řečí zanechati a kollej naši mezi lidmi v nějaké nejisté domění uvozovati neráčíte. Pokudž byšte pak co jistého ještě míti ráčili (čehož kolleji naší vědomé není), račte to tu, kde náleží, vyhledávati. Nepomine kolleje naše VMti ze všeho práva býti.

My na jiným nejsme, nežli jak z VMtí tak i z jinými pány sousedy raději v dobrém srozumění nežli v nějakém nedorozumění zůstávati. S tím. Dat. v kolleji 15 Máje 1631. — K. Blažej.

*) Přeškrtnuto: »veliké« — **) Následovalo, ale přeškrtnuto: »ač ne tak pro provozování myslivosti, jako proto.« — ***) Kollej u sv. Klimenta koupila 1623 od Oldřicha mladšího Bechyně z Lažan statek Borovany, půl městečka Bernartic a vsi Rakov, Podolí a Srlín s příslušenstvím za 14.000 kop míš. — †) »Daremných« přeškrtnuto.

201.

1631 d. 15 května. — P. Blažej žádá Mikuláše st. Bechyni z Lažan, aby na panství Bernartickém více myslivost neprovozoval.

Panu Mikulášovi staršímu Bechyňovi o myslivosti.

Modlitbu. Zdraví. V dobré paměti VMti pozůstává, jaké rozmlouvání na onen čas z strany dovolení VMti myslivosti provozování na gruntech našich Bernartických jest se stalo. O kderéžto věci toliko povrchu jednáno a nic ku konci přivedeno není. Nyní pak porozumívaje tomu vel. p. P.

rektor, že by provozování[m] myslivosti od VMti gruntům našim nemalá škoda se dála, ano i taková zvěř časem se bila, kderá*) sněmem zapověděna jest, za kderoužto příčinou toto psaní schválně se VMti činí a kolleje naše žádá, že provozováním též myslivosti gruntům kolleje naší pokoj dáti a vedle P. a Z. Z. prázdni býti ráčíte. Kdež nepomine se toho kolleje naše v jiné příjemné věci VMti odměniti. Ut forma.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »tehdáž buď do konce k žádnému aneb velmi na mále k užitku přicházela«.

202.

1631 d. 21 května. — P. Blažej žádá starší řezníky Starého m. Praž., aby rozhodli ve sporu mezi Janem Čížkem řezníkem a cechem řeznickým v Úšti.

Starším řezníkům v Starém městě o Jana Čížka z Oušti.

Slovutní páni přátelé. Zdraví. Oznamuji pánům, že jest jistá rozepře mezi cechmistry a mistry řemesla řeznického a Janem Čížkem též jedním z téhož řemesla, vše poddanými a sousedy našimi v městě Oušti, z strany jisté věci, jakž páni z spisův, kteréž se příležitě podávají, porozuměti moci budou, vzešla, kderážto věc jest i do kolleje k rozeznání podána.

I nechtíce kollej, aby se jak jedné tak druhé straně (poněvadž mezi sebou na odporu jsou) jaké zkrácení státi mělo (zvláště že se tu též chudého poddaného našeho dotýče, aby on skrze takovou věc*) k skažení přijít měl), pánův jakožto té věci a téhož pořádku dobře povědomých žádám, že tu věc před sebe vezmou, ji rozváží, a co by v tom za nejslušnějšího uznali, mně zase věděti dají, tak abych oboje strany věděl na čem postaviti, a skrze to aby se kolleji naší další zaneprázdnění nečinilo. Což tu páni na žádost mou učiní, nepominu se jim toho zase odměniti. Odpovědi očekávaje, pánům se dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 21 Máje 1631. — K. Blažej.

*) »tak malou věc« přeškrtnuto.

203.

1631 d. 23 května. — P. Martin rektor žádá Viléma Vchynského ze Vchynic, aby Janu Derflovi z Úště vydal spravedlnost jeho.

P. Vilímovi ze Vchynic z strany Jana Derfle.

Modlitbu. Zdraví. Nečiním VMti tejna, že jest mně správu dal Jan Derfl soused v městě Oušti, poddaný kolleje naší, kderak že by jemu jistá spravedlnost po manželce jeho z důchodu VMti panství Teplického přináležela, a k té že by žádným spůsobem již od několika let přijíti nemohl; o kderoužto věc že jest i ctihodný pater prokurátor kolleje naší VMti psaní žádostivé učinil, ale toliko kunšoftem odbyt byl; žádajíce mně týž poddaný náš prosebně, abych od osoby své k VMti toto psaní učinil a jemu k takové pouhé spravedlnosti dopomohl.

I znaje žádost jeho slušnou býti, tak činím a VMt za to modlitebně žádám, poněvadž se tu člověka chudého spravedlnosti dotejče, že jeho spokojiti poručiti ráčíte. Čehož se nepominu VMti v podobné příčině i jinak rád odměniti. Odpovědi. Dat. v kolleji 23 Máje 1630(sic). — K. Martin rektor.

204.

1631 d. 25(?) května. — P. Martin rektor žádá znovu Litoměřické, aby klíče od domů kolleji konečně odevzdali, a naléhá na rychlé vyprázdnění tří předních domů, aby kollej činnost svou pravidelnou zahájiti mohla.

P. Litoměřic. o domy.

Modlitbu. Zdraví. Jakou mně odpověď oustní skrze vyslané VMti na psaní mé jste dáti ráčili, tomu sem (jako i z psaní, kderé mně sousedé VMtí činí,) vyrozuměl. I poněvadž předešlá má žádost na VMti vzložená na to toliko se vztahuje, aby ty domy již jmenované kolleji Litoměřický odevzdané byly, tak také i nyní ještě žádám, že tu věc ku konci a místu přivésti, ano i klíče od nich odvésti poručiti ráčíte.

Co se pak sousedův VMtí, kteří obzvláštně v těch dvouch domích, blíž k rynku zůstávají, dotejče, já proti tomu nejsem, aby oni v nich z věcmi jich, dokudž by se jinak neopatřili, zůstávati neměli; nežli jiné tři domy přední při kolleji ležící, žádám, že docela vyprázdniti nařídíti ráčíte. Nebo patres, kdeří tu při městě VMtí zůstávati mají, schránkou s potřeby opatřiti se musejí tak, aby pomalu vedle spůsobu tovaryšstva našeho kráčeti, a i mládeži časně ku pomoci přispěti mohli.

Kdež za fedrunk té věci nepominu se já toho i táž budoucí kollej VMtem náležitě odměniti. S tím. Dat. 1631. K. Martin rektor.

N. B. Není psáno toto psaní. *)

*) List tento jest přeškrtnut; leží mezi listy ze dne 23 a 27 května.

205.

1631 d. 27 května. — P. Blažej žádá opět hr. Maxmiliána z Waldštejna, aby Lidmilu Pavlovu z Dvorců propustil.

P. hraběti Maximi. z Waldšt. o propušt. dcery Jana Pavlovýho.

Modlitbu. Zdraví. Dnův pominulých učinil sem VMti žádostivé psaní o propuštění z poddanosti Lidmily, dcery Jana Pavlovýho ze vsi Dvorcův, poddané VMti, kderou sobě k stavu s. manželství oblíbil Jan Holej ze vsi Michle, poddaný kolleje naší, na kderéžto psaní a žádost až posavad žádné odpovědi sem nedostal.

I poněvadž týž poddaný náš vždy nepřestává toho při mně vyhledávati, nežli abych touž Lidmilu jemu za manželku od VMti vyjednal a v poddanost kolleje naší uvedl, VMt jakž předešle tak i nyní žádám, že proti tomu býti neráčíte, nýbrž jmenovanou Lidmilu témuž poddanému našemu

za manželku a v poddanost kolleje naší i z spravedlností její (pokudž by jakou měla neb míti mohla) propustiti poručiti ráčíte. Nepominu atd. Dat. v kolleji 27 Máje 1631. — K. Blažej.

206.

1631 d. 30 května. — P. Blažej upomíná hr. Berkovou o zaplacení 1.000 zl. rýn. úroků.

P. hrabínce Berkové o zaplacení 1.000 f. r.

Modlitbu. Zdraví. Nepochybuji, že v dobré paměti VMti pozůstává, lakou summou peněz kolleji naší ještě povinovati býti ráčíte; a z ty se nám každoročně po 1.000 fl. rejn. při času s. Jiří odvozuje. I poněvadž již opěty za jeden rok takový summy zadržáno jest, toho sem při správcích VMti náležitě vyhledával, aby nám ta summa bez zaneprázdnění VMti odvedena byla, čehož kolleje až posavad užiti nemohla a nemůže.

Za kderoužto příčinou VMti toto psaní činím a za to modlitebně žádám, že takovou již zadržalou summu kolleji naší odvésti poručiti ráčíte, tak aby kolleje naše věřitele své též spokojiti mohla. Nepomine se kollej toho na svých modlitbách VMti odměniti. Odpovědi. Dat. v kolleji 30 Máje 1631. — K. Blažej.

207.

1631 d. 30 května. — P. Blažej žádá Novoměstské, aby úroky z dlužné summy 1.700 kop míš. a roční platy ze statku Malešického universitě již od r. 1623 zadržené neprodleně zapravili.

P. Novoměstským o platy zadržalý.

Modlitbu. Zdraví. V paměti VMti čerstvé pozůstává, jaké nejedno přátelské psaní o zaplacení ouroků, kderými akademiji již od léta 1623 z summy 1.700 fß míš. povinni býti ráčíte, ode mne učiněno jest, nicméně jaký plat z statku VMtí Malešického*) jmenované akademiji každého půlléta po 5 fß míš. též od léta 1623 vychází; čehož všeho, jak týchž ouroků tak platův, až do nyní jminulého s. Jiří léta tohoto 1631 v jedné summě 952 fß zadržáno jest.

I poněvadž kolleje naše žádným přátelským a sousedským způsobem k tomu, co jí tak od VMtí povinovato jest, přijíti nemůže, an veliké summy peněz každého půlléta pánům professorům a doktorům též akademije vydávati musí, VMtem ještě toto přátelské psaní činím a za to žádám, že již túž kollej naši v summě výš psané spokojiti poručiti ráčíte, tak aby nebylo potřebí vedle zápisův učiněných na škodu VMtí toho jinač vyhledávati. Jsem té naděje, že k tomu přijíti dáti neráčíte. Načež skutečné odpovědi od VMtí očekávati budu. S tím. Dat. v kolleji 30 Máje 1631. — K. Blažej.

*) V Malešicích měli Novoměstští poplužní dvůr hlavně na chování koní obecních.

208.

1631 d. 3 června. — Primasovi do Úště nařízeno, aby pomáhal Adamovi Matyášovi.

Léta 1631 3 Junii psáno do Oušti primasovi, aby Adamovi Matyášovi na těch osobách, kderým ty peřiny z domu bratrského půjčené a oni je za sebou mají, pokudž on to na nich, jakž praví, prokáže, nápomocni budete [sic], však tak, aby nejprve náležitě vyslyšány byly, tak aby se žádnému křivda nestala.

209.

1631 d. 5 června. — P. Blažej upomíná provinciála Dominikánů u sv. Jiljí na Starém m. praž. o zadržalé úroky.

P. provinciálovi s. Jiljí o dluh akademitský.

Modlitbu. Zdraví. Roku pominulého učinil sem VMti přátelské psaní oznamujíc, kderak jistou summou peněz, totiž 700 fß, starší ouředníci a kostelníci i všeckna osada záduší kostela s. Jiljí v St. m. P. i s ouroky zadržalými akademiji císaře Karla čtvrtého, kderáž již kolleji naší přináleží, povinni jsou, žádajíc, aby též kolleji naší co tak ouroku z jmenované summy zadržáno jest (poněvadž toho všeho, co svrchu psaní starší ouředníci a kostelníci v držení byli, nyní v držení a užívání býti ráčíte), dáti a odvésti poručiti ráčili. Na kderéžto mé psaní žádné jisté odpovědi, kderou bych se spraviti mohl, až posavad sem nedostal.

I poněvadž kolleje naše velikou summu peněz každého půlléta pánům professorům a doktorům též akademije odvozovati povinna jest a o to starati se musí, jak a odkud by též pány pokojila, VMt za to ještě přátelsky žádám, že takové zadržalé ouroky, co by se jich tak až do nynějšího času sečtlo, odvésti, anebo v té příčině jistou a dokonalou odpovědí mně spraviti poručiti ráčíte, tak abych věděl, jak dále toho vyhledávat. Načež též skutečné odpovědi. S tím. Dat. v kolleji 5 Juni léta 1631. — K. Blažej.

210.

1631 d. 6. června. — P. Martin rektor oznamuje p. Hložkovi ze Žampachu, že Marjánu Bolochovskou propustí, až se na ni vyptá.

P. Hložkovi odpověď z strany dcery Jana Bolochovskýho.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně činiti ráčíte, sem přijal, a nač se vztahuje, porozuměl. I nevěda já, kdo by táž Marjána dcera někdy Jana Bolochovskýho, poddaná kolleje naší, kderou sobě Petr Mareš k stavu s. manželství oblíbil, byla, chci se nejprve na to vyptati, a vyptajíc se nepominu VMti jistou odpovědí spraviti. Čehož sem nyní zatím na psaní VMti odpovědí tajiti nechtěl. S tím. Dat. v kolleji 6 Juni 1631. — K. Martin.

211.

1631 d. 14 června. — P. Blažej žádá opětně hr. Maxmiliána z Waldštejna, aby Janu Holému z Michle Lidmilu Pavlovou z Dvorců za manželku propustil.

Odpověď p. z Waldšt. o Jana Holýho.

Modlitbu. Zdraví. Jakou mi odpověď na psaní a žádost mou o propuštění z poddanosti Lidmily, dcery někdy Jana Pavlovýho ze vsi Dvorcův, poddané VMti, a Janovi Holýmu, poddanému kolleje naší ze vsi Michle, k stavu s. manželství dávati ráčíte, tomu se[m] vyrozuměl.

I oznamuji VMti, že jsem témuž poddanému našemu to vše v známost uvedl, a co by k tomu říkal, od něho vyrozuměl. Kterýž mi oznámil, že on tou příčinou k témuž stavu s. manželskému přistoupiti oumyslu nebyl, aby jinde krom gruntův našich, kde již několik let osedlý jest, se živiti měl, nýbrž mně vždy žádaje, abych túž poddanou od VMti jemu za manželku vyjednal a v poddanost kolleje naší uvedl, zvláště že se v tom matka též poddaný VMti ohlásila, že majíce ještě druhou dceru svou, jí grunt, na kterém zůstává, odevzdati oumyslu jest. I poněvadž se tu téhož slibu s. manželstva dotejče, VMt jakž předešle tak i nyní za to žádám, že túž poddanou VMti listem zhostným i z spravedlností její (pokudž by jakou měla neb míti mohla) kolleji naší z poddanosti a témuž poddanému za manželku propustiti poručiti ráčíte. Já zase v nápodobné věci i jinak nepominu se toho VMti skutečně odměniti. Odpověď. Dat. 14 Juni 1631. — K. Blažej.

212.

1631 d. 14 června. — P. Blažej žádá opětně Jana Pagaje, aby Annu Kostkovou kolleji v poddanství nechal, aneb právo své na ni prokázal.

P. Ludvíkovi Paggovi o Annu Kostkovou.

Modlitbu. Zdraví. Psaní VMti, jehož dat. na Hlízově 10 Juni léta 1631, sem přijal, a nač se v[z]tahuje, porozuměl. Kdež že byšte s nemalým podivením snášeti ráčili, že bych předešle žádné odpovědi na psaní VMti mně učiněné z strany Anny Kostkové dáti neměl: i jistě z věčím podivením mně přichází, že ode mne odpovědi žádati ráčíte na nějaké psaní, kderého sem od VMti žádného nedostal, ježto já na všeckna psaní, kderé jste mně v té příčině kdy učiniti ráčili, vždy odpověď sem dával, a taková psaní vše i přípis odpovědi na ně dané za sebou mám.*) A tak ne mnou, ale tím, kderý mně takové psaní od VMti dodati měl, jest sešlo.

Čehož všeho při týchž již prošlých odpovědech zůstavuji a ještě tuto mou předešlou odpověď opakuji: poněvadž i již táž Anna v stavu s. manželství též s poddaným naším zavázána jest, nejsem té naděje k VMti jakožto osobě katolické, abyšte rušitelem téhož stavu s. manželského býti ráčili.

Nicméně pokudž byšte i tím sebou hnouti dáti neráčili a předce nějaké domělé právo lepší nežli kolleje naše k též Anně sobě pokládati rá-

čili, (čehož se nenaději), když to náležitě provésti a prokázati ráčíte, budu vědět dále co k té věci říkati. Čehož sem nechtěl zase odpovědí VMti tajiti. S tím. Dat. v kolleji 14 Juni léta 1631. — K. Bl.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »Ano i pro lepší vyrozumění VMti při mé předešlé poslední odpovědi toho při tom zůstavuji.«

213.

1631 d. 16 června. — P. Blažej žádá Mostecké, aby odvedli kolleji zadržalý plat.

P. Mostským.

Modlitbu Zdraví. Před někderým týhodnem učinil sem pánům přátelské psaní o zaplacení jak polouletního platu s. Jiřského 450 fß, tak i o to, co ještě páni za termin s. Havelskej léta pominulého,*) totiž 188 fß 40 gr. povinni zůstávají.

Ačkoliv po témž mém psaní na těch 188 fß 40 gr. toliko 90 fß míš. mně odvedeno jest, však jiné pozůstávající summy až posavad ode pánův dočekati se nemohu. Za kderoužto příčinou zase toto psaní pánům činím, a za to vždy žádám, že páni to, čím tak kolleji naší povinni jsou, odvedou, tak aby nebylo potřebí v té věci dalšího zaneprázdnění. Načež skutečné odpovědi ode pánů očekávajíc, pánům se na všem atd. Dat. v kolleji 16 Juni 1631. — K. Blažej.

*) V prvotním, ale přeškrtnutém konceptu z téhož dne následovalo: »totiž 180 fß 40 gr. [sic] povinni zůstávají. Vedle kderéhožto psaní mého nercili to, čím páni kolleji naší povinni jsou, odvedeno není, ale ani odpovědi na též psaní, čím bych se spraviti mohl, sem nedostal. Za kderoužto příčinou ještě pánům toto psaní činím a za to vždy žádám, že páni to, čím tak kolleji naší povinni jsou, odvedou, tak aby nebylo opět příčiny jináče toho vyhledávat. Jsem však ku pánům té naděje, že k tomu přijíti nedaj. Načež odpovědi skutečně ode pánův očekávajíc, pánům se na všem dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 16 Juni 1631. — K. Blažej.«

214.

1631 d. 20 června. — P. Martin oznamuje p. Hložkovi ze Žampachu, že nelze zjistiti, zda-li Marjána Bošovská poddanou kolleje jest.

P. Hložkovi.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderý mně opěty o propuštění Marjány dcery Jana Bošovského, (kderá že by poddaná kolleje naší býti měla), činiti ráčíte, sem přijal. I oznamuji VMti, že se toho doptáno býti nemůže, zda-li by táž Marjána též kolleje naší poddaná býti měla. A tak za tou příčinou kolleje se jí ujímati nemůže, mnohem méně na ni se potahovati. Čehož sem. Dat. 20 Juni 1631. — K. Martin.

215.

1631 d. 20 června. — P. Martin žádá šepmistry v Hoře Kutné, aby obeslali a vyslechli čeládku neb. arciděkana P. Jonáše Bariona, která neprávem roztrušuje, že kollej mnohé věci téhož arciděkana si osvojila.

P. Šefpmistrům Hory Kutny.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMtem, že toho jistou a dokonalou správu mám, že by čeládka, kderáž někdy u dobré paměti kněze Jonáše Bariona, pana arciděkana Horskýho, v službě zůstávala, to mezi lidem velmi zhusta roztrušovala, že by kolleje naše mnohé věci téhož p. arciděkana jak za živobytí, tak v nemoci, ano i něco málo před smrtí jeho k sobě přijíti měla. V kderéžto věci táž kolleje naše u velikém domění, jakoby tomu tak bylo, zůstává.

I chtíce z nepravého domění lidského vyvedeni býti, VMti za to přátelsky žádám, že takovou všecku čeládku před sebe obeslati a jim skutečně poručiti ráčíte, aby jeden každý obzvláště to pod svým dobrým svědomím před VMtmi oznámil, jaké by věci táž kolleje naše po týmž p. arciděkanovi k sobě vzala a přijala, i kdy a od koho i jak mnoho věcí kolleji naší odvozováno a dodáváno bylo. O čemž všem když táž správa VMtem dána bude, žádám, že mně ji co nejdřív pod pečetí VMtí odeslati poručiti ráčíte, nebo na ní kolleji naší nemálo záleží. Čehož se nepominu atd. Dat. 20 Juni 1631. — K. Martin.

216.

1631 d. 27 června.

Léta 1631 v pátek po s. Janu Křtiteli dán list dovolující Janovi Košíkovi z Michle, aby 2 voly za 30 fß od Pavla Kozky z Domašína koupené ve 3 neb 4 nedělích zaplatil.

217.

1631 d. 27 června. — P. Blažej nařizuje rychtáři Tvršickému, aby Jiříkovi Vaceisovi k pohledávce jeho dopomohl.

Rychtáři Tvršický! Čeho opěty Jiřík Vaceis na Lorencovi Richterovi vyhledává, tomu z tohoto poznamenání, kderý tu odsílám, dobře porozumíš. Protož o tom dostatečně poroučím, že téhož Lorence k tomu skutečně přidržíš, aby to, čím povinen jest, od sebe odvedl, tak abych o to více zaneprázdňován nebyl. Jinak nečiň. Dat. v kolleji v pátek po s. Janu Křtiteli 1631. — K. Blažej.

218.

1631 d. 2 července. — P. Blažej žádá správce záduší kostela sv. Vojtěcha na N. m. praž., aby Marjánu Faltynku z Korycan kolleji do Michle propustil.

P. Pavlovi Knoflíčkovi o propuštění Marjány Faltynky.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji vám, že jest mně toho správu dala Marjána Faltynka, vdova ze vsi Korycan, poddaná k záduší s. Vojtěcha pod správu vaši přináležející, že by sobě na gruntech kolleje naší ve vsi Michli živnost oblíbila, ano i zakoupení učinila, žádajíce mne, abych ji i z dítkami jejími z poddanosti od téhož záduší s. Vojtěcha vyjednal a v poddanost kolleje naší uvedl, zvláštně poněvadž jest i grunt, na kderém zůstávala, hospodářem jistým opatřila.

Kdež znaje žádost její slušnou býti, tak činím, a Vás za to přátelsky žádám, že túž Marjánu z dítkami jejími všemi a z spravedlností jich (pokudž by jakou měly) listem zhostním z poddanosti propustíte. Nepominu se vám toho v podobné příčině atd. Odpovědi. Dat. 2 Juli léta 1631. — K. Blažej.

219.

1631 d. 5 července. -- P. Blažej dává Michalu Smerkerovi, kuchaři kolleje, vysvědčení o dobrém jeho se chování.

Já kněz Blažej. Známo činím atd., že ukazatel listu tohoto, Michal Smerker, slúžíc v kolleji naší za kuchaře 15 měsíců, vida své lepší, žádal jest, aby jak z též služby propuštěn, ano i vysvědčení svého chování dos[ta]ti mohl.

Kdež na jeho vyhledávání z též služby propuštěn jsa, též toto vysvědčení témuž Michalovi dávám, že po ten čas, co jest tak v kolleji zůstával, že jest se vždy náležitě, jak na dobrého člověka náleží, choval, a nic, co by dobrému jménu jeho k škodě bylo, se nedočinil. Protož se k VMtem a k vám za něho přimlouvám a za to žádám, že kdyby co slušného jmenovaný Michal při VMtech a vás vyhledával, že jemu v tom odporni býti neráčíte a nebudete. Pro mé atd. Na potvrzení. Dat. 5 Juli léta 1631.

220.

1631 d. 10 července. — P. prefekt škol žádá primasa Nového m. Praž., aby preceptora svého, který nenáležitě se zachoval, propustil.

Primasu Novoměst.

Dobrej a šťastnej večerpán u vinšuji. V sobotu minulou též pánu sem skrze cedulku v známost uvedl, kderak tento nynější preceptor u pána zůstávající,*) jsouce ode mne jakožto správce škol v jisté věci napomenut, slova od něho nenáležitá snášeti sem musel. **) I nemoha toho pro zlej příklad jiných pod správou (sic) mou náležejících studentů tak zanechat, pána za to žádám, že téhož preceptora od sebe odbyde. Já pánu nepominu, pokudž by se ten, kderého sem ku pánu onehdejšího dne s cedulkou tou poslal, nelíbil, jiného hodného postaviti.

O té věci, pokudž by pán chtěl se mnou dále rozmluvit, nechť mi v známost uvede; nepominu ku pánu přijít a oustně o té věci rozmluvit. Dat. v kolleji 10 Juli 1631. — P. prefek (sic) škol.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »mně jakožto správci škol odporný jest.« — **) Podobně: »Na kderoužto předešlou cedulku žádné odpovědi ode pána sem nedostal.«

221.

1631 d. 21 července. — P. Blažej žádá purkmistra Nového m. Pražského, aby do vězení pro dluh vsaditi dal paní Reginu.

P. purgk. Nového m. P.

Šťastný dobrý jitro VMti vinšuji. Oznamuji, že až posavad sem očekával, zda-li by táž p. Regina,*) čím tak povinna jest, kollej spokojila; ale nic se dočekati nemohu. VMt přátelsky žádám, že ji již skrze p. rychtáře městskýho vězením opatřiti poručiti ráčíte, tak aby kollej k svému přijíti mohla. Čehož se nepominu já i kolleje naše VMti zase odměniti. Odpovědi. Dat. v kolleji 21 Juli 1631. — K. Bl.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto:» Mastnice, dlužnice kollejská.«

222.

1631 d. 23 července. — P. Martin rektor žádá sám hr. Maxmiliána z Waldštejna, aby Lidmilu Pavlovou z poddanosti propustil.

P. z Waldštejna o Jana Holýho.

Modlitbu. Zdraví. Správu mně toho dal ctihodný atd. prokurátor kolleje naší, kderak že jest na velikou prozbu Jana Holýho, poddaného kolleje naší ze vsi Michle, toho již nejednou při VMti se vší náležitostí vyhledával, aby Lidmila, dcera někdy Jana Pavlovýho ze vsi Dvorcův, poddaná VMti, témuž Janovi Holýmu k stavu s. manželství a kolleji naší v poddanost propuštěna byla, čehož že jest od VMti až posavad užiti nemohl.

I poněvadž týž poddaný náš vždy nepřestává toho snažně i při mně vyhledávati, VMt za to sám modlitebně žádám, že proti tomu již býti neráčíte, nýbrž jmenovanou poddanou VMti i z spravedlností její (pokudž by však jakou měla) listem zhostním že propustiti poručiti ráčíte, zvláště poněvadž týž osoby i dokonalej slib svatomanželskej mezi sebou mají. Nepominu atd. Dat. v kolleji 23 Juli 1631. — K. Martin rektor.

223.

1631 d. 6 srpna. — P. Blažej odpovídá Janu Petrovi Sezimovi z Sezimova Ústí na trojí jeho psaní.

P. Ouštěckýmu.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé jste jak velebnému pánu páterovi rektorovi, tak panu patru Oulíkovi a mně učiniti račili, jsou přijata, a nač se vztahují, jim porozumíno.

Co se Petra Richtera dotejče, za jiné se nemělo, nežli že již vedle nejednoho našeho VMti ohlášení spokojeni býti ráčíte, a to v tom, kdyžkoliv to prokázati ráčíte, že on VMti něčím povinen jest, že se VMti k tomu dopomůže, poněvadž týž Petr Richter v tom na velkém odporu jest, aby čím VMti povinen byl. Aby pak pan páter rektor měl prvé, nežli by se to prokázalo, na něm čeho dopomáhati, račte sami to uznat, jak by se to trefiti mohlo.

Z strany těch věcí kostelních,*) o těch, jak sem předešle VMti psal, vědomosti nemám. Račte to skrze pana faráře jednati, snad on VMti v tom lepší správu dá.

O obilí, kderé sem se VMti zakázal, již Fridrichovi důchodnímu písaři Liběšickýmu o 1 strych žita, aby VMti vydán byl, skrze cedulku poručení (sic). Račte za vděk přijít. Jiné věci, kderéž sem VMti dáti se zakázal, co toho jest, v tom se nepamatuji. Račte mi skrze cedulku připomenouti. Přičiním se o to, abych VMt o tom zfedrovati mohl.

Peníze, kderé byšte kolleji prodati chtíti ráčili, oznamuji VMti, že jich koupiti nemíním proto, že nyní při zbytečných penězích nejsem. Nebo na jiné potřeby kollejské peněz vždycky velmi mně potřeba jest.

Čehož všeho sem nechtěl zase VMti na psaní odpovědí tajiti. Velebný pan páter rektor i p. páter Oulík VMt pozdravují a modlitby své vzkazují. S tím. Dat. v kolleji den Proměnění K. P. léta 1631. — K. Blažej.

*) Následovalo, ale přeškrtnuto: »budu se dále na to ptáti a hledět, aby se chrámu božímu křivda nestala, nýbrž to, co jemu náleží, zase se nahradilo.«

224.

1631 d. 10. srpna. — P. Blažej žádá Berounské za odškodnění pro nedodanou loď.

P. Berounskejm.

Modlitbu. Zdraví. V paměti pánům dobré pozůstává, čím tak Kašpar loďař kolleji naší povinen jest, začež jest i jisté rukojmě postavil. I poněvadž tomu týž Kašpar až posavad zadosti nečiní, pánův za to přátelsky žádám, že na těch rukojmích jeho k věci naší nám dopomohou. Čehož se nepominu atd. Odpovědi. Dat. v kolleji 10 Augusti 1631. — K. Blažej.

225.

1631 d. 10 srpna.

Zikmundovi Holýmu z Drahelčic dáno dovolení, aby dědiny svý, kderé k chalupě jeho přináleží, jinému, kderý by je obdělatí chtěl, po-

nèvadž on sám z to býti nemůže, na polovici užitku do vůle jedné i druhé strany pronajal. Actum v kolleji 10 Augusti.

226.

1631 d. 14 srpna. — P. Blažej přimlouvá se u provinciála kláštera sv. Jiljí na Starém m. praž., aby Anně Šťastné dopomohl k spravedlnosti její.

P. provinciálovi s. Jiljí o Annu ze Psar.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dala Anna dcera nebo. Šťastného, poddaná kolleje naší ze vsi Psar, kderak že by jistou spravedlnost na gruntech VMti míti měla, ku kderé že přijíti nemůže, žadaje (sic) mně v tom za dopomožení, jakž z žádosti její, kderou VMti příležitě odsílám, dobře vyrozuměti moci ráčíte.

I poněvadž žádost též poddaný naší slušná jest, VMt za to přátelsky žádám, že jí k jejímu vlastnímu dopomoci poručiti ráčíte. Nepominu se toho atd. S tím. Ďat. v kolleji 14 Aug. léta 1631. — K. Blažej.

227.

1631 d. 16 srpna. — O monstranci a stavbě kostela v Úšti.

V sobotu po památce Nanebevzetí Panny Marie psáno purgkmistru Ouštěckýmu, aby dlužníci za monstranci peníze odvedli, a on aby se k tomu přičinil.

Item psáno ouředníkům kostela Ouštěckýho, že purgkmistru o dopomožení na dlužnících, co kostelu dlužno, jest psáno. Též aby skázali, jak mnoho vápna vzali a jak mnoho potřebují; že se jim pošle. Též se jim poslalo řešeto železný a kříž. Cihly krycí aby blíže hleděli dostat, že odsud daleko.

228.

1631 d. 23 srpna. — P. Blažej žádá Jana Vratislava z Mitrovic, aby propustil Ondru, syna Havla ze vsi Žabařky.

P. Janovi Vratislavovi o Ondru syna Havlovýho.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal Ondra, syn Havla na hrubý chalupi (sic) ze vsi Žabařky, poddaný VMti, kderak že by toho jistého oumyslu byl, na gruntech kolleje naší se osaditi, ano i že jest sobě k stavu s. manželství oblíbil Annu, dceru Ondřeje Kalihotky ze vsi Číčovic, poddanou též kolleje naší, žádaje mne, abych jej od VMti z poddanosti vyjednal a v poddanost kolleje naší uvedl.

Kdež znaje žádost jeho slušnou a náležitou býti, tak činím a VMt za to přátelsky žádám, že téhož poddaného VMti kolleji naší listem zhostním z poddanosti i z spravedlnosti jeho (pokudž by iakou však měl) propustiti

poručiti ráčíte. Nepominu se atd. Dat. v kolleji 23 Augusti*) 1631. — K. Blažej.

*) Původní »24 Juli« přeškrtnuto.

229.

1631 d. 23 srpna. — P. Blažej žádá Viléma Vchynského ze Vchynic, aby dopomohl Jakubu Derflovi z Úště k dluhu jeho.

P. hr. Vilémovi ze Vchynic o Jakuba Derfle.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně toho správu dal Jakub Derfl, soused města Oušti, poddaný kolleje naší, kderak že by jistý dluh za Kateřinou Škudlovou v Tejnci Dolejním,*) poddané (sic) VMti, míti měl, a k tomu že nijakž přijíti nemůže, žádaje mne v tom za dopomožení, jakž ze žádosti jeho, kderou VMti pro vyrozumění odsílám, lépeji porozuměti ráčíte.

I poněvadž věc spravedliva jest, VMt za to modlitebně žádám, že to při též poddané VMti nařídíti poručíte, tak aby ona téhož poddaného našeho spokojila a VMt dále zaneprázdňovati nedopustila. Což tu na žádost mou atd. Odpovědi. S tím. Dat. v kolleji 23 Augusti 1631. — K. Blaž.

*) Týnec Dolní, ves na panství Zahořanském, jež patřilo Vilémovi Vchynskému ze Vchynic.

230.

1631 d. 26 srpna — P. Blažej žádá hr. Berkovou o zaplacení nedoplatku minulého terminu sv.-Jiřského.

P. hrabínce Berkový o zaplacení pozůstávajících 300 f.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že na tu summu, kderá se každoročně při s. Jiří kolleji odvozuje, 300 f. pozůstává. Kdež potřebujíc já takové summy, toho sem při správcích VMti, aby mně odvedena byla, vyhledával, ale až posavad ještě k ní nepřišel; VMt za to modlitebně žádám, že to nařídíti ráčíte, aby již bez dalšího zaneprázdnění VMti mně to, co tak zadržáno jest, odvedeno bylo.

Nepominu atd. Dat. v kolleji 26 Augusti 1631. — K. Blaž.

231.

1631 d. 27 srpna. — P. Blažej žádá hr. Wolfa Ilburka z Vřesovic, aby Lídu Holubovou z Černčic z poddanství propustil.

P. Wolfovi hraběti z Vřesovic o propuštění Lídy Ondřeje Holuba.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mi správu dal Jakub Petrovec ze vsi Děčan*), poddaný kolleje naší, že jest sobě oblíbil k stavu

manželství Lídu Ondřeje Holuba ze vsi Čenčic,**) poddanou VMti, žádaje mne, aby[ch] ji od VMti vyjednal.

Kdež znaje žádost jeho slušnou býti, tak činím a VMt za to modlitebně žádám, že jmenovanou Lídu, poddanou VMti, témuž poddanému našemu za manželku a v poddanost kolleje naší i z spravedlností její (pokudž by však jakou měla neb míti mohla) listem zhostním propustiti poručiti ráčíte. Nepominu se toho zase atd. Dat. v kolleji 27 Aug. 1631. — K. Blažej.

*) Děčany, ves na panství Třebivlicích. — **) Černčice, Čenčice, ves na panství Vršovicích v Žatecku, jež Wolf Ilburk hr. z Vřesovic od kr. komory za 50.000 kop miš. koupil.

232.

1631 d. 27 srpna.

P. h. Oušť. P. Jakube! Poněvadž ta věc z strany toho mordu Děčanského*) vyřízena není, medle přičiňte se k tomu, aby již jednou to dokonáno bylo a to buď skrze vás aneb někoho jiného na místě vašem (pokudž byšte sami nemohli). 27 Aug. 1631. — K. Bl.

*) Přeškrtnuto: »v Děčanech staléhо«.

233.

1631 d. 29 srpna. — P. Blažej žádá opětně Berounské, aby kollej na rukojmích Kašpara loďaře odškodnili.

P. Berounskejm.

M. Zd. Dnův pominulých učinil sem pánům přátelské psaní z strany rukojmův Kašpara loďaře, poněvadž on kollej naši jest až posavad nespokojil, aby tíž rukojmové jeho od pánův k spokojení toho přidržáni byli. Na kderéžto psaní od pánův jisté odpovědi, kderou bych se spraviti mohl, až posavad sem nedostal.

Protož pánům toto schválné psaní zase činím a pánův za to vždy přátelsky žádám, že páni k žádosti kolleje naší tak učiní a též rukojmě, aby táž kollej spokojena byla, k tomu skutečně přidrží. Čehož se nepominu. Dat. 29 Aug. léta 1631. — K. Blaž.

234.

1631 d. 29 srpna.

Rychtáři! Toto psaní posílám zase pánům Berounskejm. Vyprav hned někoho jistýho s ním a poruč mu dostatečně, ať bez odpovědi domů nechodí. Actum v kolleji 29 Aug. 1631. — K. Blaž.

235.

1631 d. 30 srpna. — P. Martin rektor žádá hr. Sezimu z Vrtby, aby kolleji propustil Jiříka Slavku z Vel. Temelína.

P. hraběti z Vrtby o propuštění Jiříka Longina.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMti, že jest mně správu dal Jíra, syn nebožtíka Longina Slavky ze vsi Velkého Temelína, poddaný VMti k panství Nezdašovskému přináležející, kderak že by již toho celého oumyslu byl na gruntech kolleje naší se osaditi, žádaje mne, abych jej z poddanosti vyjednal atd. (Ostatek psáno jako p. Vratislavovi; tou formou). Dat. v kolleji 30 Aug. 1631. — K. Martin rektor.

236.

1631 d. 1 září.

Psáno rychtáři do Drahelčic, aby poslal do kolleje 25 skopcův. 1. Septem. 1631.

237.

1631 d. 1 září. — P. Martin žádá Šebastiána st. z Říčan, aby Václav Tučap z Tučap s vojskem svým ves Dobřičkov opustil.

P. Šebastyánovi staršímu z Říčan o Dobřižský.

Modlitbu. Zdraví. Správu toho jistou mám, kderak že by již nejednou lid vojenský do vsi Dobřižka, kolleji naší přináležející, se položil a poddané naše nemálo obtížil; jakož pak i nyní p. Václav Tučap, pan švakr VMti,* že by z někderými koňmi vnově verbovanými tam ležeti a lid jeho z týmiž poddanými našimi dosti příkře zacházeti měl.

I poněvadž **) statky kolleje naší od JMCé kladení do nich lidu vojenskýho a všelijakého hyndrování náležitě osvobozeny jsou, VMti toto schválné psaní činím, a tu věc jakožto přednímu p. hejtmanu téhož kraje oznamuji a za to přátelsky a sousedsky žádám, že jestliže ne z dobrého sousedství, aspoň z povinnosti ouřadu VMti to nařídíti ráčíte, aby ihned týž lid vojenský pokojně z též vsi naší vytrhl [a] poddaným ničímž neublížil, Jináč, nestalo-li by se toho, musel bych ihned tu věc jináč skutečně hleděti opatřiti.

Jsem k VMti té naděje, že k tomu přijíti dáti neráčíte, nýbrž raději tu ves naši z lidmi jak nyní tak budoucně zachrániti že ráčíte. Čehož se. Dat. 1 Sep. 1631. — K. Martin.

*) Václav Tučap z Tučap byl synem Hynka Tučapa († 1621) a Markéty Vrchotické z Loutkova, opět provdané za Oldřicha Václava Kavku z Říčan. — **) Následovalo, ale přeškrtnuto: »VMt tu jedním předním p. hejtm. téhož kraje býti ráčí, ano i sousedem naším nejbližším.«

238.

1631 d. 1 září — P. Martin rektor žádá Jindřicha Libštejnského z Kolovrat, aby mu oznámil, zda-li chce nésti náklad na premie pro studenty, kteří na sv. Václava v kolleji komedii provozovati budou.

P. Hendrychovi z Kolovrat o premije.

Modlitbu. Zdraví. Nepochybuji, nežli že VMti v laskavé paměti pozůstává, jaké navrhnutí jest VMtí předešlého roku při držané komediji v kolleji naší učiněno bylo, totiž poněvadž JMt nejvyšší pan komorník král. č.*) tehdáž k též komediji náklad na premie studentům učiniti ráčil, že byšte tohoto roku téhož dobrého příkladu JMti pána následovati chtíti ráčili.

I poněvadž kolleje zase komedii při zavření škol, totiž v soud zemský a při času s. Václava bohda příštího, oumyslu držeti jest, a takové premije k tomu času a dni časně zhotoveny býti mají, VMt toto psaní čině za to modlitebně žádám, pokudž byšte ještě toho chvalitebného oumyslu býti ráčili, náklad na takové premie učiniti, že mně o tom v známost uvésti ráčíte. Nepominul bych to vše ku náležité poctivosti VMti poručiti opatřiti a se toho VMti na svých modlitbách rád odměniti. Též laskavé odpovědi očekávajíce VMti atd. Dat. v kolleji 1 Sep. 1631. — K. Martin rektor.

*) Byl jím v l. 1628—1638 Fridrich z Talmberka na Vlašimi.

239.

1631 d. 5 září. — P. Jiřík Oulík z Třebnic přimlouvá se u hejtmana Nového m. Pražského za ženskou tam ve vězení sedící.

J. p. hejtman No. m. P.

VMt. P. Modlitbu svou z vinšem od Pána Boha všeho dobrého VMti vzkazuji. Jaká žádost se na mně z strany té ženské osoby, kderá u vězení na Novém m. P. zůstává, činí, z této cedulky, kderou příležitě VMti odsílám, porozuměti ráčíte. Ačkoliv již sem za ni předešle při JMCé panu rychtáři Nového města přímluvu učinil, však žádosti mé zadosti se nestalo.

I poněvadž vždy nepřestává jak ona tak i přátelé její při mně přímluvy, abych jí z té těžkosti pomohl, vyhledávati, VMt za to modlitebně žádám, pokudž věc možná, že ráčíte tu věc laskavě fedrovati, aby žádost její i má naplněna býti mohla. Snad se ona budoucně polepší a z hříchu svého pokání činiti bude. A já se nepominu VMti toho na modlitbách svých odměniti. S tím. Dat. v kolleji 5 Septemb. 1631. — K. Jiřík Aulík.

240.

1631 d. 11 září. — P. Blažej přimlouvá se u Plzeňských, aby poddanému kolleje Janu Hojcarovi vydali spravedlnost jeho.

P. Plzenskejm o spravedlnost Jana Hojcara.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMtem, že Jan Hojcar, poddaný kolleje naší, vždy nepřestává toho při mně vyhledávati, abych jemu k spravedlnosti jeho, kderou by ještě za VMtmi míti měl, dopomohl, ačkoliv něco že mu

jí vydáno jest, však ne všeckna. Obzvláštně že by peníze na hotově na rathouze VMtí ležeti měly, ku kderým by i on spravedlnost míti měl.

I jakž předešle tak i nyní VMtí za to přátelsky žádám, že témuž poddanému našemu k tomu, co jemu spravedlivě náleží, dopomoci a vydati poručiti ráčíte. Nepominu atd. Dat. v kolleji 11 Sept. 1631. — K. Blaž.

241.

1631 d. 17 září. — P. Blažej žádá Litoměřické, aby Matěji Volyňskému zaplatili dlužných 600 kop gr. míš.

P. Litoměřickým.

Modlitbu. Zdraví. Oznamuji VMtem, že jest mně toho správu dal p. Matěj Volyňskej, správce statku našeho Počernickýho, kderak že by za VMtmi jistou summu peněz, totiž 600 fß m., míti měl, a ta že jemu od VMtí náležitě jistotou právem listu hlavního i z ourokem pojištěna jest. I potřebujíc on takové summy (obzvláště jsouc též kolleji naší nemálo povinovat), žádal jest mne za to, abych se k VMtem za něho přimluvil tak aby v summě jemu povinné od VMtí spokojen býti mohl.

Kdež znaje žádost jeho slušnou býti, k VMtem se za něho přimlouvám a žádám, že jemu takovou summu jemu povinnou odvésti ráčíte. Za kderoužto příčinou toho oumyslu byl sám se osobně k VMtem vypraviti, ale nemoha on pro jiná svá zaneprázdnění, syna svého naschvále k VMtem vypravuje, kderej o túž věc z VMtmi jednati na místě jeho plnomocenství od něho má. Což tu na žádost mou atd. Dat. v kolleji 17 Sept. 1631. — K. Blaž.

242.

1631 d. 6 října. — P. Martin rektor oznamuje Humprechtovi Černínovi z Chudenic, že o propuštění Jakuba ovčáka rozhodne, až se naň vyptá.

Odpověď p. Humprechtovi Černínovi.

Modlitbu. Zdraví. Psaní, kderé mně činiti ráčíte, sem přijal a jemu porozuměl. Kdež k žádosti VMti tak bych učiniti a téhož Jakuba, syna Jana vovčáka, poddaného našeho, z poddanosti propustiti chtěl; ale nevěda já, kde by on byl (ano i byla-li by v tom nějaká překážka), chci se nejprv na to vyptati a VMti vedle připomenutí jistou odpovědí spraviti. Čehož sem nechtěl. S tím. Dat. v kolleji 6 Octobr. 1631. — K. Martin rektor.

243.

1631 d. 11 října. — P. Blažej upomíná Mostecké o úrok sv. jiřský a sv. havelský.

P. Mostským.

Modlitbu. Zdraví. Tak jakož páni z jisté summy platu kolleji naší povinni jsou, a ten jak za termin s. Jiřskej tak i nyní přicházející

s. Havelskej zadržán jest, kdež potřebujíc já peněz, pánův za to přátelsky žádám, že páni to, čím tak kolleji povinni jsou, odvedou, tak aby nebylo potřebí v té věci dalšího zaneprázdnění. Načež skutečné odpovědi očekávajíc, pánům se na všem dobře míti vinšuji. Dat. v kolleji 11 Octobris 1631. — K. Blažej.

244.

1631 d. 16 října. — P. Martin rektor přimlouvá se u Litoměřických, aby Matěji Volyňskému dlužných 600 kop gr. míš. splatili, a nabízí jim případně vyrovnání.

P. Litoměřickým.

M. Zd. Dnův pominulých učiněno jest VMtem přátelské psaní od ctihod. p. prokurátora kolleje naší v příčině p. Matěje Volyňskýho, správci (sic) statku našeho Počernického, z strany summy jeho, kderou za VMtmi má, aby od VMtí spokojen býti mohl; kderážto věc jest jemu od VMtí až do 20 dne tohoto měsíce odložena. I poněvadž on za tou příčinou se k VMtem vypravuje, žádal jest mne, abych se sám ještě za něho k VMtem přimluvil, tak aby již bez odkladův k svému přijíti mohl, ano aby i kolleji naší, čím tak povinen jest, spokojil.

Kdež tak činím a za něho se k VMtem přimlouvám, že žádosti jeho užiti dáti ráčíte. Nicméně poněvadž on též do 600 fß míš. kolleji naší povinen jest, a VMtem na místě kolleje Litoměři. za dvory *) jistá summa každoročně od nás odvozovati se má, pokudž byšte nyní jeho spokojiti moci neráčili, chtěl bych tu summu **) na sebe přejíti, a to tímto spůsobem, že by se předně srazilo z té summy 100 fß, kderé nyní o tomto s. Havle se VMtem z týchž dvorův odvésti má, kdež by zůstávalo ještě 500 fß. Za 5 pak let učinilo by i z ouroky 650 fß. Ta summa by se při zápisu týchž dvorův znamenala, že již VMtem napřed vypravena jest. Ano i chtěl bych pro obecné dobré to učiniti, že bych od té summy 650 fß 50 fß upustil; toliko 600 fß, že na budoucí léta dány jsou, k zapsání povoliti, načež i kvitancí od VMtí očekávati. Kderýžto prostřed nejmírnější mezi nami mně se býti zdá.

Na čež vše od VMtí odpovědi očekávajíc, VMtem se dobře míti vinš. Dat. v kolleji 16 Octobris 1631. — K. Martin rektor.

*) Za dvory poplužní v Mlíkojedech, kdysi to majetku mistra Pavla Stránského, dluhovali Jesuité obci 2.000 zl. rýn., které v určitých lhůtách spláceti měli. — **) Následovalo, ale přeškrtnuto: »na sebe přejíti, co jemu dlužni býti ráčíte, tak aby při zapsání týchž dvorův to se znamenalo, že taková summa těch 600 fß míš. za týž dvory VMtem odvedena jest. Kderýžto prostřed nejmírnější mezi VMtmi a týmž p. Matějem mně se býti zdá, a tudy by nám všem lehce k tomu přišlo.«

245.

1631 d. 17 (?) října. — P. Blažej (?) udílí hejtmanu Úštěckému různé rozkazy.

P. hejt. Oušť.

Zdraví. Jakou supplikací z jinejmi věcmi při ní Jan Matěj koželuh na místě syna svého z města Ouště velebnému p. pat. rektoru podal, to vše vám se též k vyrozumění posílá. Kdež týž p. p. rektor vám rozkazuje, abyšte tu věc tak fedrovali, aby jak milosrdenství své místo mělo, tak i v spravedlnosti žádnému ublíženo nebylo.

Pokudž by se co v kostele, mimo jisté již nařízení od téhož v. p. p. rektora, stavěti chtělo, toho abyšte nijakž nedopouštěli. Ano i desátky aby jak panu faráři Ouštěckýmu, tak i p. faráři Liběšickýmu od poddaných odvedeny byly, k tomu se vedle možnosti vaší přičiniti máte.*)

*) Nedatovaný a nepodepsaný tento list položen jest mezi listy ze dne 16 a 18 října.

246.

1631 d. 18 října. — P. Blažej oznamuje úředníku na Kladné, že, jakmile se pozdraví, poddanou propustí.

P. ouřed. Kladen. o poddanou z Dolan.

M. Zd. Psaní vaše sem přijal a jemu porozuměl.*) I oznamuji vám, že již na mnoho neděl u velikém nedostatku zdraví postaven jsem. A maje tu.... Ačkoliv na onen čas v podobné příčině něco od JMti p. hraběte**) sem vyhledával, jak sem pak žádost mou užil, nepochybuji, že již o tom dobrou vědomost máte. Nicméně neohlížejíce se na to, chci se na tu věc, jak nejprv mně Pán Bůh lepšího zdraví popříti ráčí, vyptati, a pokudž by v tom žádné překážky nebylo, žádosti JMti p. hrabínky užiti dáti.

Čehož sem vás pro správu odpovědí tajiti nechtěl. S tím. Dat. v kolleji 18 Octob. 1631. — K. Blaž.

*) Původně následovalo, ale přeškrtnuto: »I oznamuji vám, že bych proti tomu nebyl, abych túž poddanou naši z poddanosti JMti paní hrabínce propustiti neměl, ale přichází mi na pamět, když sem na onen čas v podobné příčině co takového slušného od JMti vyhledával, že sem nerci-li žádosti mé užiti, ani odpovědi na psaní mé dostati sem nemohl. Nad to vejš táž osoba, kderá se vyhostiti chtěla, k trestání proto přišla. A tak sami to povážiti můžete, jakou bych příčinu měl, túž poddanou naši z poddanosti propustiti. Čehož sem vás pro správu odpovědí tajiti nechtěl.« — **) Florián Jetřich hr. Žďárský ze Žďáru a na Kladně († 1653) měl za manželku Alžbětu, dceru hr. Jaroslava Bořity z Martinic.

247.

1632 d. 12 srpna. — P. Martin Stredonius rektor žádá Mostecké, aby zaplatili tři celé prošlé terminy i resty z terminů dřívějších.

Pánům Mostským.

Slovutné poctivosti. Zdraví. Za jiné nemám, než že pánům dobře vědomé jest, jaké platy z jisté summy kolleji naší povinni jsou, a to jak za termin s. Jiřský a s. Havelský 1631, tak i za termin s. Jiřský 1632

s restem za terminy předešlý podle smlouvy učiněné. Kdež potřebujíc já peněz na opravení zloupené kolleje *) naší a vychování osob řádu našeho. pánův za to přátelsky žádám, že páni to, čím tak kolleji naší povinni jsou, co nejprve odvedou, tak aby nebylo potřebí v té věci dalšího zaneprázdnění,

Načež skutečné odpovědi očekávajíc, pánům se na všem dobře a šťastně jmíti vinšuji. Dat. v Praze 12 Augusti Ao. 1632. **) — K. Martin Stredonius rektor.

*) Když Sasové pod Arnimem vtrhnuvše do Čech, úmluvou dne 11 listopadu 1631 do Prahy vpuštěni byli, vrátili se i vystěhovalci čeští u velikém počtu do vlastii a konali přípravy k obnovení protestantských řádů v zemi. Nejprve vypovězeni byl Jesuité, a k sv. Klimentu dáni Pauláni od kostela sv. Salvátora. Teprv když Albrecht z Waldštejna Sasy z Prahy dne 15 května 1632 vypudil, vrátili se Jesuité do staré své kolleje a zůstali tu již v pokoji. — **) Na zadní straně tohoto listu připsáno jest snad jen na zkoušku rukou zde jinde nepřicházející:

»Poněvadž pak pře jejich až posavad se nevede, a oni dlouhým vězením se hubí, pány přátelsky žádám, aby na svou povinnost pamatujíce, věc jejich milosrdně k dostatečnému konci přivésti se přičinili. Co tak na mou žádost páni učiní, přičiním se vším dobrým zase odměniti.«

Rejstřík jmen osobních a místních.

(Cifry znamenají stránky)

Rejstřík věcný.

